

Griff; Madaralék	
Priority Marica	
Griffbridge	2013.
Földrajzi mutató	Bursde
	- Hdc
Admutat	<u>XXIV</u>

--	--	--	--

Tartalék; Bursde
 talcos önéle
 (valószínűleg)

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Tervelem: 114 lap +
 2 db DVD

SZAKDOLGOZAT

Madarászné Proity Marianna

2013

Apor Vilmos Katolikus Főiskola
2600 Vác Konstantin tér 1-5.

BUZSÁK TÁNCOS ÖRÖKSÉGE

Konzulens:

Túri György

művész tanár

A Népművészet Ifjú Mestere

Készítette:

Madarászné Proity Marianna

Gyermektánc az óvodában, iskolában

szakterületen pedagógus szakvizsgára

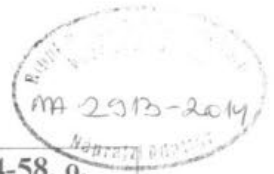
felkészítő szakirányú továbbképzési szak

Vác 2013.

Tartalomjegyzék

1.	Bevezetés	4. o.
1. 1.	A kutatás célja, feladata	4. o.
1. 2.	A témaválasztás indoklása	4-5. o.
2.	Buzsák község vázlatos története	6-7. o.
3.	Fogalommagyarázat	8. o.
3. 1.	Néművészet	8. o.
3. 2.	Néptánc	8. o.
3. 3.	A Gyöngyösbokréta mozgalom	8-9. o.
4.	Buzsák táncos öröksége	10. o.
4. 1.	Buzsáki táncok	11-12. o.
4. 2.	A néptáncmozgalom állomásai Buzsákon, avagy a Buzsáki Népi Együttes történeti áttekintése	19. o.
4. 2. 1.	A Gyöngyösbokréta mozgalom hatása Buzsákra. A buzsáki Gyöngyösbokrétás csoport	19-21. o.
4. 2. 2.	A Buzsáki Népi Együttes	22-27. o.
4. 2. 3.	Bokréta Együttes	27. o.
4. 2. 3. 1.	Knézics Korszak	27-35. o.
4. 2. 3. 2.	Polgárdi Erika korszaka	35- 36. o.
4. 2. 3. 3.	A Németh házaspár korszaka	37. o.
4. 2. 3. 4.	Ureczky korszak	37-40. o.
4. 2. 4.	A Buzsáki Hagyományőrző Együttes	40. o.
4. 2. 4. 1.	Németh Márta korszaka	40-45. o.
4. 2. 4. 2.	Buzsáki Istvánné korszaka	45- 50. o.
4. 2. 4. 3.	A Bokréta Hagyományőrző Együttes élete 1999-től napjainkig	50- 54. o

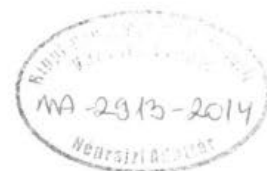
4. 2. 4. 4.	A fiatalok táncegyüttese	54-58. o.
4. 2. 4. 5.	A Buzsáki Boszorkányos Néptánc Együttes	58-63. o.
4. 2. 4. 6.	Az utánpótlás	64-65. o.
5.	Összegzés	66-69. o.
6.	Irodalomjegyzék Hivatkozások	70-86. o.
6. 1.	Felhasznált irodalom	87-88. o.
7.	Képjegyzék	89. o.
8.	DVD melléklet jegyzéke	90-91. o.
9.	Mellékletek jegyzéke	92. o.
9. 1.	Mellékletek	91-112. o.
10.	Nyilatkozat a szakdolgozat eredetiségéről	113. o.

RiDiSc
www.ridisc.com

8x DVD-R
4.7GB

DVD
R
16X

1878. 3010041 BUCSU
1871. 842571ki BUCSU

1. Bevezetés

1. 1. A kutatás célja, feladata

„Kultúrát nem lehet örökölni. Az elődök kultúrája egy-kettőre elpárolog, ha minden nemzedék újra meg újra meg nem szerzi magának. Csak az a mienk igazán, amiért megdolgoztunk, esetleg megszenvedtünk.”

(Kodály Zoltán)

(1.)

Kodály Zoltán sorai szivemből szólnak, hiszen arra szeretnék vállalkozni, hogy dolgozatom megírásával emléket állítsak azoknak az embereknek, akik részt vettek abban a gyönyörű, de nehéz munkában, hogy elődeik tánckultúráját, a buzsáki táncokat nemzedékről nemzedékre átörökítsék.

1. 2. A témaválasztás indoklása:

Témaválasztásom erős érzelmi kötődésből fakad, hiszen a népművészetéről híres faluban, Buzsákon nőttem fel. Ez a somogyi kistelepülés jelenti számomra a gyökereimet. Gyermekkorom emlékei mélyen belém ivódtak. Még egy picit részese lehettem a régi falusi élet hangulatának, amit a nádfedeles házak, a poros utcák, a nyári rétek szénaboglyáinak illata, az esténként hazafelé ballagó tehéncsordák, a frissen fejt tej íze, az egykori pékségben sült friss kenyér illata, a gályi és a terlakócai erdők titokzatossága adott. Kitörölhetetlenül él bennem a faluba vezető út mentén az ég felé nyúló öreg nyárfasor, a meggyfákkal szegélyezett házak sora, a kapuk előtt hímző asszonyok. Elevenen él bennem a régi Buzsáki Búcsúk „ördöghindás és similabdás” hangulata.

Fontos számomra a szülői ház, amelyben éltem, és ahova ma is hazajárok.

Nagyanyám, aki a helyi Gyöngyösbokrétás csoport tagja volt, boszorkányos ügyességgel tudott himezni, tőle tanultam meg a buzsáki himzések öltéseit. Gyuri bátyám bizsókjával a szemem előtt varázsolt a fadarabokból szebbnél szebb tárgyakat.

A kopogós és libegős táncok lépéseit először szüleim mutatták meg, tőlük hallottam először népdalokat, hiszen fiatal korukban ők is tagjai voltak a község tánc csoportjának.

Szüleim és nagyanyám példáját követve még ma is aktív tagja vagyok a jelenlegi együttesnek.

Az állandóan változó világban megváltozott a falu élete, megfakult a hagyományok és szokások fénye. Ennek ellenére Buzsákon még ma is találunk élő hagyományokat. Az évszázados elszigeteltség mellett, a mindig megújulni képes tánc csoport segített abban, hogy a falu hagyományai, szokásai, táncai, dalai megmaradjanak az utókor számára.

Számos írás, szakdolgozat próbálta feltárni, feldolgozni és megőrkíteni a falu történetét, földrajzi adottságait, szokásait, hagyományait, a himzés fajtáit, a ragadványneveket, de elődeink táncos öröksége még fehér folt ezen a téren.

Az átélt érzések, élmények késztettek arra, hogy a buzsáki táncokat összegyűjtve, bemutassam azokat a csoportokat, amelyek ezeknek a gyöngyszemeknek az átörökítésében felelősségteljesen részt vettek.

Dolgozatomban a következő kérdésekre szeretnék választ kapni:

1. Milyen táncokkal találkozhatunk Buzsákon?
2. Hogyan öröklődtek nemzedékről nemzedékre a buzsáki táncok?
3. Milyen jövő vár a buzsáki táncokra és tánc csoportokra?

Bevezető soraimat az alábbi idézettel szeretném zárni:

*„A gyökerek persze
nem látszanak,
de tudod, azok tartják a fát.”*

(görög költő)

(2.)

2. Buzsák község vázlatos története

1. Buzsák

Buzsák több mint 500 éves Somogy megyei település. A megye északi részén, a Balatontól 15 km-re fekszik.

„A népmonda azt tartja, hogy mikor Jézus Krisztus a földön járt, találkozott egy idevaló gazdag emberrel, akinek sok lisztje volt. Hiába kért azonban tőle kenyeret, nem kapott. Erre megátkozta a falut, hogy minden gazdag ember zsákjában ezután csak búbánat teremjen. Ettől kezdve lett a falu neve: „Bú-zsák”. (3.)

Szentbalázi Sebe György feljegyzései szerint: „Buzsák község a Balaton mocsarai által három oldalról körülzárt beszögelésben fekszik és valószínűleg ettől a beszögeléstől kapta természetes fekvésének megfelelő nevét, amelyet a délszláv telepések anyanyelvén Buzsáknak neveztek el. (Feltehető, hogy a községben megtelepült délszlávok kezdték falujukat Vesák néven nevezni, ami ingoványt, mocsarat jelent.)” (4.)

Szentbalázi Sebe György 1824-től a falu plébánosa volt. Az ő írásaiból kiderül, hogy a tatárok bejövetele előtt itt népes községek virágoztak. Ezek voltak Akts, Magyar, Kölked, melyeknek lakói magyarok lehettek, akiket a tatárok kipusztítottak. Helyettük szláv ajkú telepések jöttek, ők alapították Kéka és Szelistya községeket, melyeket a Nagyalaki várban székelő törökök pusztítottak el. 1690-ben a kipusztult nép pótlására délvidéki rác telepések jöttek, akik a falut Borocskának hívták. A ma is használatos Buzsák névvel 1675-ben találkozunk először. (5.)

A település jelentősebb birtokosai között megtalálható a Bő nemzetség, Gordoai Fancs család, Laki Thúz-, Létai-, Széchenyi család, Corvin János, Enyingi Török Imre, Török Bálint, Butsányi Kolláthkői Anna, Tahy Ferenc, Zrínyi Ilona, Jankovics István. (6.)

A Balaton mocsarai által elszigetelt faluban nem sokat tudtak a világról.

A világháborúk hatása is érződött a falu életében. A háború után új élet vette kezdetét.

Az elszigeteltség fokozatosan megszűnt, a buzsákiak számára is egyre inkább kitárult a világ.

A megélhetésért folytatott küzdelem miatt a fiatalok zöme elköltözött a faluból, hiszen alig van munkalehetőség, emiatt sajnós a község fokozatosan elöregszik. Az egykor 3000 főt is számláló település lélekszáma a Népszámítások 2013. február 15-i adatai szerint 1544 fő. (7.)

A falu egykori elhelyezkedésére enged következtetni a Tájház utca (régén Táskai-, majd a felszabadulás után Lenin utca) déli harmadának szláv elnevezése, a „Stara Sela” (ejtsd: Sztára Szella), melynek jelentése „régí falu”. Ez az elnevezés még ma is ismert és használatos. (8.)

Ma már csak a családnevek pl: Iváncsics, Jancsekity, Proity, Boszkovics stb. és a falu egyes területeinek szláv elnevezése pl: Gustyerica, Léstyja, Cerija, Kurija, Szpórai-legelő, Páloz-Denca, Berva, Bresztity, Terlakóca stb utal a település eredetére. (9.)

A község látnivalókban és nevezetességeiben is bővelkedik.

Az 1900-as évek óta az egyik legismertebb hímzés a buzsáki hímzés. Háromféle ősi hímzésfajta, a vészás hímzés, a rátétes hímzés, és a boszorkányos hímzés ismeretes, melyet ma is sok ügyes kezű asszony „varr” még. (10.)

Buzsák a hímzések és pásztorfaragások hazájaként vált ismertté, népművészete ma már világhírű.

3. Fogalommagyarázat

Mielőtt rátérnék dolgozatom fő témájára Buzsák táncos örökségének bemutatására, fontosnak tartom, hogy néhány fogalomról, általánosan elfogadott definícióról említést tegyek.

3. 1. Népművészet

Mit nevezünk népművészetnek?

A Magyar Néprajzi Lexikon szerint „Tágabb értelemben valamennyi népművészeti ágazat (→népköltészet, →népzene, népi tánc, →díszítőművészet, →népviselet) elnevezése.” (11.)

A Magyar Larousse Enciklopédia értelmezése alapján: „Népi gyökerű v. a nép ill. egyes rétegei, képviselői által művelt művészet. Ide tartozik a népköltészet, a népzene, a néptánc, a népi díszítőművészetek (fazekasság, fufaragás, népi szöttesek, hímzések, bútorok).” (12.)

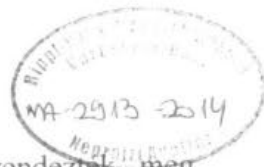
3. 2. Néptánc

A Magyar Larousse Enciklopédia néptánc szócikke alatt az alábbi meghatározás olvasható:

„A népművészet egyik kultikus eredetű ága, énekszó v. hangszer kísérettel előadott ritmikus mozdulatsor. Kultikus szerepén kívül lehet játékos, jelképes v. szórakoztató jellegű. Az európai néptáncok a középkorban alakultak ki. Az egyéni táncformák a romantikában, a szabályozott kollektív formák a XII. és XIII. sz.-ban keletkeztek. A magyar táncok közül régebbiek a botoló, a legényes, a karikázó, míg a csárdás és a verbunkos újabb táncstílushoz tartozik.” (13.)

3. 3. A Gyöngyösbokréta mozgalom

„Gyöngyösbokréta néven azt a rendszeresen visszatérő színházi látványosságot ismerjük, amely parasztcsoportok tánc, ének és játékbemutatóiból állt Budapesten 1931-től 1944-ig, minden év augusztus 20-a táján.” (14.)

Az első „Gyöngyösbokréta” bemutatót 1931. augusztusában rendezték meg Budapesten a Városi Színházban.

Országos kulturális mozgalom bontakozott ki, ahol a néptánc, a népzene, a népviselet és a színpadi bemutatók kapták a főszerepet.

Ezt a kulturális mozgalmat tekinthetjük a magyar néptáncmozgalom első állomásának. Jelentősége a hagyományörzés szempontjából kimagasló volt.

A magyar parasztság nagy tömegét mozgatta meg. Országszerte bokrétás falvak és csoportok alakultak. A parasztcsoportok saját vidékük eredeti néptáncait mutatták be. A mozgalom célja, hogy a magyar népművészet sajátosságait, jellegzetes vonásait, hagyományait megőrizze, újraélessze, és ismertté tegye.

A bokrétamozgalmat megerősítette az 1933-ban megalakult Bokréta Szövetség, később Magyar Bokréta Szövetség, valamint a Bokrétások Lapja, majd a Hagyomány Szava folyóiratok. (15.)

A Gyöngyösbokréta mozgalom atyja Paulini Béla, aki megalapítója, szervezője és rendezője volt a bemutatóknak. Neve összeforr a Gyöngyösbokrétáéval.

Paulini Béla 1881. június 20-án született Csákváron, 1945. január 1-jén hunyt el Bajon. Eredetileg író, újságíró, illusztrátor volt. Karikaturistaként is dolgozott a század elején. Megteremtette a magyar műmesét. Elnöke a Magyar Bokréta Szövetségnek. Szerkesztője a Bokrétások Lapjának. (16.)

„Paulini Béla 1940-ben, - a Bokréta tiz éves jubileumán - így emlékezett vissza az első bokrétásaira, „az örök rögtörők”-re: *„És jöttek a parasztok, és nem csináltak egyebet, csak karéjban álltak, de valami végtelenül közvetlen és mégis öntudatos kiállással és csak eldalolták dalaikat, - de valami különös kedvességgel, dehogyis hangsúlyozva, hogy no, most „produkáljunk” - és csak eltáncolták táncaikat, - amelyeket szilajnak tudtunk - de igenis, nagy-nagy előkelőséggel. Csak karéjba álltak és - este is a napba néztek...”* (17.)

„A magyar bokréta-mozgalom a valóra váltott mese”. (18.)

4. Buzsák táncos öröksége

A község számára kedves költőnek Fodor Andrásnak a Mulatság című versével szeretném bevezetni Buzsák táncos örökségének bemutatását, mely 1948-ban íródott

„Hallgatag házak, tömör akácok
 fölött a dúsán csillagos égre
 felzúmmög már a hegedű és a
 cammogó böggő dörmögése.
 Bent a szobában, hova belépek,
 kart karbafűzve állnak a lányok ;
 piros rátétes fehér kötényben
 félkörben ringanak, mint a virágok.
 Apró kis kontyuk fejükre tűzve,
 kihevült arcuk csupa mohóság,
 de rá nem néznek senkire, várnak,
 harsány torokkal fujják a nótát.
 Ám hirtelen csak bolyduló rajként
 ott vannak mind a kevergő táncban.
 Egymáshoz koccan könyökük, válluk,
 járják a párost vidáman, bátran.
 Sodornak, visznek, hozzámcsapódnak,
 játékos kedvük mosolyra nógat,
 a nyüzsgő, mozgó fiatal testek
 meleg örvényként körémfonódnak.
 S már járom én is - sodrásuk elkap.
 Az élő hullám libegve röptet.
 Úsztat a szoknyák forgatagában
 de hallom: verik a lábak a földet.
 És elborít a dübörgő zengés,
 arcon legyint a forróság szárnya.
 A mennyezetről párába fúlva,
 rebbegve hinti fényét a lámpa.
 Legénykurjantás ugrik a falnak;

- talán, hogy kedvünk ijesztgesse -
 rámbukkan egy-egy fürge tekintet,
 vállak, karok közt utat keresve.
 Szemek jeleznek, mosolyok szólnak,
 s száz üzenettel összebogozva
 keringünk folyvást a szűk szobában,
 akárha egy nagy kerék forogna...

... De fölzeng még a muzsika bent is:
 utolsó táncra készül a banda.
 Dalolva nyujtják karjuk a lányok,
 billen a szoknyák tarka harangja.
 Kopog a cimbalom, roszog a bőgő,
 a primás, kontrás nyekteti, rántja,
 próbálja hangját egy-egy legény is...

... Későre jár már, haza kell menni.
 De tán azért, hogy ne legyen vége,
 a széles utról összefogódzva
 földalolunk a csillagos égre."

(19.)

4. 1. Buzsáki táncok

Szeretném bemutatni azokat a táncokat, melyeket Buzsákon a néprajzkutatók lejegyezték, filmen megörökítettek.

1948-ban **Morvay Péter** gyűjtő munkája során az alábbi táncokat látta:

- Kopogós
- Libegős → férfi és nő páros tánca
- Üveges tánc → nők táncolták először egyedül, aztán párosan, fejükön tele üveggel.
- Kanásztánc → legénytánc. Karikás ostor csördítésével is díszítették. (20.)

/Gönyei Sándor táncfelvétele DVD melléklet 2-3./

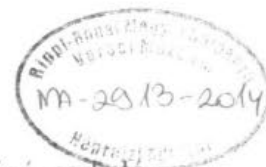

Szintén 1948-ban gyűjtötte az alábbi táncokat **Tánczy Imre**:

- Kopogós
- Libegős
- Üveges
- Gólyás
- Kanásztánc
- Karikázó /szoka/ (21.)

1949-ben **Lugossy Emma** néprajzi gyűjtése során a következő táncokat jegyezte fel:

- Csattogatós tánc →általánosan ismert mulatsági páros tánc volt a „Komámasszony meg ne mondja az uramnak...” kezdetű dalra. (22.)
- Csárdás
- Kopogós →multságok, lakodalmak alkalmával járták. Egy nő és egy férfi, vagy két nő táncolta. Összefogódzási mód: páros kézfogás, vagy a forgásnál váll-derékfogás. (23.), Dallama: „Sárga rigó fészek...” Motívumai: húzó lépés, bokázós, kopogós, dupla kopogós, páros forgás, lány kar alatti forgatása, miközben a legény, kopogóssal megkerülte a lányt. (24.)
- Libegős - friss csárdás (25) Dallama: „Nincsen pénzem...” Motívumai: sarok emelgetése zárt állásban, lábujjhegyre emelkedés után a páros sarok jobbra, vagy balra fordítása térdhajlítással, és dobantással, nyújtott térdel kis zökkenő, váltó lépés elöl keresztbe, kis csúszással hátra, lassú és gyorsabb rida. Összefogódzási módja váll-derékfogás. (26.)
- Ugrós-libegős tánc →egyszerre két lábbal ugranak, úgy, hogy csipővel libegősen belefordulnak. Motívumai az ugrós, az ugrós duplázva, libegős és a lippenős páros forgó, a rida, ahol a keresztlábon van a zenei hangsúly, férfi keresztelő lépése. A lippenést mély térdhajlítással táncolták. (27.)
- Kanásztánc →2 keresztbetett bot körül és fölötté ugorva jártak. Motívumai: lengetős, sarkaló ugrós, cifra változatok és bokaverő tovahaladással. Tapssal és csizmaveréssel színesítették a táncot. Többnyire férfiak járták, de előfordult, hogy egy férfi és egy nő táncolta. Összefogódzási mód: nyújtott jobb kézfogás. (28.)
- Ugrós – párelengedős
- Cséphadarótánc
- Karikázó →nagyobb lányok körtánca, amit hátul összefogott kézzel jártak. A karikázóban megtalálható a futós-friss rész.

- Verbunk – kanásztánc → motívumai csapás, bokaverő, fordulás, hátravágó, sarkaló. Kartartás: a kar mélyen csüng, vagy hátul derékon van. (29.)
- Üveges → a régi lakodalmi gazdasszonytáncból vált külön önálló tánccá. Egyedül, párban, vagy körben járták fejre helyezett üveggel. A gazdasszonyok mellett járták nagyobb lányok és gyerekek is. Motívumai: aprózó lépés, lassabb, vagy gyorsabb forgás, sima, alig lippenős rida lépés, ruganyozó. Összefogódzási mód: nincs, mert a kéz, csipőn van, vagy váll-derékfogás, de lehet egy kéz, páros kéz, vállfogás is. Virtuskodó, szórakoztató jellegű tánc. Dallama: „Üssed kovács...” (30.)

1949-ben **Frais Olga** tanítónő, a buzsáki táncosok vezetője is feljegyzést készített a táncaikról, melyeket később 1953-ban a Társadalmi Néprajzi Gyűjtés Alapkérdőívében is felsorol:

- Kopogós csárdás → általánosan ismert, többnyire lakodalmak és bálók páros tánca. Dallamai: „De szeretnék vadász lenni...”, „Fehér szőlőt...”, „Sárga rigó, rigó...”, vagy gyors csárdás dallamok.
- Libegős csárdás → férfiak és nők multságokban, lakodalomban, bálók alakalmával táncolták párosan és párelengedéssel. Dallamai: „Nincsen pénzem...”, vagy csárdás dallamok. Mindenki ismerte a faluban. (31.)
- Üveges csárdás → lakodalomban és multságokban táncolták párosan és körben is, külön fiú és leánykörben. Dallama: „Üssed kovács...”
- Kanásztánc → férfiak tánca multságban, lakodalomban. Táncolták egyesben, vagy négyes csillagban. Dallama: „Hüccs ki disznó...”
- Karikázó → szokákon a leányok, menyecskék körtánca a nagybőjt idején, lakodalomban, vagy multságban. Dallamai: „Haja, haja...”, „Fekete pántlika...”, „Nyílnak, nyílnak...”, „Káposzta, káposzta...” (32.)

1951-ben **Tomcsányi Éva** és **Wünsch László** gyűjtése:

- Csárdás → férfiak és nők táncolták kötetlen formában nagyobb multságok során. Jellemzője, az egyenes tartás, kihúzott felsőtest, a kissé hajlított térd, a tánc közbeni derékdöntögetés. A forgás nem szemben történik. Csak párosan táncolták, külön-külön nem. Jellegzetes motívuma a forgás apró léptű ridával. (33.)

1951-ben Pálfi Csaba jegyzete:

- Kopogós → búcsúi, lakodalmi és vasárnap délutáni kocsmai mulatságok tánca, melyet citera kísérettel táncoltak a férfiak nőkkel. Libögös → férfi és nő páros tánca vasárnapi mulatságon, búcsúban és lakodalomban.
- Üveges tánc → búcsúi, lakodalmi, vasárnap délutáni kocsmai mulatságok tánca volt.
- Kanásztánc
- Szokák → lányok, menyecskék körtánca adventtől-karácsonyig. Litánia után az iskola előtt, vagy a templomkertben táncolták. Legények soha nem álltak be a körbe táncolni, ők csak figyelték a karikázó lányokat.
- Menyasszonytánc → lakodalomban a menyasszony tánca a fejbekötése után a „vevővel”.
- Gyertyás tánc töredék → a vőlegény 3 szál gyertyával kísérte be a menyasszonyt fejbekötés után a táncba.

Pálfi Csaba feljegyzései szerint a kopogóst, a libegőst és üveges táncot az egész faluban általánosan ismerték és táncolták. (34.)

1951-ben Má dai Zsuzsa és Juhász Mária lejegyzése szerint:

- Kopogós → férfi és nő páros tánca
- Disznóölő tánc töredék
- Üvegtánc (35.)

1951-ben Molnár István gyűjtése:

- Kopogós → férfi és nő páros tánca. Összefogódzási mód: nyújtott kézfogás.
- Kanásztánc →Eszközös férfi tánc. Tánceszköz: bot, ostor.
- Üvegsárdás → asszonyok táncolták fejükön üveggel. Összefogódzási mód: csárdásfogás (36.) /DVD melléklet 4./

1952-ben Hajba János feljegyzése:

- Kopogós
- Libegős
- Kanásztánc
- Karikázó (37.)

1953-ban **Mádai Zsuzsa** által lejegyzett táncok:

- Libegős
- Karikázó →kis és nagyleányok tánca húsvéti piros tojásdobálás után. (38.)

1954. Morvay Péter és Pesovár Ernő által szerkesztett Somogyi táncok című kiadványban az alábbi buzsáki táncokról olvashatunk:

- A „Somogy táncélete” című fejezetben Maác László a következőket írja: *„Buzsákon adventkor és böjtbén „szokák”-at tartottak. Hidegebb időben benn a házakban gyűltek össze, pattogatott kukorica mellett szőttek, fontak, daloltak, táncoltak. Jó időben szabad téren, iskola előtt, templomkertben jöttek össze. Itt karikáztak a litánia után. Néha ötvenen is körbeálltak. A legények itt nem álltak be, csak kívülről szemezgették a lányokat, s aztán sötétedéskor hazakísérték őket.”* (39.) A könyv, említést tesz a lakodalmakban járt gyertyás táncról is. (40.)
- A „Kanásztáncok” című fejezetben Martin Györgytől és Pesovár Ernőtől megtudhatjuk, hogy a Buzsákon járt kanásztánc a régi kanásztáncok egyik legszebb példája, mert olyan pásztorember táncolta, aki jól tudta a táncot. A buzsáki kanásztáncnak megmaradt a kötetlensége. (41.)
- Martin György és Pesovár Ernő „Párostáncok - A csárdás” című fejezetben arra utal, hogy a buzsáki kopogós a csárdáson belüli differenciálódási folyamat során válhatott önálló táncá. (42.)
- A „Leánytáncok” című fejezetben Buzsák is megtalálható a leánytáncok elterjedési térképén. (43.)
- A „Lakodalmi táncok” című fejezetben Martin György és Pesovár Ernő említést tesz a gazdaasszonyok táncáról, melyet a fejükre tett üveggel, kötetlenül jártak a lakodalmas nép szórakoztatására. Ekkor szedték a kásapénzt. (44.)
- Az összesített járási elterjedési térkép megjegyzésénél utalás található a cséphadarótáncra is. (45.)

1966: (a gyűjtő neve ismeretlen)

- Sirató tánc→ szőlőhegyen a pincéknél az öregek járták a boroshordók kiüresedésekor, a bor temetéseként. (46.)

Martin György a magyar nyelvterület tánc kultúrájának osztályozását tekintve a buzsáki táncok, a három fő dialektus terület közül a Dunai táncdialektus területéhez tartoznak,

mely tovább tagolódik nyolc kisebb egységre. Területi elhelyezkedéséből adódóan így a Dél-Dunántúli (Somogy, Baranya) dialektusterülethez soroljuk, mely az egyik legfontosabb táncdialektusunk.

Dél-Dunántúl tánckincsének jellegzetessége a régies táncfajták fennmaradása. Somogy jellegzetes tánc típusa a kanásztánc-ugrós. (47.)

Tekintsük át a jellemző tánc típusokat.

Énekes leánykörtánc:

A buzsáki leánykarikázó kétrészes, egy lassú és egy gyors részből áll. A lassú rész jellemző motívumai: egy- és kétlépéses csárdás, Fer-Öer lépés. A friss rész lenhangsúlyos, többnyire balra haladó rida lépés. A friss részben esetenként előfordul irányváltás is. A szokák hagyományban való előfordulás ideje is különleges. Pálfı Csaba 1951-es gyűjtésében is a téli ünnepkör idején járták, szemben a karikázókra jellemző böjti idősokkal. A tavaszi ünnepkörre jellemző dalok is hiányoznak a gyűjtésekből.

Eszközös táncok:

-Kanásztánc:

A községben fontos volt a legeltető állattartás. A falut körülvevő legelőkön és a Berekben hatalmas gulyák legeltek. A földesurak jószágait őrző pásztorok, gulyások, kanászok eszközös tánca a kanásztánc, mely elsősorban férfiak virtuóz tánca, de alkalmanként nők is részt vehettek benne. Legjellemzőbb a földre keresztbe tett két bot fölött és körül járt ugrós tánc.

Ide soroljuk a **cséphadarós táncot** és az **üveges táncot** is. Az eszközös ugrósban használt cséphadaró ('csép') eredményez különleges tánctechnikát. Az eszköz forgatása és a hozzá tartozó tánc összhangja nagy figyelmet igényel egyéni előadásnál is, de ez különösen érvényes a csoportos megjelenési formánál.

A tánchoz az ún. Dél-dunántúli „egymagú dallamok”, a „Fölszállott a páva” dallamcsalád kapcsolódik.

- Ugrós:

Buzsákon libegősként is említik az ugrós táncot, melyet párban járnak, de idesorolhatjuk a kanásztáncot is.

- Verbunk:

Ez a tánc típus szinte összeolvadt a kanásztáncal. Rögtönzött szerkezetű tánc.

- Csárdás:

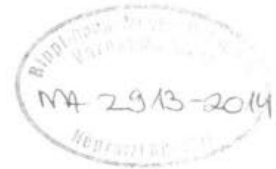
A lassú és friss csárdás mozgásanyaga és tempója élesen elválik egymástól. A lassú csárdás motívumkincse jellemzően az egy- és kétlépéses csárdás, valamint a páros forgás. A lassú csárdást a nők gyakran táncolják üveggel, ez virtuóz adatközlőknél a friss csárdásban is megjelenik.

Buzsákon a friss csárdást **kopogós**nak és **libegős**nek nevezik. A korábbi források külön-külön említik, de mivel mindig egymást követve fordulnak elő összetartozásuk egyértelmű. A libegős-kopogós egyedi kapcsolódása, illetve a kopogós ritmikája teszi különlegessé. Jelentős a hasonlóság a környező somogyi települések táncagyományával, legmarkánsabb eltérést a friss csárdás mutat. A friss csárdás lent-hangsúlyos. Előfordul a párelengedő csalogatás is. A férfi-nő páros mellett jellegzetes a nő fején üveggel táncolt változat is. (48.)

- Lakodalmi táncok:

Megtalálható a szakácsnék tánca és a gyertyás tánc. A lakodalmakban a gazdasszonyok vacsora után kásapénzt gyűjtöttek megégetett kezük gyógyítására, közben táncoltak, mulattak, a kezükben lévő főzőeszközökkel a zene ütemére zörögtek.

Somogy megyében többek között a Buzsákon járt gyertyás menyasszonytáncot a szakirodalom jellegzetes rituális lakodalmi táncként tartja számon. (49.)

- Dramatikus-pantomimikus tánc:

A disznóölő tánc felgyűjtése töredékes, ebből inkább következtetni lehet a játékos, tréfás, dramatikus ugrós táncra. (A népzenei gyűjtésekben sem találni ráutaló dallamot.) (50.)

A fent felsorolt táncokat figyelembe véve Buzsákon a dunai táncdialektus valamennyi jellemző táncfajtaját megtaláljuk.

A táncok mellett a településen nagyon sok táncdallamot is legyeztek. A gyűjtők közt kiemelkedő szerepe volt Olsvai Imrének, Együd Árpádnak és Tengerdi Győzőnek, aki a Balatoni Nádas Berek sorozatában egy egész kötetet szentelt a buzsaiki daloknak. Tengerdi Győző gyűjtésében megjelenik a karakteres 'kisszék tánc' dallam, a hozzá tartozó tánc a gyűjtésekből hiányzik. Tengerdi tanár úr a Buzsákon táncolt páros táncok zenéjét műzene jellegűnek tartja. (51.)

Morvay Péter – Pesovár Ernő: Somogyi Táncok című könyvében a táncdallam gyűjteményben találunk buzsaiki lassú csárdás dallamot: „Zöld levelű piros retek megérett...”, kanásztánc dallamot: „Közel legyen a rokkafa az ágyamhoz...”. Ugyanebben a tanulmányban „A Somogy megyei táncdallamok” fejezete a hangszereket is tárgyalja. E szerint a faluban ismerték a dudát, ami nemcsak a pásztorok mulatságai alkalmával volt használatos, hanem a falusi lakosság táncainál is megjelent. (52.)

Vásárhelyi László kéziratában több leírást találunk a régi tánckísérő hangszerekről:

- Ahogy Csizmadia Ferenc mondta „*Jobban furulya vót.*” (53.)

- Boszkovics Jánosné így emlékezett „*Apám szokott citerálni.*” (54.)

- „*Hangszer vót a furulya, duda, később a harmonika*” – mesélte Jángli János, de általános volt a citera használata is. (55.)

- Tóth János véleménye szerint a pásztorok közül „*Egyik szebben tudott furuglyálni, mint a másik.*” (56.)

- „*Szebben tudunk mi mulatni a magunk zenéjével, mint a cigánnyal.*” – mondta Boszkovics János. (57.)

- Jángli János szerint „*Még szebben el lehetett dudával mulatni, mint cigánybandával, az nem jó, teletöti az egész házat.*” (58.)

Tóth Tibor János a lengyeltóti Ördögös Táncegyüttes koreográfusa az együttes 60 éves jubileumi műsorán így fogalmazott: „*A buzásági táncok leginkább mozgásvilágukkal, motívumkincsükkel tűnnek ki a somogyiak közül.*” (59.)

4. 2. A néptánc-mozgalom állomásai Buzsákon, avagy a Buzásági Népi Együttes történeti áttekintése

A következő alfejezetekben szeretném bemutatni azokat az embereket, csoportokat, akik a buzásági táncok átörökítéséhez áldozatos munkájukkal hozzájárultak.

4. 2. 1. A Gyöngyösbokréta mozgalom hatása Buzsákra. A buzásági Gyöngyösbokrétás csoport

A Gyöngyösbokréta mozgalom szele Buzsákon is egybefűjta a táncos kedvű embereket.

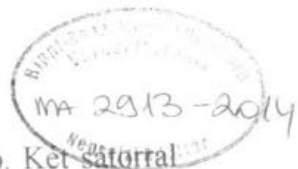
Pálfı Csaba „A Gyöngyösbokréta története” című tanulmányában így ír: „*Buzsákon például a 30-as évek első felében már megalakult a bokréta helyi szervezete, de csak két vagy három vidéki megmozduláson vett részt, budapesti bemutatóra nem ment.*” (60.)

Maáz László Somogy táncélete című tanulmányában olvasható: „*A táncélet sivárosodásának és a táncok kihalásának folyamata Somogyban is felvetette a jelszót: Menteni, ami még menthető! Így kapcsolódott be a 30-as években Buzsák és Karád a „Gyöngyösbokréta” mozgalomba. Buzsák lakodalmas jelenetével vett részt rendszeresen a bokréta bemutatókon.* (61.)

Az első néptáncscsoportot Kollár Péter és felesége Máté Teréz szervezte meg az 1930-as évek elején.

A csoport létszáma a ma élő idős emberek szerint 25-30 fő lehetett. (62.)

A táncok betanításában Proity József (Pácó Józsi bácsi) segített, aki az idősebbektől tanulta meg a libegőst és kopogóst. Próbáikat vasárnaponként tartották, valakinek az udvarában.

Első fellépésük Balatonlellén volt, ahol a „Buzsáki lakodalmas”-t adták elő. Ket sátorral jelképezték a vőlegényes és a menyasszonyos házat. Garas Mariska (Zrínyi Jánosné) játszotta a menyasszonyt. (63.)

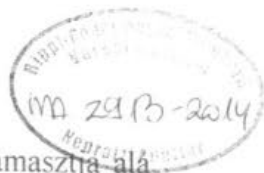
Buzsáki táncsoport (1932)
Szólót táncol: Máté István és Máté Istvánné
Csoportvezető: Kollár Péter

2. Buzsáki táncsoport 1932.

Kutatásaim során találtam rá az UFA magyar filmsorozatának első hangosfilmjére az 1932-ben forgatott „A vén gazember” című filmre, melyben vélhetően a buzsáki Gyöngyösbokrétás csoport táncát láthatjuk, a filmbeli Inokay báró balatoni birtokán, ahol éppen szüreti multság zajlott. (64.) A multságon egyértelműen felismerhető a táncosokon a buzsáki rátétes himzéssel készült kötény és a jellegzetes hátrakötők az asszonyok fején. /DVD melléklet 1.)

Írásos emléket sajnos nem találtam feltételezésem igazolására, de a családi anekdotázások alkalmával nagyanyám gyakran mesélte, hogy badacsonyi szüreten voltak táncolni, amit filmre is vettek. Ő ott ismerte meg Bársony Rózsit és Halmay Tibort, akik az említett film főszereplői voltak. Feltételezésemet erősíti, hogy a két legidősebb adatközlőm említést tett erről a filmről. Rozika néni elmondása szerint a nagybátyja volt Badacsonyan filmfelvételen. Terus néni, aki Kollár Péterék unokahúga, még a film címére is emlékezett.

1934. szeptember 23-án Kaposvárott, a Városi színházban rendezték meg „Somogyország Bokrétá”-ját, ahol a buzsákiak körtáncal léptek fel. A programot a Bokrétások Lapjának 1934. szeptemberi száma is közli, és röviden bemutatja a bokrétás településeket, köztük Buzsákot is. (65.)

Az 1930-as években sem volt a kultúra független a politikától. Ezt támasztja alá Tanasics Istvánné visszaemlékezése is: „Az olyan régen vót, hogy én tudom, hogy akkor má Kaposba vót nekik egy meghívásuk. Akkor is választás vót. A Temple Rezső vót akkor, sohase felejttem el, meg a Gál Olivér ellenfelek. Ugye egyik a Kisgazda vót, a gazdagabbak. A Kisgazda párt vót a Gál Olivér párt, a szegényebbek vótak a Temple párt. És akkor engem is evittek, hogy én köszöntsek, de akkor én még olyan kicsiny vótam, hogy főtettek egy nagy magos asztara, hogy lássák ki az, aki beszél, vagy ki az, aki mondja a verset.” (66.)

Ennek alapján az akkori buzsáki Gyöngyösbokrétás csoport 1935-ben Kaposváron szerepelt a fent említett két politikai választási kampányán. Maga a választás 1935. március 31-én volt. (67.)

3. Buzsáki Gyöngyösbokrétás csoport 1935-ben

Kaposváron kívül felléptek Badacsonyan is több alkalommal.

Később Kollár Péter és családja Lengyeltótiba költözött, így a bokrétás csoport, vezető nélkül maradt.

A II. Világháború borzalmai a Gyöngyösbokréta mozgalomra is rányomta bélyegét. 1945-ben megszűnt a Gyöngyösbokréta mozgalom. A régi bokrétás csoportok tagjaiból országszerte alakultak a népi együttesek.

4. 2. 2. A Buzsáki Népi Együttes

1942-ben új tanítónő érkezett Buzsákra, akit Frais Olgának hívtak.

Az ő vezetésével még ebben az évben megalakult a Kalászos lányok csoportja a Katolikus Leánykör.

Ugyanekkor Bendi István plébános megalakította a fiúk részére a Kalot Egyesületet (Katolikus Agrárfjúsági Legényegyesületek Országos Testülete).

Később ezek közül a fiatalok közül kerültek ki a népi együttes tagjai. (68.)

A táncsoport történetének egyik meghatározó időszaka Frais Olga tanítónő vezetése idején volt, aki hősi korszaknak nevezte.

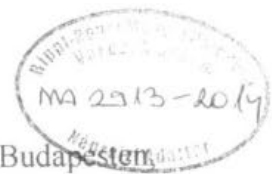
Olga néni így ír a kezdetekről:

„Az egész úgy kezdődött, hogy oda való megválasztásom után egy színdarab tanulása ment (Tölgyes József). Megkérdeztem segíthetek-e? Nagy csodálkozás, hogy nő létemre ilyent akarok tenni, de beleegyezett (1942). Közben őt elvitték katonának és azután csak ment tovább a munka. Ezt felnőttek játszották.

Az egyik tagnak esküvője volt, és meghívott az esküvőjére, ott a legnagyobb bámulatomra először láttam a buzsáki táncokat öregektől, az a ritmusérzék, tűz, és bámulatos mozgás! De a fiatalok nem nagyon járták, csak nézték a nagymamákat, nagypapákat. Ekkor határoztam el, hogy ezt fogják járni a fiatalok is. A kocsmában elég sűrűn volt délutánonként tánc. Elmentem, nézelődtem. A legjobban mozgó párok nevét megtudva, szülőkkel beszélve, megkértem őket, engedjék el esténkint az iskolához, hol ezt megtanulhatják. A jó sors összehozott Józsi bácsival, a citerással, mindjárt volt zene is. Ő nagyszerű táncos volt, a fiúkat kezelésbe vette, megmutatta hogyan. Egy - két öregasszony a lányokat és egy kettőre ment. Az otthon tanultakat és itt látottakat kellett csiszolni csak, hogy igazi legyen.” (69.)

A fellépésekre alkalmanként 32-56 személlyel mentek (12 pár a fiatalokból, 2-3 pár kisgyerekekből, volt olyan is, aki még nem járt iskolába, és 5-6 idősebb pár).

Ez az együttes, ahogy Olga néni visszaemlékezéséből kitűnik, műkedvelő csoportként is dolgozott. Színpadra állítottak népszokásokat, balladákat, különböző műveket.

Az országban több helyen szerepeltek, így Pécsen, Szegeden, Budapesten, Balatonbogláron, Marcaliban és nem utolsó sorban Gyulán is. Kaposvár kivételével a többi fellépés több napos volt. Az előadott színdarabok bevétele fedezte a többnapos utazások költségét. Kaposváron, a frontról hazatért katonáknak betlehemes műsort adtak elő

4. Betlehemes játék

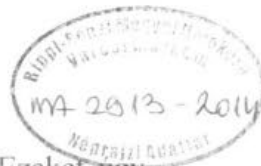
Olga néni csoportja a kicsiktől az idősekig, több korosztályt felölelt. A próbákat az iskolában tartották. (70.)

Fodor András emléke 1947-ben erről így szól:

„Olga tanítókisasszony lányai az iskolaudvaron táncot tanulnak, énekelnek. Vasárnap valami kisgazdaünnepélyen szerepelnek majd Tótiban... Szép látvány a holdvilágnál a húsz-harminc összefogózó, körbetáncoló, népdalt éneklő lány.” (71.)

Ősztől nyár elejéig naponta próbáltak. Az esti 7 órás harangszó jelentette a próba kezdetét. Aratásból, kapálásból siettek a próbára, de soha nem késett el senki. Proity Józsi bácsi (Pácó) citerajátékára táncoltak. (72.)

Így emlékezik Józsi bácsiról Fodor András a Cséplés, Buzsákon 1947. című írásában: *„A fiúk közül ismerek még egyet, az ugrós hajú, meztelen mellű Pávó Jóskát. Ő citerálta a kanásztáncot, amikor májusban, Somogy megye nagy ünnepi sereglésén, a buzásági táncosok oly elsőprő sikert arattak a kaposi Városi Színházban. Pirosra tapsoltam értük a tenyeremet.” (73.)*

Sok fiú táncosnak nem volt csizmája, fekete nadrágja, hímzett inge. Ezeket úgy kérték kölcsön a módosabb családoktól. Egy pár kölcsönkapott csizmaért egy hétig kellett dolgozni, de mindez nem számított, mert a lelkesedés erőt, kitartást adott a munkához. (74.)

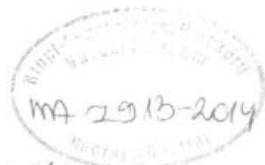
1947-ben az együttes megyei bemutatón vehetett részt, mely Fodor András emlékeiben így él: *„Májusi vasárnap: megyek ismét Buzsákba... Megjöttek a szabadművelődés emberei a megyeszékhelyről, hogy megnézzék azt a táncot, amivel Buzsák a 15-én kezdődő kaposvári hét műsorában szerepel majd a színházban. Velük együtt nézem a produkciót az iskola udvarán. Igazán szépen, temperamentumosan járók... Áldozócsütörtökön a kaposvári színházban, az ígért népművészeti demonstráción ámulva látom, milyen gazdag a megyém változatokban... A buzsákiak táncsora többször is nyílt színi tapsot kap, oly kicsattanóan lendületes, magával ragadó. Dalukat a „Már Buzsákba két úton kell bemenni”-től a „kanászbujtár” nótájáig kívülről fúvom, mégis végigizgulok velük minden részletet. Ott vagyok a hazai bemutatkozás próbáján is. Pasztusics Jancsival beszélgetek, meg a kitűnő mozgású, első táncos „kanászné”-val, Szira Mariskával”* (75.)

Táncoltak karikázót, libegőst, kopogóst. Jártak kanásztáncot szólóban, kettesben, bottal, bot nélkül, vagy ostorral. A lányok üveges táncát mindig csodálkozás kísérte, mert a fejükön az üveget nem rögzítették semmivel, nem is fogták, mégis mint a „búgócsiga” úgy forogtak vele. Az együttes szóló tánca a disznóölő tánc volt, amiben a táncos a disznóölést járta el csodálatos láb, kéz, testmozdulatok közepette dűnnyögéssel. Az idősek úgy emlékeznek, hogy az egész országban csak Buzsákon járták ezt a táncot. (76.)

A csoport életében a legkiemelkedőbb esemény az 1948. április 9-11. között Gyulán a „Centenárium néptáncverseny” volt, melyet az 1848-49-es szabadságharc 100 éves évfordulójának tiszteletére rendeztek meg. Ez az első országos néptánc fesztivál és verseny, amely egyben kiindulópontja volt az amatőr néptánc mozgalomnak. (77.)

A gyulai versenyt megelőzően körzeti, járási megmérettetéseken vettek részt, ahonnan tovább jutottak a megyei döntőre, amit Kaposváron a Városi Színházban rendeztek meg. A győzelmüket hirdette a Somogyi Világosság 1948. február 24-i száma is:

„Páros számokban mindhárom helyezett buzsáki. Első Bogdán József és felesége 12. 4, második Varga Ferenc és felesége 11. 6 ponttal és végül a buzsáki táncosok veteránja, Miseta Lajos és felesége. A második és harmadik helyezett táncai között sok rokon

vonást fedezhetünk fel, míg a libegősben mindkét táncos figurákkal tarkítja a táncot, a buzásági csárdásban csak a férfi tánc figurális. Ezután a két legfiatalabb buzásági táncos, Zakariás Jancsi és Szárnyasi Erzsike, táncolták el a kopogóst, nagy sikert aratva. Ügyes táncukért egy-egy tábla csokoládét kaptak. A csoporttáncok eredményei is buzásági győzelmet hoztak. A kopogós, üveges és kanásztánc előadásában a verseny serlegét nyerték... A bírálóbizottság joggal ítélte oda a buzáságiaknak az első díjat, mert hiszen ők hozták azt a hamisítatlan népi táncot, amely tökéletesen dokumentálja azt, hogy él az ősi tánc szeretete a magyar népben." (78.)

Ez után a siker után utazott a csoport a gyulai versenyre, melyről így emlékezett Bogdán Józsefné (Cikola Rozika néni), az akkori első helyezett táncos:

„Az úgy volt, hogy Fonyódról indult egy külön vonat. Nagyon sok nép volt ott, rengeteg. Hát az olyan ünnepély volt, mint a szüreti bál. Kocsira fölrakva a bőrdöngők és az egész falu kísért bennünket a templomig.

Este felé értünk Gyulára. Rengeteg csoport volt ott. Nem sok, hanem rengeteg... Katonazenekar várt bennünket...

Másnap reggel kezdődtek a próbák. Meg volt nevezve, hogy ki hányadik lesz. Be volt ütemezve este 9-ig. Dévai Zoli bácsinak hiták azt a tanárt, ő segített nekünk, hogy hogyan, mert először párosával mentünk be a „Már Buzásba két úton kell bemenni...”, azt énekeltük. Egybe mentünk be, de ő azt mondta, hogy így nem lesz jó. E választott bennünket, azt mondta, hogy két oldalról jöttök be és csinátok egy félkört, mert ez úgy lesz győztes.

Akik kiestek, azok mehettek haza, akik maradtunk, azok mehettek a döntőre. Tizennegyediknek kerültünk sorra.

Ortutay Gyula volt a kulturminiszter, ők ültek elöl három sorban. A többi nagy emberre nem emlékszem.

Amikor bekonferáltak bennünket -egy jó magas középkorú fiatalember – bekonferáta, hogy saját kezű ruhában vagyunk. Már akkor nagy, örületes taps volt.

Kezdődött a tánc, legelőször kopogóst én az urammal jártam. Libegősbe Varga Ferenc és Mariska a felesége táncút.

Mink citerára táncútunk. Proity Józsi bácsi (Pácó) citerát nekünk. Letáncútuk és bele vegyűtünk a többiek közé a félkörbe. Mentünk a helyünkre mi is táncúva.

Mikor befejeződött a csoporttáncunk, akkor Ortutay Gyula fölállt és intett a kezével. Az örült nagy taps után halálos csend lett és fő gyűtt a színpadra. Oda gyűtt én hozzám,

lekezelt velem, megfogta a kezemet... Odament az uramhoz is... Olga néni nagyon örült, büszke volt.” (79.)

A versenyben az ország minden tája képviseltette magát. A csoportokat Dalos Ferenc polgármester fogadta a vasútállomáson. 40 együttes és 37 szólótáncos, összesen 831 fő mérte össze tudását az Erkel Szinkörben (Göndöcskerti Színházban). A buzsákiak 1948. április 10-én, huszonegyedik fellépőként a délutáni műsoridőben kerültek sorra. Az egyéni döntő április 11-én volt, ahol Tóth Sándor versengett a legjobbaknak kijáró címért, a párosok kategóriájában Horváth Jánosné - Garas János, Bogdán Józsefné - Bogdán József, Sifter Sándor - Proity Józsefné, valamint Varga Ferenc - Varga Ferencné párosok indultak. A versenyen közreműködő szakmai zsűri tagjai az alábbiak voltak: Szentpál Olga, Berczik Sára, Duka Antalné, Szalai Karola, Kaposi Edit, Merényi Zsuzsa, Volly István, Szabó Iván, Vitányi Iván, Sebő Ferenc, Pálfi Csaba, Krizsán Sándor, Benedek Árpád, Hantos János.

Az 1948-as Centenárium verseny győztesei között buzsáki táncosokat is találhatunk. Parasztcsoport kategóriában első helyet értek el. A párosok versenyében Bogdán József és felesége, valamint Varga Ferenc és felesége kapott első díjat. Magántáncos kategóriában Tóth Sándor nyert első díjat. A díjakat Dr. Kardos László kultuszminiszter adta át. (80.)

Az ünnepségen részt vett Tildy Zoltán az akkori köztársasági elnök, Rákosi Mátyás és Szakasits Árpád miniszterelnök helyettesek és a kormány több tagja is. (81.)

Akkora volt a siker, hogy Rábai Miklós, aki az Állami Népi Együttest szervezte, a két első helyezést elért Bogdán és Varga házaspárt érdemesnek tartotta arra, hogy az együttesébe hívja. Lakást és 3000 Ft-ot ígért nekik havonta, de ők nem mentek, nem hagyták a földet, nem hagyták falujukat.

A gyulai előadás kapcsán két mulatságos esetről is említést tesz naplójában Olga néni. Egyik a legfiatalabb táncosokról, másik a legidősebb táncosról szól:

- „A kis Zakariás és Szárnyasi Bözsi még talán iskolások sem voltak, vagy elsősök. Ott táncoltak a bal szélén a nagyok előtt, egyszer csak harsány kacagás a nézőtérén. Hát a két kicsiny felé repültek a tasak cukrok 8-10 is. A kis Zaki ott hagyta Erzsikét, kapkodta fel a cukrot villanásnyi idő alatt, tömte őket a zsebébe, meg a mellénye alá. Erzsike elkezdett sírni, Zaki akkor az utolsó 2-3 staneclit neki adta. Kötényébe kapta Erzsike is, most már vidáman ropták a kopogózt. A nézőtériek a tánc után agyon szerették a két gyereket.”

- „Az újságírók megrohanták a társaságot, vallatták a gyerekeket, az öregeket. Tyutyák mamától kérdezték: „Ugye anyó (70 év körül lehetett) azért jár a lába úgy, mint a villám, maga biztos sok jó buzsáki tejet ivott?” Erre Tyutyák mama: „Ivott a rossebb! Én minden reggel jó kis pálinkát ittam!” Nagy volt a derűltség.” (82.)

1949. augusztusában két párral részt vettek a II. Világ Ifjúsági Találkozón, melyet Budapesten rendeztek meg. „Somogyot Buzsák képviselte. Két pár mehetett, a László Ernő vót meg a Maris, én vótam meg a férjecském... Az Olga gyütt velünk... Mi vittük a magyar zászlót a somogyiak. Amelyik országba vótak az mind a zászlóit vitte. És akkor úgy mentünk mind a katonák. Négyen vótunk egy sorba. Zenekar fújta, lépésre köllött menni. Sokat-sokat mentünk, gyalogútunk. Másnap megin mentünk, kezdődött előrü. Négy, vagy öt napig vótunk ott.” – így emlékezett vissza Rozika néni. (83.)

Frais Olga tanítónő elköltözéséig, 1957-ig vezette a Buzsáki Népi Együttest. (84.) Munkája gyümölcseként továbböröklődtek a buzsáki táncok és a község neve kitörölhetetlenül beíródott a magyarországi néptánc mozgalom történetébe is.

4. 2. 3. Bokréta Együttes

Az együttes történetét korszakokra bontva próbálom bemutatni.

4. 2. 3. 1. A Knézics korszak

1957-ben Olga néni távozása után a vezető nélkül maradt táncsoport felbomlott.

1957. szeptember 5-én egy újabb fejezet kezdődött a népi együttes életében. A falu vezetése természetesen továbbra is szerette volna Buzsák hírnevét megőrizni. Ekkor két fiatal tanítót Knézics Istvánt és feleségét Nagy Annát bízták meg, hogy szervezzék újjá a táncsoportot, melyet később Bokréta Együttesnek neveztek el utalva a buzsáki hímzések bokréta-szerű virág motívumaira. Ők 1973-ig vezették a csoportot.

Pista bácsit sajnos már nem tudtam megkérdezni, 2012-ben elhunyt. Felesége, Anci néni így emlékezett a kezdetre:

„Mivel a tanítóképzőben is népi táncosok voltunk, így könnyűnek találtuk a megbízatást. Nem éreztük, hogy milyen nehéz is lesz. Hiszen nem egyszerű táncokat kell tanulni, hanem a falu népi hagyományait ápolni, fejleszteni, újra hírnevet szerezni. Sok-sok álmatlan éjszakánk volt, hogy mit tegyünk, hogy az elvárásoknak megfeleljünk. Magnóval esténként családokhoz jártunk, kutattuk a múltat, próbáltuk a kincset megtalálni.” (85.)

Anci néni és Pista bácsi a gyűjtések alapján feldolgozták a falu jellegzetes hagyományait.

Gyűjtőmunkájuk során felkeresték a régi tagokat, a régi jó táncosokat: Proity József, Miseta Jánosné, „Teta Mama”, Máté Mariska néni és Juliska néni, Kozma Istvánné. Az ő segítségükkel sikerült tovább örökíteni az ősi buzásági táncokat, dalokat, szokásokat. A feldolgozáshoz táncosok is kellettek, így kezdtek újjászervezni az együttest. A sok munkának, éjszakázásnak lassan alakult a gyümölcse.

A csoportot ebben az időben a Lengyeltóti Földműves Szövetkezet, a Somogy Megyei MESZÖV patronálta, majd a későbbi években a tsz-től is kaptak anyagi támogatást. A MESZÖV képviselőjében Dévai Zoltán is gyakran elkísérte a csoportot fellépéseikre.

Kezdetben csak néhány ruhájuk volt. A következő évek során a Knézics házaspár több fajta ruhát készített a táncosok számára. Így a fiúk és lányok rátétes, vészás, és boszorkányos ruhát kaptak, melyeket a helyi asszonyok terveztek és hímeztek. Készült 7 zsinóros öltöny a fiúknak, 7 vizitkés ruha a lányoknak. Csizmát is kaptak a táncosok, a lányok piros és fekete cipőt is. Később még osztrák viseletet is varrattak. (86.)

Első szereplésük 1957 őszén, a kaposvári kultúrversenyen volt, ahol 600 Ft jutalmat is kaptak. Itt a „Buzásági táncok” című összeállítással léptek színpadra. (87.)

1958-ban Fonyódon, a Vizi Fesztiválon, a somogyi táncosok találkozásánál is a „Buzásági táncok” című koreográfiát mutatták be. A közönség visszatapsolta a műsort. Ez a szereplés meghatározó volt számukra. A kezdeti siker nagy örömet, mindenkinek bátorságot, szereplési kedvet, hajtőerőt adott a további munkához.

Pista bácsi táncolt is a csoportban, Anci néni feladata a ruhák rendezése és a zenekar irányítása volt. (88.)

1959. július 7-én Sztálinvárosban a Tanácsköztársaság 40. évfordulója tiszteletére rendezett Jubileumi Táncfesztiválon hatalmas sikert értek el a „Varró est” című koreográfiájukkal.

5. „Varró est”

1959 telén feldolgozták, és színpadra állították a szüreti hagyományokat. „Víg szüret” című koreográfiájukat a televízió is felvette. (89.)

6. „Víg szüret”

A következő években nagyon sok szereplés következett, egyre nagyobb ismertségre tettek szert, egyre több meghívást kaptak az ország különböző részeiből. A sok próbának, akaratnak, kitartásnak meglett az eredménye, ahogy Anci néni szavaiból is kitűnik:

„Mikor mi buzsákiak megjelentünk a fesztiválokon, akkor a többi együttesek összesúgtak, hogy no mi csak másodikkak leszünk. Mert Buzsák csúcs volt.” (90.)

1960. áprilisában a kaposvári Csiky Gergely Színházban megtartott Felszabadulási Kulturális Szemle megyei döntőjén a Lakodalmas műsorral örvendeztették meg a nézőközönséget.

3. Buzsáki KISZ-lakodalmas

Knézics István a Buzsáki Népi Együttes megalakulásának 40. évfordulóján így emlékezett az általuk színpadra állított lakodalmasról: „Azóta is csinálta az együttes a lakodalmast, meg a Gyöngyösbokrétások is csinálták, ez viszont mégis más volt. Nem kell Önöket, emlékeztessen, hogy politikailag mi volt a kötelesség. Na, így csináltunk, új pedagógus házaspár a hagyományos lakodalmasunkba beültetve azokat, akik KISZ egyenruhában vannak és úttörő egyenruhában. Tehát más tartalommal töltöttük meg a szokásokat. Ez természetesen a szakmának is a figyelmét magára hívta. És tartottak 60-ban egy országos tánckonferenciát, ahova a Buzsáki Népi Együttes Lakodalmásával azért hívtak meg, hogy szakemberek előtt mutassák meg azt, hogy vajon egy régi hagyományos kerethe egy ilyen tartalmat mennyire lehet beleültetni, és mennyire lehet azt elfogadtatni. Hát annyira el lehetett fogadni, hogy ezt követően egy rádiófelvétel is készült...” (91.)

A rádiófelvétel 1960. december 4-én a Petőfi rádióban készült „Buzsáki KISZ – lakodalmas” címmel, ahol Boros Lajos és Népi Zenekara kísérte az együttest. A bevezetőt Volly István írta hozzá. (92.) /DVD 5. melléklet/

1960-ban az együttes, munkája elismeréseként megkapta a Szocialista Kultúráért jelvényt.

1961-ben Balatonföldváron a Folklór Fesztiválon az „Este a fonóban” koreográfiájukkal mutatkoztak be. (93.)

8. *Este a fonóban*

1962. augusztus 4-én Balatonlellén a szabadtéri színpadon Béke és Barátság 1962. címmel, a helsinki VIII. Világifjúsági Találkozó alkalmából rendezett műsoron az „Este a fonóban” című műsorukat adták elő. (94.)

1963 telén elkészült a „Tengeri hántás” című koreográfia, melyet az egykori táncosok csak kukoricafosztónak hívnak még ma is.

9. *Tengeri hántás*

Minden év augusztusának első szombatján és vasárnapján rendezték meg a Földműves-szövetkezeti Találkozót Balatonlellén, melynek rendszeres résztvevői voltak kiváló eredménnyel.

A Latinka Sándor Kulturális Seregszemle körzeti, járási, megyei versenyeinek állandó részt vevői voltak. Egy alkalommal jó, a többi esetben kiváló eredménnyel zárták a versenyt. (95.)

Koreográfusaik Pálfi Csaba, Balogh Kati, és Vásárhelyi László voltak. A zenét Olsvai Imre ellenőrizte. (96.)

Édesanyám, aki 1958-ban kezdett táncolni, így emlékezett vissza az akkori koreográfusokra: *„Abba az időbe a „Bugyberekbe” jártunk dolgozni. Este leszálltunk Csisztán a kisvonatról, nótázva mentünk haza gyalog és nyolc órára siettünk vissza táncpróbára. Éjjelig, egy óráig táncoltunk. A lakodalmas koreográfiájának betanítását Pálfi Csaba és Vásárhelyi László segítette. Amikor első alkalommal jöttek Buzsákra, a Ciframalmi erdőszélen ebédeltünk éppen, még szalonnával, meg hagymával is megkínáltuk őket, de nem fogadták el. Megkérdezték, merre kell menni Buzsákba. Amikor este mentünk a próbára, nevetve ismertük fel, hogy kiket kínáltunk meg... A lakodalmas átdolgozásában Pálfi Csaba, Vásárhelyi László és Balogh Kata segített. Pálfi Csaba és Balogh Kata átvariálta a libegőst is, aminek a végén a fiú felemeltek bennünket.”* (97.)

A falunak ekkor még nem volt kultúrháza, így a táncosok próbáikat munka után a hideg KISZ helységben, vagy az iskolában tartották.

Zenészeik nem képzett zenészek voltak. Helybeli férfiak muzsikáltak: Kondor József „Spinga” (sz: 1924) volt a primás, hegedűn és trombitán játszott. Dörnyei István „Bureli” (sz: 1925) a kontrás, brácsán és a tenorkürtön muzsikált. Zakariás István (sz: 1926) hangszere a cimbalom és Esz-kontra volt. Skrinýár Sándor „Dóci” (sz: 1924) bőgőn és helikonon kísért. Később kisgyermekként Fehér Lacika is muzsikált a zenekarban.

10. Buzsáki zenekar

Alkalmi segítők voltak vidékről: Fehér Lajos (sz: 1918) Szőlőskislakról, ő hegedűn, trombitán, piszton játszott. Lipcsák László (sz: 1928) Szőlőskislakról járt, ő volt a sipos, vagyis a klarinétos. Tengerdi Győző (sz: 1941) Balatonkeresztúrról hegedűn és brácsán segítette a zenekar munkáját.

1959-től Tengerdi Győző volt az együttes zenei vezetője. (98.)

További koreográfiáik voltak még:

- Tollfosztóban
- Kanásztánc
- Buzsáki párnástánc
- Üveges tánc
- Májusfa kitáncolás

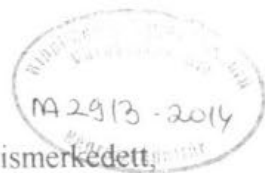
A táncok és szokások mellett színpadra állították a Szende Báró balladáját, sőt még osztrák táncot is tanultak. (99.)

1963. augusztus 17. és 20. között az ausztriai St.-Veit an der Glan-i táncegyüttes vendégei voltak a buzsáki táncos fiatalok.

11. Ausztriában

Hogyan is kezdődött az osztrák népi együttesel az ismeretség, a barátság?

Egy osztrák kutató, vélhetően Karl Horak, aki a népdalokkal és népi táncokkal ismerkedett, eljutott Buzsákra is, ahol az akkori együttes dalai, táncai nagy hatást gyakoroltak rá. Ezt követően kaptak meghívást az ausztriai St. Veit-be. A faluban a régi táncosok úgy emlékeznek vissza, hogy az osztrákok olyan együttest kerestek, akiknek a települése a térképen egy vonalban van az ő településükkel, és így találtak rá Buzsákra. Az utazáshoz a minisztériumok és pártszervezetek engedélyére volt szükség. Segítséget kaptak a termelősövetkezettől, a Mészöv-től, és a központi szervektől is. A táncos fiatalok három napot tölthettek az osztrák községben, ahol táncaikat is bemutatták a helyi közönségnek. (100.)

Az ausztriai újságok is tudósítottak a csoport szenzációs sikeréről St. Veit - Micheldorfban. Kiemelték a 70 éves néni táncát és a zenekar virtuóz játékát. A műsor után vég nélküli tapsot kaptak. A cikk szerint felejthetetlen élményt nyújtottak a buzsáki táncosok. (101.)

1963. októberében a St. Veit-beli együttes is megtapasztalhatta a Bokréta Együttes tagjainak és a falubelieknek a vendégszeretetét.

1964. májusában ismét Ausztriába utazhattak, de még ebben az évben október 8-án Buzsákon újra találkozott egymással a két együttes. A csoportok közös műsorral léptek fel a megye több településén. (102.)

Az elbeszélések alapján az együttesek 1966 derekán még egy alkalommal találkoztak.

1965. májusában a pécsváradi „Zengő majálison” mutatták be a táncaikat. (103.)

1965-ben elnyerte a Kiváló Együttes címet, melynek megtartásáért kétévenként újra és újra meg kellett küzdeni. (104.)

1966-ban Esztergomba a Földműves-szövetkezeti Népi Együttesek Országos Találkozójára is meghívást kaptak.

1967. őszén jubileumi műsorral ünnepelte a falu a Bokréta Együttes tíz éves fennállását. Az ünnepi program a Somogyi Néplap tudósítása szerint vidám hangulatú, látványos szüreti felvonulással kezdődött, amit színpadi műsor követett. A műsorban az elmúlt tíz év legszebb táncait mutatták be, mint a Lánytánc, a Buzsáki szvít, Lakodalmas részlet, Cinegés, háromugrós, Buzsáki csárdás „kopogós”. A tízéves évfordulót együtt ünnepelték a Csehszlovákiai Magyar Dolgozók Szövetségének érsekújvári táncegyüttesével is, akikkel cserekapcsolatot alakítottak ki. (105.)

1969-ben a tánckultúra elismeréseként szép kultúrházat kapott a község.

1971. augusztus 15-i Buzsáki Búcsún bemutatott párnás leánytáncot és az általános iskolások táncát láthatták a tv nézők is. (106.) /DVD melléklet 6./

A táncsoport összetartó közösség volt a faluban, olyanok voltak, mint egy nagycsalád. Az együttesben több mint negyven táncos járta a táncokat. Tagjaik között a 6 évestől a 79 évesig több korosztály megtalálható volt. Az utánpótlás biztosítását segítette az iskolás korosztály bevonása a műsorokba. (107.)

Anci néni így összegezte munkájukat:

„1957-1973-ig sok áldozatot hoztunk, a gyűjtésünkkel, az együttes kimagasló teljesítésével. A hagyományokat becsületesen ápoltuk. Sokat dolgoztunk, de talán nem felejtik nevünket, hogy volt egy házaspár, akik úttörők voltak, mert a semmiből kellett egy szilárd, erős, hagyományokat tisztelő, ápoló csoportot hozni. Természetesen minden táncosnak köszönet, a segítőknek, zenekarnak és pártfogóknak egyaránt. Ez közös szép munka volt.” (108.)

Kutatásaim során a következő évekről, évtizedekről kevés dokumentumot találtam az együttes életére vonatkozóan. Nem sikerült megtalálni azokat a hivatalosan nem leselejtezhető Nyilvántartó könyveket, amelyeket a Művelődési Háznak kötelezően kellett vezetni. Vélhetően a Művelődési Ház átépítéskor történt költözködés során tűnhettek el. Nem találtam a mindenkori táncsoport vezetők és művelődési ház vezetők által készített írásos beszámolókat az együttesek adott évben végzett tevékenységéről, fellépéseiről, sem tagnyilvántartást. Így az egykori vezetők és csoporttagok hiányos, olykor pontatlan visszaemlékezései alapján, valamint újságcikkek, oklevelek, emléklapok és Bakonyi Károly zenekari vezető feljegyzéseinek segítségével próbáltam az apró mozaikdarabkákat egymásmellé rakosgatva bemutatni ezt az időszakot. A Somogy Megyei Könyvtárban megtalálható dokumentumokból, továbbá a Hagyományok Házában működő Martin Médiatárban és a MTV Archívumában található mozgófilmek felhasználásával tudtam néhány helyen a hiányzó adatokat pótolni.

4. 2. 3. 2. Polgárdi Erika korszaka

1974. február 1-jétől Polgárdi Erikát nevezték ki a Művelődési Ház igazgatójának, aki 1978. november 15-ig látta el ezt a felelősségteljes feladatot. A mindenkori művelődési ház vezetőjének feladatai közé tartozott a táncsoport vezetése is, így ő vette át a táncosok

irányítását. Ebben az időben Csikvár József, Együd Árpád, Ureczky Csaba és Takács László állította színpadra az eredeti, archaikus táncokat bemutató koreográfiákat az együttes számára. Szerepléseik során boszorkányos, vészás és rátétes viseletben léptek színpadra. A zenekar vezetője ekkor Oláh József volt. Sok országos és helyi rendezvényen mutatták be táncaikat. (109.)

1974. április 27-én Balatonbogláron a Somogyi Művészeti Szemle '74 fonyódi járási bemutatóján ezüstminősítést nyertek. (110.)

A Röpülj páva sorozat IX. elődöntőjében 1978. február 24-én került adásba Csikvár József összeállítása a Somogyi Búcsú, melyben a buzsáki táncosok is láthatóak voltak. (111.)

Ezen az országos népzenei vetélkedőn Somogy megye a harmadik helyezett lett. (112.) Minden év augusztusában megrendezésre kerülő Buzsáki Búcsú folklór műsorát előadásaikkal színesítették.

12. Menettánc

Polgárdi Erika az együttes legnagyobb eredményének tartja, hogy: „több korosztály egyszerre együtt tudott dolgozni és sikereket elérni.” (113.)

Az egykori művelődési ház és csoportvezető több érdemi adattal nem tudott segíteni a feltáró munkában.

4. 2. 3. 3. A Németh házaspár korszaka

Polgárdi Erika távozása után Németh Géza az általános iskola igazgatóhelyettese és felesége Hajba Irén voltak, akik az együttes irányítását végezték a pávakörök mozgalmának idején megalakult Buzsáki Asszonykórus vezetése mellett. Géza bácsiék az asszonykórossal értek el kiemelkedő eredményeket. (114.)

A táncok betanításában Csíkvár József, majd Ureczky Csaba segített.

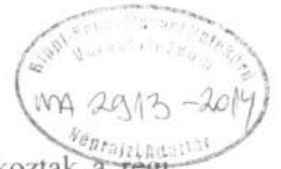
13. Buzsáki Népi Együttes

A Németh házaspár 2011-ben elhunyt, gyermekeik néhány fényképpel tudták csak dolgozatom megírását segíteni, információkkal sajnos nem.

4. 2. 3. 4. Ureczky korszak

A Németh házaspárt követte 1980-tól 1983-ig Ureczky Csaba, aki ekkor már buzsáki lakosként nemcsak művészeti vezetője volt a táncsoportnak, hanem mint a Művelődési Ház igazgatója, az ő feladata volt az együttes életének megszervezése. Ezt megelőzően személyes megkeresés után már 1978-79 fordulóján ő járt Marcaliból táncot tanítani. (115.)

Az együttes ebben az időben szinte haldoklott. Az általános iskola fiatal tanárai Nadrai Mária, Molnár Katalin, Tschepen Zoltán, Góz Mihály, Bodrogi Erzsébet

elhatározták, hogy újjáélesztik az egykor híres csoportot. Hozzájuk csatlakoztak a régi táncosok Czár László, Barcsánics Pál, Pasztusics Zsuzsanna, Horváth Éva, később Proity István. A Knézics korszak után Ureczky Csaba szakmai irányítása mellett újult meg az együttes olyan formán, hogy ismét szervezettebb keretek közt folyt a munka. (116.)

Próbáikat heti két alkalommal tartották a Művelődési Házban. A táncok betanításában gyakran segített édesapjának ifjabb Ureczky Csaba is. Pálfi Csaba továbbra is szakmai tanácsaival segítette a csoport munkáját. Kövesdi Tiborné, Gizike is gyakran ellátogatott a próbákra.

Koreográfiáik között buzsáki hagyományokra épülő táncok kerültek színpadra, mint a libegős-kopogós a „Hej, te kedves kicsinyem dallamára”, volt páros és fiú tánc, valamint lánykarikázó is.

A fiatalok a hagyományokhoz hűen a boszorkányos, rátétes, és vezás viseletben táncoltak. Ebben az időben készült el az asszonyok számára a bordó szövet garnitúra. Foltin Jolán szakmai segítségével, korabeli fotók alapján rekonstruálták a régi viseletet. A férfiak számára vezás bőgatya és ing állt rendelkezésre. (117.)

1980-ban Ureczky Csaba felkérte Bakonyi Károlyt, a balatonszentgyörgyi Kis-Balaton és a fonyódi gimnázium zenekarának vezetőjét, primását, hogy vállalja el Buzsákon is az együttes zenekari kíséretét. Az első közös fellépés 1981. február 6-án Buzsákon volt. (118.)

Ezekben az években a zenekar munkáját segítette Tóth László (Matyó), Csikvár Gábor, Tengerdi Győző és fia, valamint a marcali citerazenekar kísérte a csoportot. (119.)

Számos szereplés során öregbítették a község hírnevét. Nem csak megyénkben, de a megyehatárt és az országhatárt átlépve is megmutathatták a buzsáki táncokat és a népművészet szépségét.

Fellépéseikből egy kis ízelítő:

1980-ban az OKISZ, SZÖVOSZ, TOT Területi Néptánc Fesztiválon, Nagykanizsán arattak sikert. (120.)

Részt vettek a Somogyi Művészeti Szemlén

14. Üveges tánc

Felléptek Csisztapusztán a csepeli munkások tiszteletére szervezett műsoron.

Kaposváron 1981. február 28-án és március 1-jén megrendezett Megyei Diáknapok résztvevői közt is ott voltak. (121.)

1981. július 4-én Boglárlellén a Somogy Megyei Szövetkezeti Táncegyüttesek Béke és barátság bemutatóján a lellei szabadtéri színpadon adtak műsort, melyet a hajó és a vasút állomás közötti sétányon menettánc előzött meg. A műsort a Fogyasztási Szövetkezetek, az Ipari Szövetkezetek, a Mezőgazdasági Termelőszövetkezetek Kongresszusainak és a Nemzetközi Szövetkezeti Napnak a tiszteletére rendeztek meg. (122.)

Marcaliban a Kulturális seregszemlén is táncoltak.

A község búcsúi rendezvényeit menettáncukkal és műsoraikkal színesítették.

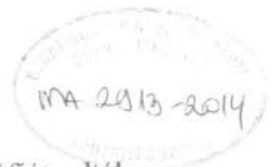
Munkájuk gyümölcseként Egerben Nívódíjat kapott a csoport.

1982. március 13-14-én, Keszthelyen, a IX. Szövetkezeti Néptáncfesztivál területi döntőjén szerepeltek. (123.)

Az együttes számára hosszú évek után ismét megnyílt a lehetőség a külföldi szereplés előtt. 1981-ben Csehszlovákiába utaztak. A kassai járási CSEMADOK közvetítésével a nagyidai táncegyüttes vendégei voltak a buzsáki táncosok.

A következő évben, 1982. augusztus 26-30-ig tartó csehszlovákiai vendégszereplésük során a színei táncosokkal ismerkedhettek meg.

1983-ban Buzsákon tartották a járási kulturális szemlét, melyen eredményesen vettek részt. (124.)

1983-ban Gödöllőn szerepeltek, ahol a „Buzsáki táncok” című koreográfiát adták elő, melyet Ureczky Csaba állított színpadra Együd Árpád és Csíkvár József gyűjtése alapján. (125.) DVD melléklet 7./

Táncoltak Gellénházán, Zalaegerszegen, Lengyeltótiban, Dombóváron, Szőlősgyörökön, Keszthelyen, Fonyódon, Darányban, Pusztakovácsiban, Siófokon, Zánkán, Kaposváron, Balatonfenyvesen, Marcaliban, Budapesten, Kalocsán. (126.)

A csoport létszáma a gyermekcsoporttal együtt hamar elérte a 40-50 főt. 3 generáció volt jelen a napi munkában. A szomszéd településről is járt át négy fiú a buzsáki táncokkal és hagyományokkal ismerkedni. Közülük később Pucskó Zsolt a Hagyományörző Együttesben a táncok betanítását segítette, és Takács Gábor 2000-2006. között az ifjúsági együttes vezetője lett.

Az együttes munkáját a lengyeltóti ÁFÉSZ és a Lengyeltóti Nagyközségi Közös Tanács támogatta.

Ureczky Csaba legnagyobb eredményének fia azt tartotta, hogy „*édesapjának sikerült megőriznie a falu hagyományainak folyamatosságát.*” (127.)

4. 2. 4. A Buzsáki Hagyományörző Együttes

Hogyan lett az együttesből hagyományörző csoport? A következő részben erre próbálok rávilágítani.

4. 2. 4. 1. Németh Márta korszaka

Ureczky Csaba távozása után Németh Márta a Lengyeltóti Nagyközségi Közös Tanács lengyeltóti Művelődési Házának vezetője vette át az együttes igazgatását. Sajnos Németh Márta már nincs az élők sorában, így őt nem tudtam megkérdezni a buzsáki hagyományok ápolása és a táncos örökség továbbörökítése érdekében végzett munkájáról.

Tudatosan kezdték gyűjteni ezekben az években a helyi szokásokat és hagyományokat.

Szokásjátékként 1984-ben lefelőször a „Nyársdugás” már-már elfeledett szokásait állították színpadra, melynek dallamai a következők voltak: „Hüccs ki disznó...”, „Hej, te barna legény...”, „Hol lakik kend sógor...”, „Bort iszom én...”, „Barna legény...”. /DVD melléklet 9./

Szakmai segítőjük Ureczky Csaba volt, aki akkor már Kalocsáról járt vissza az együtteshez. (128.)

15. Nyársdugás

1984. március 11-én a Buzsákon megrendezett Somogyi Művészeti Szemle területi bemutatóján sikeres teljesítményt nyújtottak. (129.)

1984. április 9-én, Kaposváron, megyei gálaműsoron vettek részt. (130.)

1984. április 29-én a X. Szövetkezeti Néptáncfalókozó, Nagykanizsai területi döntőjén szerepeltek. (131.)

1985-től a csoport hagyományőrző együttesként dolgozott tovább, így nevet is változtattak, ekkor lett a nevük Buzsáki Hagyományőrző Együttes. (132.)

1985. március 1-jén Boglárlellén a Somogyi Művészeti Szemle '85 bemutatóján, a színvonalas művészi teljesítményért arany fokozatú minősítést adományozott a buzsáki táncosoknak a Somogy Megyei Tanács, a Somogy Megyei Művelődési Központ és a KISZ Somogy Megyei Bizottsága. (133.)

1986-ban a „Pásztorfogadás” szokását elevenítették fel. A szokásjáték dallamai: „Megszökött az anyadisznó...”, „Jeges a sudárfa...”, „A buzsáki vizes árok...”, „Nincsen pénzem...”, „Sárgarigó fészek...”, „Haza, haza...”. (134.) /DVD melléklet 8./

16. Pásztorfogadás

A szokásokat többnyire az együttesi tagoktól gyűjtötték. A gyűjtő munkát Németh Márta és Buzsáki Istvánné közösen végezték.

„A könyvtárba leültünk és mindenki, ami eszébe jutott azt mondta, én meg írtam, mint a güzü. S akkor utána a Mártával neki álltunk és csináltunk belőle egy műsort. Összeszedtük hozzá a nótákat, a verseket... Az együttesi tagoktól szedtünk mindent össze hitelesen, hát ők azért emlékeztek rá, hogy mi hogy történt. Mindegyik azt lehet mondani, hogy végig élte... Amire az egyik nem emlékezett, emlékezett a másik.”- mesélte Buzsáki Istvánné. (135.)

Hagyományőrző Együttesként az első minősítésük, ezüstminősítés volt, melyet Nagykanizsán kaptak a „Nyársdugás” című koreográfiára.

„Ezüstminősítést kaptunk, mégpedig olyan kritikával, hogy nem egységes a szokásjáték és a táncos része, hogy ezen kell változtatni, hogy elkülönül a szokásjáték meg a táncos rész”. – így emlékezett Buzsáki Istvánné (136.)

Ezüstminősítés után két évente, aranyminősítés után négy évente kellett az együtteseknek újra minősíteniük magukat.

A szokásjáték mellett táncoltak üveges táncot is a következő dalokra: „Széles a Balaton...”, „Csak még egyszer...”, „Már Buzsákba két úton...”, „Üssed kovács...”, „Erdő mellett...”, „Az én kedves öreganyám...”. (137.)

1986. március 1-jén a Falusi Színjátszók Megyei Találkozásán szerepeltek sikeresen, mely rendezvénynek Buzsák adott otthont. (138.)

1986. március 9. és 21. között Szovjetunióban jártak a törökkoppányi együttessel egy megyei pártküldöttség kíséretében. Így Moszkvában és Kalinyingrádban is megismerhették a buzsáki népművészet kincseit, dalainkat, táncainkat, viseletünket, hímzéseinket. (139.)

A Szovjetunióból hazatérve április 3-án, Marcaliban a Somogyi Művészeti Szemlén nyújtott színvonalas szereplésért arany fokozatú minősítést kaptak. (140.)

1986. április 20-án, Szekszárdon a „Pásztorfogadás”-sal mindenki nagy örömeire sikerült az aranyminősítést megszereznie a csoportnak. (141.)

1987. február 15-én a Somogyi Művészeti Szemle és az Országos Diáknapok '87 Boglárlelleli bemutatóján szerepeltek. A színvonalas teljesítményért a Somogy Megyei Tanács, a Somogy Megyei Művelődési Központ és a KISZ Somogy Megyei Bizottsága arany fokozatú minősítést adományozott. (142.)

1987. április 11-én a Buzsáki Népi Együttes megalakulásának 40. évfordulóján ünnepi műsorral tisztelegtek az elődök előtt. A műsorra meghívást kapott valamennyi egykori együttes vezető és táncos is. A táncosok és a falu lakossága is nagy tisztelettel köszöntötte Frais Olga tanítónőt, az „első” tánccsoport vezetőjét, mindenki Olga nénijét. Az ünnepség kezdetén az elhunyt tagokra emlékeztek, a temetőben egy-egy szál virágot helyezve sírjukra. Fotó kiállításon és videó vetítésen idézték fel a régi előadások pillanatait. Fodor András buzsáki emlékeivel színesítette a programot. Az együttes a legapróbbaktól a legidősebbekig színvonalas műsorral ünnepelt. Zárásként a közönség soraiból az egykori tagok is bekapcsolódtak a táncba, együtt ropták a színpadon a libegőst és kopogóst. (143.)

1987. június 11-én Jugoszláviában mutatták be táncaikat. (144.)

1988. március 19-én Balatonlellén a Somogyi Művészeti Szemlén szerepeltek eredményesen. (145.)

1988-ban a „Húshagyó” szokásait dolgozták fel a következő dallamokkal: „Buzsáki rózsás kertek...”, „Este van már...”, „Vízözönkor szorultak az egerek...”.

17. Ádomásivás

1988. augusztus 20-án, Budapesten a Várban, hagyományörző együttesként Nívódíjat vehettek át, ami az együttes munkájának legnagyobb elismerése volt. (146.)

1988-ban Budapesten a XII. Országos Néptáncfesztiválon nyújtottak kimagasló művészi teljesítményt. (147.)

1988-ban a hollandiai Phoenix Néptánc Együttes magyar partnert keresett. A buzsáki táncosok még ez év őszén vendégül látták a holland táncosokat. (148.)

1989. március 3-án Balatonlellén megrendezett Falusi Színjatszók Megyei Találkozásán vettek részt. (149.)

Március 8-án a rádió közvetítette műsorukat. (150.)

1989. május 20-án, Baracson a Somogy Megyei Művészeti Gálaműsoron szerepeltek sikerrel. (151.)

1989. júniusában a televízió készítette velük egy fél órás összeállítást.

1989. július 17-25-ig, Olaszországban szerepeltek a Két-Tó fesztiválon hat alkalommal, köztük Quarna-ban és Omegna-ban. Erre az útra a SZÖVÖSZ ajánlására jutottak el. (152.)

1989. októberében Apeldoornban, Hollandia kilencedik legnagyobb városában, a Phoenix Néptánc Együttes vendégeként töltöttek egy hetet. A két együttes már ismerősként köszöntötte egymást. A magyar zenét, a buzsáki táncokat szívesen fogadták

minden előadáson. Apeldoorn polgármestere is személyesen köszöntötte a magyar vendégeket, ami nagy megtiszteltetés volt a táncosok számára. (153.)

A csoport rendszeres résztvevője volt a kaposvári farsangi vigadalomnak.

A buzsáki szokásokat és táncokat láthatta többek között a pécsi, a siófoki, balatonboglári, a tápéi, a zalai, gödöllői, kisszállási, csurgói, kecskeméti, bajai közönség is.

Az együttes szakmai munkáját továbbra is Csíkvár József és Vásárhelyi László segítette a tanácsaival. Az ő útmutatásai alapján a tagok közül Pucskó Zsolt segítette a táncok tanítását. Buzsáki Istvánné az asszonykórust irányította, mely szerves része volt az együttesnek. Németh Márta feladata inkább a csoport menedzselése volt.

A tagok létszáma 40-50 fő körül volt. Az együttes tagjai nemcsak helybeliek voltak. Több fiatal járt át a szomszédos Lengyeltótiból, valamint Marcaliból és Balatonberényből is jöttek táncosok. (154.)

Az együttes zenei vezetője ezekben az években is Tengerdi Győző volt, aki a zenekar munkáját is irányította. Ekkor már csak vidéki zenészek muzsikáltak. Boldizsár József hegedűn, Pihés Gábor brácsán, Keserű Zoltán brácsán és bőgőn, ifj. Tengerdi Győző klarinéton, brácsán és bőgőn, Bakonyi Károly hegedűn játszott. (155.)

Az együttest anyagilag a Lengyeltóti Nagyközségi Tanács, a lengyeltóti ÁFÉSZ és a helyi Munkaharcosa MGTSZ támogatta. (156.)

Németh Márta elévülhetetlen eredményeket ért el a buzsáki szokások, hagyományok gyűjtésében, feldolgozásában, megőrzésében.

4. 2. 4. 2. Buzsáki Istvánné korszaka

1989-ben Buzsákon önálló előljáráóság vette át a falu irányítását a Lengyeltóti Nagyközségi Közös Tanácstól. Ekkor a Hagyományörző Együttes fenntartása is átkerült a községhez. A falu előljáráóságának döntése alapján a Művelődési Ház helybeli vezetőjét, Buzsáki Istvánnét bízták meg a csoport vezetésével. Az új vezetővel is tovább folytatták a hagyományörző tevékenységet, azaz tovább gyűjtötték a falu már-már feledésbe vesző szokásait. Jelentősebb fellépéseik:

1990. január 22-én, Budapesten az Erkel Színházban megrendezésre került Néptánc Antológiára a hagyományörző csoportok közül csak a buzsákiak kaptak meghívást.

Ugyanebben az évben Darányban a Hagyományörzők és Pávakörök Országos versenyén kiváló eredménnyel szerepeltek.

Az együttes 54 felnőtt fővel dolgozott ebben az évben. Próbáikat péntekenként tartották. Márciustól Kaposvárról érkező koreográfus segítette a fiatalok munkáját, aki a helyi táncanyag mellett más tájegységek táncait tanította, valamint fejlesztette tánc kultúrájukat. A megváltozott társadalmi és gazdasági helyzetben már nem tűnt elegendőnek a helyi táncanyag ismerete. A szokásjátékok mellett szükségét érezték színvonalas táncos műsorok összeállításának is. A fiatalok buzsáki párnás-üveges táncot, simonfai táncokat és kanásztáncot tanultak.

1990. nyarán az együttes az olaszországi Prátoba utazott vendégszereplésre a Forrás MGTSZ támogatásával. Az együttes 5 napot, a tagok közül 8 fő, pedig egy hónapot töltött Pratóban.

1990. augusztusában az előző évi olasz vendéglátóikat fogadták. A vendégek számára 4 fellépési lehetőséget szerveztek, teljes ellátást biztosítottak, valamint kirándulást szerveztek számunkra az ÁFÉSZ és a Takarékszövetkezet támogatásával. (157.)

1990-ben az együttes a somogyvári Szent László napokon mutatta be táncait. Műsorukkal és viseletükkel lenyűgözték az éppen ott vendégeskedő franciaországi St. Gilles küldöttségét, és így meghívást kaptak a következő évi fesztiváljukra. (158.)

1991-ben az „Ádomásivás” című koreográfiában a leánykerés hagyományát állították színpadra a következő dallamokkal: „Két fa közé besütött a fényes holdvilág...”, „Barna legény megy a kútra itatni...”, „Jeges a sudárfá...”, „A buzsáki vizes árok...”, „Nincsen pénzem...”, „Sárgarigó, rigó fészek...”, „Új a cipőm, sárga cipőm...”. (159.)

17. Ádomásivás

1991. augusztus 20-29. között tartózkodott Franciaországban a csoport, ahol négy fellépésen mutatkozott be.

1991-ben, a Budai Várban mutatták be szokásjátékaikat és táncaikat.

1991-92-ben az együttes „Buzsáki lakodalmas” című műsorral szórakoztatta a faluba érkező turistacsoportokat. Az érdeklődők a menyasszony öltöztetésétől kezdve a menyasszony kikérésén át, megtekinthették a lakodalom teljes folyamatát. Részt vehettek egy igazi lakodalmi vacsorán, melyet a régi szokások alapján sok tréfával fűszereztek. A programot a menyasszonytánc és a vendégekkel közös tánc zárta. (160.)

Következő jelentős esemény a csoport életében 1992. május 2-a, ekkor Százhalombattán a minősítő bizottság a bemutatott teljesítmény alapján a hagyományörző kategória arany osztályára minősítette az együttest, mely minősítés négy évig érvényes. (161.)

1992. október 4-én a Hagyományörző Együttesek Országos Találkozóján vettek részt, melyre Bagon került sor. Még két alkalommal 1994. október 9-én és 1997. október 4-én szerepeltek ezen a rangos eseményen. (162.)

1992. őszén a csoport vendége volt néhány napig az erdélyi Hargita Néptánc Együttes, akikkel a falu szüreti napján léptek fel. (163.)

1993. augusztus 18-án meghívást kaptak Gyulára az 1948-as „Centenárium néptáncverseny” 45. évfordulójának tiszteletére megrendezett emlékműsorra, ahol a Tószínpadon táncolhatták a libegőst és kopogóst. A táncosok között ott táncolt Pasztusics János és Hosszú Jánosné, Juliska néni is, ők Olga néni csoportjával az első gyulai versenyen is részt vettek. Gyula városa ötvenként rendezi meg az emlékelőadást, így 1998. június 27-én ismét tapsolhatott a gyulai közönség a buzsákiaknak. (164.)

Buzsák testvér-települési megállapodást kötött a hollandiai Gorssel településsel, így 1994. június 30-ától július 6-ig voltak az ottani táncegyüttes vendégei. A Gorsseli Bouerendanser 60 éves jubileumi fesztiválján vettek részt. Több közös fellépésen ismerkedhettek egymás kultúrájával, és szoros barátságok kötődtek a vendéglátó családokkal. (165.)

A Holland együttes szíves vendéglátását 1996. augusztusában buzsáki búcsúkor viszonozták a táncosok. (166.)

1994. augusztus 5. és 7. között még egy külföldi utazáson vett részt a csoport, Ausztriában léptek fel az 550 éves évfordulóját ünneplő Windischgarstenben. A buzsákiak lendületes táncát hatalmas tapssal jutalmazták (167.)

1995. telén újabb állomásához érkezett a tánccsoport élete. Ekkor két ágra szakadt az együttes. A Hagyományörző Együttesből kiváltak a fiatalok, akikben felmerült az igény, hogy a buzsáki táncok mellett más tájegységek táncait is megismerjék, és színpadra állítsák. Természetesen a különválás után is segítettek a fiatalok a hagyományörző műsorok előadásakor. (168.)

1996-ban az „Aratás” című műsorukkal léptek közönség elé. A műsorban a következő dallamok hallhatók: „Seprűkóro mag alatt...”, „Hej, te barna legény...”, „Hej, te kedves...”, „Tulsó soron...”, „Fekete a kékény...” (169.)

18. Aratás

1996. március 2-án a lengyeltóti „Pogányvölgyi napok 96” rendezvényen vettek részt. (170.)

1996. június 2-án Székesfehérváron a Néptáncosok Országos Bemutató Színpadán minősültek. (171.)

1997-ben a „Virágvasárnaptól Pünkösdig”; és a „Lucától Újévig” ^{tartó} hagyományokat mutatták be. Utóbbi dallamai: „Megérett a fehér szőlő...”, „Éljen a barátság...”, „Este van már...”, „Vízözönkor szorultak az egerek...”.(172.)

19. Lucától Újévig

1998. március 21-én, Kaposváron megrendezett Néptáncosok Országos Bemutató Színpadán az együttes kiválóan minősült. (173.)

1998. május 31-én ismét ünnepeltek a táncosok és velük együtt a falu közössége is. Az együttes megalakulásának 50. évfordulóját rendezték meg méltó ünnepélyességet adva az eseménynek. Együtt ünnepelt a legfiatalabb és a legidősebb korosztály. A kezdeteket Hosszú Jánosné, Pasztusics János és Hosszú László, az egykor Gyulán részt vett táncosok idézték fel. Megható volt, amikor együtt táncolt most már nagyapaként az egykori együttes vezető Knézics István az általános iskolás kis unokájával Knézics Kornéllal. (174.) A műsort a Knézics korszak első csoportjának táncosai zárták a híres libegőssel és kopogóssal. Táncukkal nagy sikert arattak, háromszor is visszatapsolta őket a hálás közönség. A jubileumi műsor szerkesztésével Takács László János koreográfust bízta meg Knézics István polgármester.

Az évforduló alkalmából Buzsák község képviselőtestületének döntése alapján az első Buzsák Községért kitüntető címet a Hagyományörző Népi Együttes és a mellette dolgozó Népi Táncegyüttes vehette át. (175.)

Ha visszatekintünk a 40 éves évfordulóra, láthatjuk, hogy ahhoz az időponthoz képest a megemlékezés egy évvel később került megrendezésre. Arra a kérdésemre, hogy miért, senki nem tudott választ adni.

A Hagyományörző Együttes a fent felsorolt rendezvényeken kívül még az országban sok helyütt bemutatta a falu szokásait és jellegzetes táncait, a libegőst és kopogóst. Néhány település a teljesség igénye nélkül: Tapsony, Bába, Ádánd, Szeged-Algyő, Balatonkeresztúr, Nagyszakácsi, Nagyatád, Csombárd, Csurgó, Somogyjád, Balatonmária, Balatonfenyves, Kéthely, Kaposmérő, Balatonendréd, Táská, Szentendre, Jákó, Zamárdi, Barcs, Zimány, Nagyabajom, Dunaföldvár. Rendszeres részt vevői voltak a Balatonboglári Szüreti Napoknak és a Balatonlellel Néptánc Fesztiválnak. (176.)

Az együttesnek néhány alkalommal Merczel István és Budapestről Farkas Zoltán, Batyu segített a koreográfiák csiszolásában, a táncok tanításában.

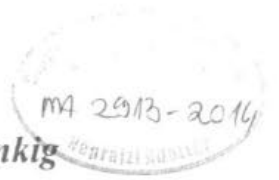
Buzsákiné emlékei szerint az együttes Barcsra a „Pásztorfogadás”, koreográfiával, egy alkalommal aranyminősítést kapott. (177.)

A csoport zenekari kíséretét Bakonyi Károly által vezetett zenekar biztosította. A zenekar tagjai: Bakonyi Károly hegedős, Tengerdi Győző brácsás, Sebestyén Gyula brácsás, Vogronics Gyula cimbalmos, Hajba József bőgős, majd később csatlakozott a zenekarhoz Moldován István hegedős, beugró zenész volt Keserű Zoltán brácsával, vagy bőgővel. (178.)

Buzsáki Istvánné, Éva 1999. június 27-ig vezette a csoportot, sajnos ekkor azonban betegsége megakadályozta abban, hogy tovább haladjon a hagyományörzés útján.

„Eredménynek tartom mindenképpen az aranyminősítéseket, a külföldi utakat, mert nem tudom, hogy azóta hányszor volt külföldön a csoport.” – így összegezte a csoporttal végzett munkát Buzsáki Istvánné (179.)

Buzsák Község Képviselő testületének 1999. II. félévi közművelődési és idegenforgalmi munkatervében előterjesztésre került, hogy a vezető nélkül maradt együttest újjá kell szervezni, és folytatni kell tovább a munkát. (180.)

4. 2. 4. 3. A Bokréta Hagyományörző Együttes élete 1999-től napjainkig

Buzsáki Istvánné betegsége után Bakonyi Károlyt az együttes zenekarának vezetőjét kérte fel a falu vezetése, hogy vegye át ideiglenesen a csoport irányítását.

1999. december 4-én, a Nagyatádon megrendezett Somogy Megyei Néptánc Antológia '99 rendezvényén nyújtottak kiemelkedő teljesítményt.

Karcsi bácsi csak rövid ideig, az új vezető megválasztásáig szervezte az együttes életét.

Az újonnan megválasztott vezető a helyi általános iskola egyik pedagógusa, Jilling Tiborné lett, aki folytatta elődei munkáját. A régi szokásjátékok szerepeltek repertoárjukban. Az együttes tagsága jelentős mértékben kicserélődött. A „régii öregek” közül többen idős korukra való tekintettel abba hagyták az együttesben végzett munkát, részben kihaltak. A fiatalok közül is egyre kevesebben vettek részt a csoport életében. Fellépések azért szép számmal akadtak.

Részt vettek Siófokon 2002. július 24-én, a Siófoki „Régiós Randevű” című rendezvényen. Műsoraikat bemutatták Kaposváron, Marcaliban, Abasáron, Somogyváron, Kocson, Csurgón, Ádándon, Csökölyben, Kötcsén, Magyarszéken, Gyugyon, Szőlősgyörökön, a Pécsváradi Leányvásáron, Komlón. (181.)

2003-tól 2006-ig a Knézics házaspár visszatért az együttes vezetőjeként. A nagy ambíció, amivel ismét munkához láttak, hamar elszállt, mert sok könnyörgés árán sem tudtak táncosokat toborozni. Úgy érezték, mintha nem akarták volna lakóhelyük kincseit értékelni sem a fiatalok, sem az idősek. Úgy vélték, hiába minden igyekezet, ha az itt élő emberek nem érzik annak súlyát, hogy tenni kellene, hagyományaink megőrzése érdekében. Anci néni és Pista bácsi fontosnak érezte, hogy megőrizték azt, amire büszkék lehetünk. Sokat tettek azért, hogy értékeink ne menjenek veszendőbe.

Az együttes létszáma 25 fő volt ebben az időszakban. (182.)

Anci néni elmondása szerint ebben a néhány évben a bemutatókon, ahol szerepeltek mindenütt „Arany oklevelet” kaptak. (183.) Kadarkúton 2005. 10. 15. és 2006. 10. 14. részt vettek a Kövesdi Tiborné emlékére megrendezett Somogy Megyei Hagyományörző Együttesek és Falusi Néptánc csoportok találkozásánál. (184.)

Ők is a régi szokásjátékokkal álltak a közönség elé Kisberényben, Bizén, Ecsenyben, Balatonföldváron, Kaposváron, Balatonlellén, Budapesten, Ádándon, Gyugyon, Táskán, Somogyvámoson, Pamukon. (185.)

A Knézics házaspár rövid idő eltelte után egészségi állapotukra hivatkozva nem tudta tovább vállalni a csoport vezetését.

2006. novemberétől ismét Jilling Tibornét kérték fel az együttes vezetésére. A régi szokásjátékok, az „Ádomásivás”, a „Nyársdugás” és a „Húshagyó” című koreográfia mellett színpadra állították a szüreti szokásokat, az asszonyokkal üvegest, a gyerekekkel kanásztáncot tanultak. A táncok mellett buzsáki dalokból összeállított csokrokat is bemutattak.

2007. június 8-án az „Ádomásivás” című műsorszámot a Duna TV felvette.

2007. augusztus 20-án, Budapesten a Mesterségek Ünnepén, a Palota Színpadon léphettek közönség elé.

2008. május 11-én az együttes megalakulásnak 60 éves évfordulóján ünnepi műsorral tisztelegtek az elődök előtt. Az együttesnek Tóth Tibor János a lengyeltóti Ördögös Táncegyüttes koreográfusa segített az „Ádomásivás” című szokásjátékot és az általános iskolások „Pünkösdi Királyné” című összeállítását egymáshoz kapcsolva műsorba szerkeszteni. (186.)/DVD melléklet 14./

A jubileumi műsor az 1948-ban Gyulán részt vevő három egykori táncos Hosszú Jánosné, Hosszú László és Varga János táncával kezdődött. Az idősek táncát vastaps fogadta. Az ünnepi előadáson nemcsak a helybeli táncosok szerepeltek, a szomszédos Lengyeltóti fiataljai is köszöntötték táncaikkal a jubiláló együttest. A műsort az 1998-ban megszűnt, de a mostani gálára felkért ifjak zárták, akik szünni nem akaró, zúgó taps közepette ismételték háromszor is kedvenc koreográfiájukat, a szatmári táncokat. (187.)

A Hagyományörző Együttes műsorai láthatóak voltak a táskai, badacsonyi, siófoki, rádpusztai rendezvényeken is.

A táncosok kíséretét Bakonyi Károly zenekara látta el, akik Vogronics Gyula bácsi, a cimbalmos halála után Király János harmonikással kezdtek együtt dolgozni. (188.)

Jilling Tiborné szerint Kadarkúton a Kövesdi Tiborné emlékére szervezett Somogy Megyei Hagyományörző és Falusi Néptánc Csoportok Találkozásán két alkalommal arany minősítést kapott együttese, de a pontos dátumokra nem emlékezett.

Az együttesek műsoraikkal színesítik a falu rendezvényeit.

A jelenlegi csoportban óvodások, általános és középiskolások, korosabb aktív dolgozók és nyugdíjasok táncolnak.

20. Hagymányörző csoport napjainkban

A 20-40 éves fiatal korosztály szinte egyáltalán nem képviselteti magát a Hagymányörző Együttesben.

Próbáikat a Faluházban tartották heti egy alkalommal szerdai napokon.

Rendszeres támogatást a helyi önkormányzattól kaptak és esetenként a képviselők, ajánlották fel tiszteletdíjukat. Többek között Jilling Tibor tartotta fontosnak, hogy így segítse a csoport működését. (189.)

A Hagymányörző Csoport tagjai inkább a csoport hagyományát tartják életben, mint a faluét.

Jilling Tiborné, Éva jelenleg azt fontolgatja, hogy nem kívánja tovább folytatni a csoport irányítását. Ez esetben bizonytalanná válhat az együttes jövője. Mindannyiunkban, akik figyelemmel kísérjük Buzsák kincseinek megőrzéséért, ápolásáért, átörökítéséért folytatott munkát, felvetődik a kérdés: Hogyan tovább? Mi lesz a Bokréta Hagymányörző Együttes jövője?

Az eddig bemutatott együttesek közös vonása, hogy valamennyien a buzsáki táncok átörökítésére törekedtek, az eddig elkészült és bemutatott valamennyi koreográfiát a libegős és kopogós zárta.

4. 2. 4. 4. *A fiatalok Táncegyüttese*

Ebben a fejezetben szeretném bemutatni, hogy mikor és mi eredményezte a két külön álló csoport létrejöttét és szeretném bemutatni a fiatal csoportok munkáját.

Mint ahogy már említést tettem róla, a Buzsáki Éva által vezetett Hagyományörző Együttesben táncoló fiatalokban felmerült az igény, hogy más magyar nyelvterület táncait is megismerjék a buzsáki táncok és szokásjátékok mellett.

A csoportból Vincze Tímea 1994. szeptemberétől járt a kaposvári főiskola művelődésszervező szakára, ahol évfolyamtársa volt Takács László János koreográfusnak. Tímea megkérte őt, hogy jöjjön el és nézze meg az együttes próbáját. Ezt követően 1994-95 telén elkezdődtek és rendszeressé váltak a közös próbák. Az akkor jól működő csoportban a fiatal tagok jobbára táncos feladatot, az idősebbek a dramatikus szerepeket töltötték be. Miközben az idősekkel közösen dolgoztak, próbáltak érvényt szerezni saját elgondolásaiknak is. Buzsáki Istvánné együttes vezető jóváhagyásával a hagyományörzős próbák mellett a fiatalok számára külön időt jelöltek ki, hogy a kettő ne zavarja, inkább segítse egymást. A koreográfus szerette volna, ha kettejük között a korábbi szakmai ismeretség munkakapcsolattá alakult volna, de másképp történt. Ahogy bővült a fiatalok táncrepertoárja, egyre gyakrabban maradt el bevonásuk a hagyományörző fellépésekbe és próbákba. (190.)

A falu vezetése úgy döntött, hogy a fiatalok mellé vezetőt jelöl ki, így 1996-ban Knézics István polgármester felkérte Dr. Szücs Gáborné Katit, az általános iskola egyik pedagógusát erre a feladatra. Ő szívesen tett eleget a felkérésnek és nem csak vezetője lett a csoportnak, hanem be is állt táncolni.

Így 1996-tól az együttes története két szálon futott tovább.

Takács László segítségével színpadra állított koreográfiáik az alábbiak voltak:

- Szatmári táncok
- Rábaközi verbunk

- Dél-alföldi táncok
- Tolnai lánykarikázó
- Buzsáki lánykarikázó /DVD melléklet 11./

Átdolgozták a buzsáki párnás-üveges táncot, a kanásztáncot és a simonfai koreográfiát.

21. Buzsáki párnás-üveges tánc

Próbáikat a művelődési ház átépítése miatt az általános iskola ebédlőjében, vagy egyik tantermében tartották heti egy alkalommal, majd később a Faluházban.

A lányok a jellegzetes rátétes és boszorkányos viseletben táncoltak. A szatmári táncokhoz szükségmegoldásként kékfestő szoknyákat varrattak fehér köténnyel. Minden lánynak volt csizmája és karakter cipője. A fiúk fellépő ruhái a hagyományos somogyi bőgatya, sonkanadrág, ing, borjúszájú ing és fekete mellény voltak. A fiúk is csizmában táncoltak.

Fellépéseiken a Hagyományőrző Együttes zenekara kísérte őket, de előfordult, hogy Cd-ről szólt a zene.

Igazi szakmai megmérettetésen nem vettek részt.

A csoport a helyi és a szomszédos településekről, Lengyeltótiból, Somogyvárról, Nikláról bejáró 18 – 40 éves korosztályból állt.

Támogatójuk a helyi önkormányzat volt. A támogatás kizárólag a koreográfus tiszteletdíjára szorítkozott.

Dr. Szücs Gáborné a csoport legnagyobb eredményének tartja, hogy: „ilyen körülmények között is mindenki lelkesen dolgozott, és együtt volt a csoport. Képviseltük,

hirdettük Buzsák hagyományait, szokásait, táncait, vagyis településünk hírnevét öregbítettük.” (191.)

1998. tavaszán a nem megfelelő támogatás miatt Dr. Szücs Gáborné lemondott a vezetői tisztségről.

A fiatalok ez után Madarász Attila Csabát választották élükre. (192.)

Ebben a néhány évben a két vezető igyekezett minél több fellépési lehetőséget felkutatni, hogy megismerhessék táncaikat. Így felléptek Kaposváron, Marcaliban, Lengyeltóiban, Jákóban, valamint Balatonmária, Balatonfenyves, Balatonboglár, Királyszentistván, Baté, Harkány közönsége előtt is. (193.)

Takács László János koreográfus a csoport legnagyobb eredményének tartja, hogy: „a hagyományörző együttes táncosainak technikai képzése, improvizációs készsége fejlődött. Az új koreográfiák megtanulásával gazdagodott stílusérzékük, pontosabb lett a színpadi térhasználat.” (194.)

1998. május 31-én a Buzsáki Népi Együttes 50 éves jubileumi műsorán a Hagyományörző Együttes mellett ők is átvehették a Buzsák Községért kitüntető címet. (195.)

Sajnos a fiatalok csoportja nem dolgozhatott hosszú ideig. 1998 őszétől a falu vezetése nem biztosította tovább a koreográfus óradíját, ezáltal megszüntette oktatói megbízását. A csoport tagjai szakmai vezető nélkül nem látták biztosítottak a további fejlődést és a hiteles hagyományápolást. A fiatalok közös döntés alapján egyszerre leadták fellépő ruháikat és így a csoport megszűnt. (196.)

Két év múlva a falu vezetése felismerte, hogy szükség van a fiatalok táncára is, ezért 2000 augusztusában megkeresték Takács Gábort, a marcali Baglas Néptánc Együttes vezetőjét, aki egykor tagja volt a buzsáki együttesnek. Az egyeztetés után összehívták a régi tagokat és érdemesnek látták, hogy folytassák a munkát, így 2000. szeptember 1-jétől elkezdtek a próbákat heti rendszerességgel a Faluházban.

Színpadra állított koreográfiáik:

- Somogyi táncok
- Somogyi kanásztánc
- Szatmári táncok
- Mezőségi táncok
- Kalotaszegi táncok

- Székelyföldi táncok
- Méhkeréki táncok
- Bodrogközi táncok

Fellépéseikhez a községtől kevés jelmezt kaptak, többnyire csak buzásági táncokhoz illő jelmezeket. Mivel a felkérésükkor az elvárás az volt feléjük, hogy legyen egy olyan csoportja is a településnek, amelyik nem helyi táncokat táncol, ezeket a jelmezeket csak korlátozottan tudták használni. A többi táncukhoz a tagok saját jelmezeiket használták.

A siófoki PEJKÓ és a nagykanizsai PATKÓ zenekarok kísérték a táncosokat, amikor pénzügyi segítséget kaptak a zenekar megfogadásához. Más esetben Cd-ről szólt a zene.

Rendszeres résztvevői voltak a Soproni Ünnepi Heteknek.

Budapesten a Pezsgő és bor fesztiválon szerepeltek.

Minden évben részt vettek a Buzásági Búcsún, a Lellei Borhéten, Balatonbogláron a BB Szüreti Napokon.

Láthatták műsorukat Harkányban, Dégen, Marcaliban, Kaposváron, Siófokon. (197.)

Buzásági táncosok első alkalommal vettek részt 2005. márciusában Bogyiszlón a hatodik alkalommal megrendezett Országos Fülöp Ferenc Hagyományörző Szólista versenyen. Páros kategóriában Gazdag Edina, Péter Brigitta, Czuppon István és Hadrik Ákos, szólistaként Knézics Kornél lépett a zsűri színe elé eredeti buzásági táncokkal. (198.)

Az Együd Árpád emlékére meghirdetett XX. Somogy Megyei Gyermek és Ifjúsági Néptáncegyüttesek versenyén 2005. május 8-án és május 28-án arany oklevelet nyertek. (199.)

Eleget tettek minden alkalmi felkérésnek, melyek az évek során érkeztek.

Nagyjából egy generációhoz tartoztak a táncosok, talán kettőhöz. Az elején 30 fő körül lehetett a csoport létszáma. Az emberi természetből fakadóan egy közösség életében gyakran adódnak konfliktusok, nézeteltérések. Ilyen volt, amikor kezdték terjeszteni, hogy túl kemények a próbák és csak a vezető régebbi táncosai tudják követni a tanulási tempót, amit követelt. Takács Gábor véleménye szerint ezek csak gyenge kifogások voltak, amelyeknek az ellenkezője volt igaz, miszerint mindig a leglassabban tanuló társuk tempójában haladtak.

A rendszeres, kitartó munkához kevésbé szokott, a stílus pontosságát szem előtt tartó próbavezetéssel kevésbé barátkozó tagok inkább lemorzsolódtak. Végül csak vidéki tagok maradtak az együttesben, Marcaliból, Sávolyból, Lengyeltótiból, Szőlősgyőrökből, Hácsról,

Fonyódról. Ők, a vidékiek vitték évekig a Buzsáki Ifjúsági Táncegyüttest. Ők odaértek a próbákra, a helyiek meg nem. Sajnálták nagyon, de a csoport dolgozott tovább.

Az együttes munkáját a Polgármesteri hivatal támogatta a művészeti vezető tiszteletdíjának fizetésével és lehetőség szerint autóbust biztosítottak a fellépésekhez.

2006. december 31-ével az anyagi támogatás és a tiszteletdíj is megszűnt, így ennek hiányában nem lehetett hosszú életű ez a történet sem.

Takács Gábor ekképpen összegezte munkájukat:

„Fontosnak tartom, hogy sikerült egy olyan közösséget kialakítani, akik a földrajzi távolságok ellenére úgy gondolták, hogy a szombat estéiket egy másik településen, annak sikerei érdekében, munkával, izgasztó próbákkal töltsék.

Kudarcnak tartom, hogy a helyi táncosokat nem sikerült megtartanunk, minden erőfeszítésünk ellenére sem.

A 2005-ös megyei I. helyezés csak második számomra az eredmények sorában.” (200.)

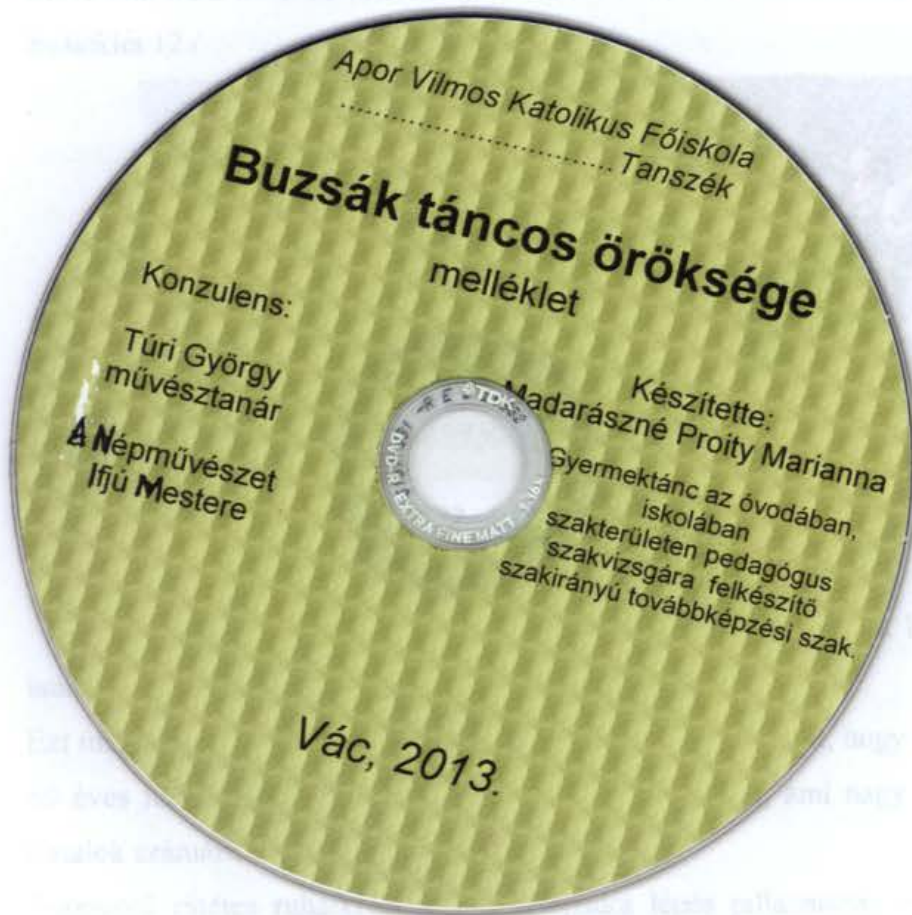
Másfél évre megszakadt a folytonosság a fiatal csoport munkájában.

2008. év elején a falu vezetése felkérte Tóth Tibor Jánost a lengyeltóti művészeti iskola tánctanárát, hogy helyi fiatalok bevonásával egy új tánccsoportot szervezzen. A tervek szerint a Hagyományörző Együttes utánpótlását oldották volna meg ezzel. Sajnos csak próbálkozás szintjén maradt ez az elképzelés. (201.)

4. 2. 4. 5. A Buzsáki Boszorkányos Néptánc Egyesület

A hosszabb kihagyás után, 2007. telén Tapolcai József polgármester úr azzal a kéréssel kereste meg Madarász Attilát, a tíz évvel ezelőtti fiatal csoport vezetőjét, hogy szeretné, ha az akkori tánccsoport részt venne a Buzsáki Népi Együttes megalakulásának 60. évfordulójára rendezett ünnepi műsoron. Madarász Attila ígéretet tett arra, hogy felkeresi a régi tagokat, de csak azzal a feltétellel, hogy a felkészülés során kérhetik Takács László János szakmai segítségét.

A koreográfus és a régi táncosok is örömmel fogadták a felkérést és az első hívó szóra, jöttek, hiszen a baráti kapcsolatok nem szakadtak meg az elmúlt tíz év alatt sem. 2008 tavaszán elkezdődtek a próbák. Fantasztikus hittel és lendülettel készültek a műsorra.

A „Buzsáki párnás-üveges táncsal” /DVD melléklet13./ és a „Szatmári táncokkal” tisztelegtek elődeik és a régmúlt évtizedek előtt.

A lelkes munkának meg lett az eredménye, hiszen a fergeteges műsor után a polgármester úr újabb kéréssel fordult a fiatalok felé, hogy a Buzsáki Búcsún is lépjenek fel. A sikeren felbuzdulva az akkor még csak baráti társaság a búcsúi fellépést is vállalta, amire elkészült a kanásztánc felújítása Takács László János szakmai segítségével. /DVD melléklet 12./

22. A 2008-ban újjáalakult együttes

Hálás közönségüktől és a falu vezetésétől is nagyon sok biztatást kaptak, hogy ismét maradjanak együtt és folytassák tovább a munkát.

Ezt megerősítő a polgármester úr következő kérése az volt, hogy augusztusban a gyulai 60 éves jubileumi évfordulón is képviseljék a községet, ami nagy megtiszteltetés volt a fiatalok számára.

Gyönyörű rátétes ruháikban már a színpadra lépés pillanatában tapssal fogadta őket a közönség.

23. Buzsáki együttes a gyulai néptáncfesztivál 60 éves évfordulóján

Sorban jöttek a felkérések a falu vezetőségétől, hogy még a lengyeltóti Diófesztiválon, a buzsáki és kerekegyházi szüreti napon is képviseljék a falut.

A fiatalokban is egyre gyakrabban vetődött fel a kérdés, hogy hogyan tovább? Érvek, ellenérvek sorakoztak egymás mellett a jövőt illetően. A koreográfus is felvetette szakmai aggályait. Végül a jövőről folytatott alapos szakmai beszélgetés során Madarász Attila azzal győzte meg őt, hogy a buzsáki táncagyományok feldolgozását tűznék ki célul. Ez a feladat már szimpatikus volt Takács Laci számára, így igent mondott.

2008. december 19-én Budapestre, a Sportszallagok Gálájára már nem egy csak baráti társaságként utaztak, hanem az újjáalakult Buzsáki Népi Együttesként. Felújított kanasztáncunkkal köszöntötték a magyar sportvilág neves képviselőit.

Első fellépéseik során kölcsönkapott ruhákban álltak a színpadra, melyeket a fonyódi, balatonszentgyörgyi, kaposfői, barcsi és marcali csoportok engedtek át számunkra.

Az Önkormányzat támogatásával és az ügyes kezű helybeli asszonyok segítségével, hamarosan elkészítették első ruháikat. (202.)

Mindig jönnie kell valami újnak, ami előre visz. Az első év után megerősítették az elszántságukat és 2009. március 14-én 28 alapító tag kezdeményezésére egyesületé alakultak Buzsáki Boszorkányos Néptánc Egyesület néven. (203.)

Az egyesület vezetését háromtagú elnökség látja el. Az elsőként megválasztott elnökség tagjai: elnök Madarász Attila Csaba, (204.) elnökségi tagok Jakabfi-Vincze Tímea és Molnár Gábor. (205.)

A 2012-es tisztújítás után az elnök személye nem változott, az elnökségi tagok újak lettek, Kara Barbara és Czigány Győző személyében. (206.)

Munkájukat az egyesület Alapszabálya értelmében, pontosan meghatározott éves terv alapján végzik. Céljuk elsősorban településük hagyományainak, népdal és néptánc kincsének, átörökítése. (207.)

A település vezetése látva a kitartó munkát, illetve felismerve a népi kultúrában rejlő lehetőséget, jelentős anyagi áldozatot vállal a csoport céljainak megvalósítása érdekében.

A lehetséges támogatás mértékét és módját 2010. február 8-án, Együttműködési Megállapodásban rögzítették. (208.)

Az önkormányzati támogatást kiegészítik a tagdíjakkal, a fellépti díjakkal, a felajánlott adó 1%-okkal, és vállalkozók által nyújtott támogatásokkal.

Az elmúlt 4-5 év alatt a tagság folyamatosan nőtt, változott. Voltak, akik lemorzsolódtak, de helyettük érkeztek új táncosok.

A tagok anyagi ellenszolgáltatás nélkül vesznek részt a csoport munkájában, nagy részük vidékről, Lengyeltótiból, Somogyvárról, Nikláról, Fonyódról, Szőlősgyőrökből, Táskáról, Öreglacról jár. Jelenleg 43 egyesületi tagot tartanak nyilván.

Szívesen tesznek eleget a felkéréseknek. A tánc, számukra öröm. (209.)

2009-ben Buzsákon a Locsoló bálban, és a Buzsákért - Somogyért Alapítványi bálban is felléptek.

15 vidéki fellépésük volt. Táncoltak a gyugyi búcsún, Siófokon az Országos Tisztiorvosi Konferencián, az alapi Pünkösdi Néptánc Találkozón, a somogyvári Szent László Napokon, a táskai, bizei és szőlősgyőri Falunapon, a fonyódi Nyári Fesztiválon, a niklai Mézes Napokon, a balatonlellei – Magyarok Vásárán, a kozármislenyi Szüreti Napokon, a lengyeltóti - Diófesztiválon, Budapesten a II. Magyar Vidék napján, az öreglaki Falunapon.

Október 10-én, Kadarkúton, Kövesdi Tiborné emlékére szervezett Somogy Megyei Hagyományörző és Falusi Néptánc Csoportok Találkozásán a „Találka a pitaron” /DVD melléklet 16. / című összeállítást táncolták el.

A Buzsáki Búcsúra készült el két új műsoruk a „Sárközi karikázó” és a „Pásztorfogadás Buzsákon” című koreográfia.

A fellépések sűrűn követték egymást, volt olyan, amikor kettő is jutott egy napra. (210.)

A 2010-es évben is volt helyi előadásuk. Szerepeltek az Idősek napján, a Buzsák himzsejminta kincse-könyv bemutatón,

10 vidéki rendezvényen mutatták be táncainkat, ezek az alábbiak:

„I. Kolbásztöltő és disznótoros Fesztivál”, - Fonyód, „Zöldág járás”- Lengyeltóti, „Balaton Vágta”- Rádupusztá, „Ördögös Pünkösödölő”- Lengyeltóti, „Tóti Napok”- Lengyeltóti, „Magyarok Vására”- Szántópusztá, „Falunap”- Szőlősgyőrök, „Augusztus 20-i ünnepség”- Fonyód, „Hagyományörző nap”- Kaposvár, „Teret a vidéknek” fesztivál - Pécs. Ebben az évben már külföldi szereplésre is sor került a horvátországi Mliniben, Cavtatban és a világörökség részét képező Dubrovnikban. Ezeken, a hitüket megerősítő fellépéseken, már nemcsak Buzsákot, hanem Magyarországot is képviselték.

A búcsúra készült el új koreográfiájuk a „Decsi verbunk”. (211.)

2011-ben is szívesen tettek eleget a felkéréseknek. Veszprémi diákoknak tartottak néptáncbemutatót.

13 vidéki rendezvényen léptek fel:

II. Kolbásztöltő és disznótoros Fesztivál – Fonyód, Miénk a város – Fonyód, Falunap – Fülöpháza, Ördögös Pünkösödölő – Lengyeltóti, 20 éves a Warm Kft – Budapest, Szent

László Napok – Somogyvár, Tóti napok- Lengyeltóti, Kovácstalálkozó – Vése, Augusztus 20.-ai ünnepség – Fonyód, Falunap – Öreglak, Szüreti nap – Nagyatád, Kövesdi Tiborné emlékére rendezett Somogy Megyei hagyományörző együttesek és falusi táncsoportok találkozásán, Kadarkúton a „Pásztorfogadás Buzsákon” című koreográfiával vívták ki a zsűri elismerését. A Somogy Megyei Néptánc Antológia - Kaposvár, amely szakmai elismerés volt az együttes számára, hiszen a megyében egyedülként kaptak meghívást hagyományörző kategóriában.

24. A Buzsáki Boszorkányos Néptánc Egyesület

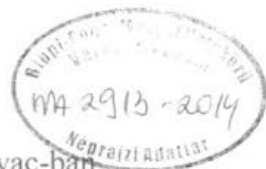
Ebben az évben is eljutottak külföldre. Erdélyben, Zeteváralján és Kibédén mutatták be táncaikat, dalaikat és viseletüket.

A csisztai Aratófesztiválon az új „Csépes tánc”-cal nagy sikert arattak. (212.) /DVD melléklet 15./

2012-ben meghívást kaptak a buzsáki Idősek Napjára, és a Buzsákért-Somogyért Alapítványi bálra.

Vidéki rendezvények, ahol az év során bemutatkoztak:

Pünkösdi Néptánc Találkozó – Alap, Szent László napok - Somogyvár, Csaba Napi Vigadalom - Ureczki Csaba koreográfus emlékére szervezett néptánc találkozó Hidasnémeti, Kovácstalálkozó - Vése, Falunap – Szőlősgyőrök, Kishegyi Lovas Napok – Balatonlelle, Augusztus 20.-ai ünnepség - Fonyód, 5 éves a Borkút Táncegyüttes – Kőröshegy, Szüreti nap - Tab, Idősek napja - Hács, Kövesdi Tiborné emlékére szervezett Somogy Megyei hagyományörző együttesek és falusi táncsoportok találkozója – Kadarkút, Nemzetiségek napja - Szulok, Pécsváradi Leányvásár, Somogy Megyei Néptánc Antológia – Kaposvár.

Ebben az esztendőben sem maradhatott el a külföldi szereplés, Veliki Grdevac-ban, Buzsák horvátországi testvértelepülésén mutatkoztak be sikerrel.

Pünkösdre készült el a „Somogyi táncok” című darab, majd szüretkor mutatták be a Csík Zenekar Most múlik pontosan című dalára Takács László János koreográfus által színpadra álmodott táncprodukciót. (213.)

Minden évben részt vettek a falu hagyományos rendezvényein, a Pünkösdi Napon, Buzsáki Búcsún és Szüreti Napon.

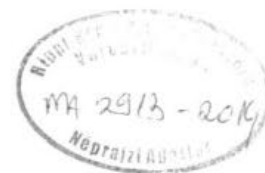
2011-ben az önkormányzat támogatásával életre hívták a Buzsáki Boszorkányos Néptánc Fesztivált, melyet 2012-ben is megszerveztek és 2013-ban is tervezik megrendezését a Buzsáki Búcsú keretei között. Vendégeik voltak már: Kis-Balaton Táncegyüttes – Balatonszentgyörgy, Borkút Néptánc Egyesület – Köröshegy, Hétszergörbe és Környéke Hagyományörző Egyesület – Drávagyöngye Ifjúsági Néptánc Egyesület, Kulturno umjeticko Drustvo „Bratinecko Srce” Bratina horvát együttes, Ördögös Táncegyüttes – Lengyeltóti, Somogy Zenekar, Szelence Szenior Néptáncegyüttes, Szuloki Német Nemzetiségi Együttes, Mezőföld Népi Együttes – Alap, Lászlófi Citerazenekar.

Az együttes fő célkitűzése 2013-ban, hogy az évtizedek alatt ritmikailag jelentősen megváltozott buzsáki libegőst és kopogóst, eredeti ritmikával, eredeti formájában színpadra állítsák. Az új koreográfia a „Multság” címet kapta, mint Fodor András verse, amit a buzsáki multságáról írt. (214.)

Ez alatt a néhány év alatt olyanok lettek, mint egy nagycsalád. A kitartó és áldozatos munkájuk során öles lépésekkel haladtak előre a népi tánc és a hagyományok világában. Újjáalakulásuk óta tagságuk folyamatosan nőtt. Buzsák hírnevét nemcsak itthon, hanem külföldi szereplések alkalmával is öregbítették.

Takács László János koreográfus a legnagyobb eredménynek az újjáalakulás óta azt tartja, hogy: *„Az 'érettebb' felnőttekből álló együttes gonddal, alázattal fordul a település hagyománya felé. Időt, pénzt, fáradságot nem kímélve létrejött egy igényes ruhatár a kézen-közön elkallódott (esetenként elhasználódott) régi helyett, ami lehetővé teszi a hiteles, választékos színpadi megjelenést.”* (215.)

Madarász Attila Csaba az egyesület elnöke az újrakezdés óta eltelt néhány év legnagyobb eredményének tartja, hogy: *„Erősödtek a régi barátságok, és újak köttetnek. Olyan közös élményekben volt része a tagoknak, amit máshol nem élhettek volna át. Sikerült kivívni környezetünk elismerését. Olyan tudás birtokába jutottunk, amit csak a néptánc, a népdal és a hagyományok elsajátítása során kaphattunk.”* (216.)

4. 2. 4. 6. Az utánpótlás

Ha végig tekintünk az együttes történeti bemutatásán, láthatjuk, hogy a táncsoportok utánpótlása kezdetektől fogva az általános iskolában működő gyermek együttes tagjainak bevonásával történt. Sok esetben már táncoltak is, az idősebbek koreográfiáiban az iskolás gyermekek. Vezetőik Németh Gézané, Knézics Istvánné, Buzsáki Istvánné, Gelencsérné Proity Mária, Dr. Szücs Gáborné voltak. Jelenlegi vezetőjük Góz Mihályné. Volt olyan időszak, amikor három korcsoportban tanulták a buzsáki táncokat.

Az utánpótlás csoportok is szép eredményeket értek el. (217.)

1980. március 1-jén az Úttörő Kulturális Szemlén sikerrel léptek fel Buzsákon. (218.)

1980. május 25-én, Buzsákon a kisdobos leánycsoport eredményesen szerepelt a „Művészet vándorútján” játékban, mely után közösségük viselhette a „Művészet barátja” címet. (219.)

1987. március 5-én, Boglárlellén a körzeti művészeti szemlén szerepeltek sikerrel. (220.)

1987. április 25-én, a MESZÖV különdíját kapta a legjobb szövetkezeti gyermek néptáncsoportként. (221.)

1987. április 25-én az Együd Árpád emlékére rendezett Gyermek Néptáncsoportok megyei versenyén való kiemelkedő munkáért különdíjban részesültek. (222.)

1988. március 25-én, a körzeti Ki mit tud boglárlellei bemutatóján vettek részt. (223.)

1989. március 24-én, Balatonlellén az Úttörő Művészeti Szemlén léptek fel sikerrel. (224.)

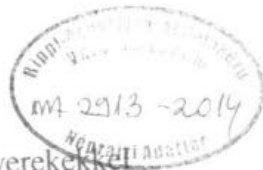
Lengyeltötiben 1994. március 15-én a Sziporka Gyermek Ki mit tud területi versenyén szerepeltek eredményesen. (225.)

Együd Árpád emlékére megrendezett Somogy Megyei Gyermek és Ifjúsági Néptánc Versenyen 1997. március 16-án, emléklapot vehettek át. (226.)

1998. március 28-án az Együd Árpád emlékére meghirdetett Somogy Megyei Gyermek és Ifjúsági Néptánc Együttesek Területi Versenyén szerepeltek. (227.)

Egy ízben Gyulán is felléptek a Hagyományörző csoporttal.

Több alkalommal színesítették műsorukkal a falu rendezvényeit is.

Buzsáki Istvánné óvónőként már az óvodában elkezdett foglalkozni a gyerekekkel és elérte, hogy a 48 iskolába menő gyermekből valamennyien folytatták a néptáncot az első osztályban is. (228.)

A gyerekcsoportok repertoárjában az évtizedek során megtalálható volt a karikázó, a kanásztánc, a gyermeklakodalmas /DVD melléklet 10./, gyermekjáték összeállítás, tavaszi játszó, pünkösdi királyné-választás.

25. Gyermek lakodalmas

Két korcsoportban dolgoznak, heti egy-egy órában. A 8-9 éves korosztályból 24 fő, a 10-14 éves korosztályból 30 gyermek vesz részt a csoport munkájában. Próbáikat a Faluházban tartják.

Jelenlegi műsorzámaik karikázó és kanásztánc, gyermeklakodalmas, leánytánc és páros ugrós, buzsáki népdalcsokor, gyerektánc buzsáki dalokra, pünkösdi királynéválasztás.

Kezdetben Bakonyi Károly és zenekara kísérte a gyerekcsoportot, ma a Somogy Zenekar által készített zenei anyagot használják. (229.)

Góz Mihályné így fogalmazta meg munkája eredményeit: „Sikerült több tanulóval megszerettetni a buzsáki népdalokat, táncokat, megismertetni a helyi hagyományokat. A tanítványok közül többen kedvet kaptak a Boszorkányos Egyesületben való további néptánc-tanuláshoz, sikerült utánpótlást biztosítani. 18 éven át sikerült fenntartani egy olyan szakkört, ahol a gyerekek megismerhették a falu táncörökségét, s elsajátíthatták a legalapvetőbb mozgásformákat.” (230.)

5. Összegzés

Ahogy dolgozatomban bevezetőjében fogalmaztam, célom elsősorban az volt, hogy emléket állítsak a buzsáki táncosok számára és felkutassam, bemutassam a jellegzetes buzsáki táncokat, azok átörökítését, valamint megvizsgáljam, hogy vajon milyen jövő vár ezekre a kincsekre.

Kutatásaim során igyekeztem minden fellelhető dokumentum és információ birtokába jutni.

Felkerestem azokat az intézményeket, ahol adatok gyűjtését reméltem. Így jutottam el a Néprajzi Múzeumba, a Magyar Tudományos Akadémia Zenetudományi Intézetébe, a Hagyományok Házába, a Filmtudományi Intézetbe, a Somogy Megyei Múzeumba, a Somogy Megyei Könyvtárba, a buzsáki Faluházba. Felkerestem régi táncosokat, egykori vezetőket, az elhunyt vezetők családtagjait. Saját megélt élményeim, emlékeim is sok segítséget nyújtottak, hiszen általános iskolás koromon túl, kisebb-nagyobb megszakításokkal, 17 éve veszek részt a buzsáki táncsoportok munkájában.

A kutatás időszakára visszagondolva vegyes érzelmek keritenek hatalmukba. Írom ezt azért, mert volt olyan, amikor az interjú alany szenvedélyes visszaemlékezése még engem is magával ragadott és úgy éreztem, mintha én is ott lettem volna Gyulán, azon az emlékezetes fellépésen. Volt olyan, amikor elszomorított a szembesülés azzal a ténnyel, hogy nem találtam semmilyen anyagot, mert nem őrizték meg. Sajnos volt olyan is, amikor áttörhetetlen falakba ütköztem, mert hiába kértem segítséget nem kaptam.

Dolgozatomból megismerhetők a jellegzetes buzsáki táncok.

Igyekeztem valamennyi felkutatható anyagot összegyűjteni és általuk hitelesen, tényszerűen bemutatni azokat az embereket, csoportokat, korszakokat, akik a buzsáki táncok átörökítésében jeleskedtek.

Kutatásaim során fény derült arra a tényre, hogy az együttes gyökerei sokkal régebbre nyúlnak vissza, mint amióta a jubileumi emlékezőket tartották a vezetők.

Láthatóvá vált, hogy az egyik korszakból a másikba történő átmenet során időnként szakadások keletkeztek a folytonosságban, de mégis újra és újra talpra tudott állni és meg tudott újulni az együttes. A megújuláshoz azonban szükség volt mindig egy elszánt vezetőre, egy jó koreográfusra és mellettük a kitartó munkát végző táncosokra.

Nyomon követhető, hogyan változott egy-egy korszak alatt az együttes arculata, és hogy mennyire volt hatással a buzsáki táncsoportok életére a környezet változása.

Összefoglalva, még ha olykor némi változtatással is, de a buzsáki táncok generációról generációra átöröklődtek. Mára már megváltozott körülöttünk a világ, szokásainkat, táncainkat már csak a színpadról tudjuk visszaadni, közvetíteni. A faluban talán nincs is olyan család, ahonnét valaki nem lett volna az együttes tagja, és nem vitte volna tovább ezt a kincset.

Milyen jövő vár erre az örökségre?

Ennek a kérdésnek a megválaszolásához segítségül hívtam az egykori és jelenlegi együttes vezetőket. Szeretném most az ő véleményüket tolmácsolni.

Ureczky Csaba úgy véli, hogy a jelenlegi gazdasági helyzet ellenére, és a technikai kultúra dominanciája ellenére is van létjogosultsága a hagyományos paraszti kultúra átörökítésének a mai generáció életformájába, illetve mindennapjaiban a mai kornak megfelelő eszközök felhasználásával. Szerinte, ha egy településen megszűnik létezni a hagyomány, akkor az a település sorvadásra, és elmúlásra van ítélve. Úgy gondolja, hogy szükségszerűen meg kell ismertetni a mai kor emberével az elődeink kultúráját, mivel nem csak a település lehet veszélyben, de a nemzet is, ha elveszti gyökereit. Ennek legjobb ellenszerét a vissza a gyökerekhez szemléletben látja, melyen keresztül felelősséget és ápolható a helyi közösségek hagyománya. Hiszi, hogy ennek nagyon jó hatása van a közösségek szakmai és kohéziós szerepének erősödésében is. Erre, pedig nagyon jó alap egy működő néptáncegyüttes, melyre lehet a továbbiakban építkezni, és nem csak a hagyományápolás területén, hanem közösségfejlesztés terén is. (231.)

Buzsáki Istvánné szerint kell hozzá egy örült ember, aki föl vállalja a csoport vezetését. Véleménye szerint kell hozzá a falu vezetésének támogatása, tehát legelőször döntse el Buzsák, hogy kell-e neki ez a hagyomány, hogy kell-e neki ez az érték. Úgy véli, hogy már az óvodában kéne kezdeni, a kicsikkel, és akkor kinevelődne egy-egy generáció, mint régen is, és mire kikerül az egyik csoportból, addigra beleléphet a másikba. Az kell, hogy akik ott vannak, azok szeressék. (232.)

Knézics István fontosnak tartotta hagyományaink megőrzését, ápolását, továbbörökítését. Szükségét érezte a jövő érdekében, hogy ne szakköri formában, hanem művészeti oktatás megszervezésével oldja meg a falu vezetése a táncosok képzését. Véleménye szerint szervezett, átgondolt, tudatos felkészítés nélkül nem lesz hagyományörzés, nem ápolható a táncos örökség, nem őrizhető meg az identitás. (233.)

Jilling Tiborné fontosnak tartaná, hogy a fiatalok minél nagyobb számban vigyék tovább a hagyományokat. (234.)

Dr. Szűcs Gáborné a helyi fiatalokban látja a jövőt, szeretné, ha sikerülne megnyerni a helyi fiatalokat ahhoz, hogy értéknek tekintsék, megismerjék, elsajátítsák és továbbvigyék ezt a kincset. (235.)

Góz Mihályné szerint továbbra is már gyermekkorban meg kell ismertetni a mozgás örömét, hagyományainkat, amihez úgy gondolja, hogy nem elég az iskola, fontos a családból jövő indíttatás. Ő a három együtttest egy közös irányítás alatt tudná elképzelni, ahol szakmai irányítóként egy koreográfus is segítené a munkát. Ehhez elsősorban fiatal, elhivatott embereket tart szükségesnek. (236.)

Takács Gábor úgy véli, hogy mindenképpen az általános iskolában kellene elkezdni, olyan pedagógusokkal, akik végzett néptáncpedagógusok. Esetleg művészeti iskolai keretek között. Fontosnak tartaná, hogy ne csak a jó értelemben vett műkedvelők vezessék a csoportokat, hanem szélesebb, alaposabb ismeretekkel rendelkező, felkészült néptáncoktatók. Szerinte ezek nélkül csak a lemaradás lesz folyamatos. Úgy látja, hogy az országos néptáncos vérkeringésből Buzsák már jó ideje kikerült, csak a régi fényéből él. Ez a folyamat nem a közelmúltban, hanem a meglátása szerint már 30 éve elkezdődött. A 80-as évek elejétől ugyanis az utánpótlás folyamatosan akadozott, mindig vidékiek segítségét kellett kérni a csoport fenntartásához. Szerencsére jöttek is szép számmal, de nélkülük szerinte már nem lenne csoport Buzsákon. Az, pedig nagy kár lenne. A községet a környék egy érdekes színterének tartja, ide érve hagyományának valamennyi szegmensét. Úgy gondolja, ragaszkodni kell ahhoz, hogy mindig legyen csoportja a falunak. (237.)

Madarász Attila a Buzsáki Borsorkányos Néptánc Egyesület jelenlegi vezetője, a mindenkori falu vezetés támogató szerepét emelte ki. Elhivatott emberek áldozatos munkáját tartja szükségesnek mind a vezetők, mind a táncosok tekintetében. Nagyon fontosnak tartja az utánpótlás nevelést, amihez elengedhetetlen a képzett szakemberek segítő támogatása. (238.)

Takács László János a napi működés tekintetében helyes döntésnek tartja, hogy a Buzsáki Borsorkányos Néptánc Egyesület tagja csak 14. életévét betöltött személy lehet. Szerencsésnek látja, hogy egyre több tizenévest vonnak be, ami a csoport folyamatos működésén kívül a táncok továbbhagyományozódására is lehetőséget biztosít. Jónak tartja, hogy a helyi Általános Iskolában táncszakkör működik egy lelkes pedagógus vezetésével, de sajnálja, hogy a lengyeltóti Művészeti Iskolának nem sikerült kihelyezett osztály/osztályokat indítani, ami a szakszerű munkához szükséges lenne. Szerinte érzi ezt a Borsorkányos Egyesület vezetése, de jelenleg nem áll rendelkezésre a megoldáshoz szükséges személyi és társadalmi háttér. Úgy gondolja, hogy a Hagyományörző Együttes

szerencsés esetben még sokáig őrzője lehet a település népdal kincsének, alkalman

adatközlőkkel 'besegít'-het a Boszorkányos Egyesület nagyobb produkcióiba. Tapasztalata szerint az általános iskola helyi tanterve biztosította a lehetőséget, illetve a szakköri keretet felhasználva megismerteti a tanulókkal 6-14 éves korban a település múltját, hagyományait, belekóstolhatnak a tárgyi és szellemi örökségbe. Úgy látja, hogy a Buzsáki Boszorkányos Néptánc Egyesület ennek a láncolatnak a közepén van, a legtöbb múlik rajta. Felvetődik benne a kérdés, hogy képes-e az egyesület önmagán belül mindig megújulva meghatározó szerepet betölteni a falu közművelődési életében, ami szükséges a napi működési támogatáshoz, illetve nélkülözhetetlen a tánc hagyomány továbböröklődése szempontjából. Képes-e olyan kapcsolatot kialakítani a Hagyományörzővel és az Általános Iskolával, hogy integrálja azok értékeit. (239.)

Összegezve: A buzsáki táncok átörökítésének kulcsa az utánpótlás nevelésében, a megfelelő szakember biztosításában, a faluvezetésének és a falu közösségének támogatásában rejlik.

Mindannyiunk felelőssége, hogy még évtizedek múltán is be tudjuk mutatni Buzsák táncos örökségét.

Végezetül Fraiss Olga tanítónő gondolatával szeretném zárni dolgozatomat:

„Egy biztos. Az utánam jövők ne csak ott lakjanak, hanem igyekezzenek a sok jót, tehetséget, rátermettséget, a sok szépet, ami ennek a falunak embereiben van, megtartani, ne hagyjuk elveszni.” (240.)

6. Irodalomjegyzék

Hivatkozások

1. Kodály Zoltán 1975. In: A zene mindenkié, Zeneműkiadó Budapest 215. o.
2. Görög költő 1997. In: Néphagyományörző óvodai program - Néphagyományörző, természet közeli, családokkal együttműködő óvodai program - Országos Közoktatási intézet Gödöllő 1. o.
3. Buzsáki Istvánné 1998. Ötszáz év öröksége - Buzsáki népszokások - Buzsák Község Önkormányzata, 7. o.
4. Szentbalázsi Sebe György 1824-47 Buzsák legrégebbi adatai - Kézirat - Egyházi levéltári anyag, Veszprémi Püspökség
5. Szentbalázsi Sebe György 1824-47: Buzsák legrégebbi adatai - Kézirat - Egyházi levéltári anyag, Veszprémi Püspökség
6. Csánky Dezső Dr. 1914. Magyarország vármegyéi és városai, Magyarország monográfiája, Somogy vármegye, Országos Monográfiai Társaság, Budapest 53-54. o.
7. Néesség Nyilvántartó adatai 2013. 02. 15. – Buzsák Önkormányzata
8. Szerző ismeretlen 1966. Buzsák története és néprajza – Buzsák község helytörténete, a népi himzés és népi szokások keletkezése és helyzete a legrégebbi időktől napjainkig – Somogy Megyei Múzeum Néprajzi Adattára: NA – 435. – 1. o.
9. Madarászné Proity Marianna 2002. Záró dolgozat - Hagyományteremtés, hagyományápolás a buzsáki óvodában - A hagyomány szerepe a közösségformálásban Kaposvári Egyetem Csokonai Vitéz Mihály Pedagógiai Főiskolai Kar Felsőfokú óvóképzőt végzetek főiskolai tanfolyama 13-15. o.
10. Varga Marianna 2001. Himzések-csipkék régen és ma – Buzsák In: Kapitány Orsolya – Imrő Judit: Népművészeti örökségünk – Somogy megye népművészete Kiadja: Somogy megyei múzeumok igazgatósága Kaposvár 270-277. o.
11. Ortutay Gyula 1980. Magyar Néprajzi Lexikon Harmadik kötet 742. o.

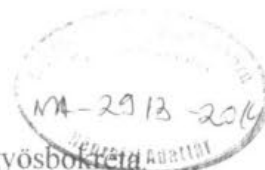
12. Magyar Larousse Enciklopédikus szótár III. kötet. Librairie Larousse, Párizs, 1979 – Akadémiai Kiadó, Budapest, 1994. 73. o.
13. Magyar Larousse Enciklopédikus szótár III. kötet. Librairie Larousse, Párizs, 1979 – Akadémiai Kiadó, Budapest, 1994. 74. o.
14. Pálfi Csaba 1969-1970. A Gyöngyösbokréta története In: A Gyöngyösbokréta. Írások és dokumentumok a mozgalom történetéből Szerkesztette: Dóka Krisztina - Molnár Péter, Eredeti megjelenés: Pálfi Csaba: A Gyöngyösbokréta története Táncstudományi Tanulmányok 1969-1970. 115-161. www.folkradio.hu/folkszemle/gyongyosbokreta01 2011. május, Internet letöltés: 2012. 11. 13.
15. Pálfi Csaba 1969-1970. A Gyöngyösbokréta története In: A Gyöngyösbokréta. Írások és dokumentumok a mozgalom történetéből Szerkesztette: Dóka Krisztina - Molnár Péter, Eredeti megjelenés: Pálfi Csaba: A Gyöngyösbokréta története Táncstudományi Tanulmányok 1969-1970. 115-161. www.folkradio.hu/folkszemle/gyongyosbokreta01 2011. május, Internet letöltés: 2012. 11. 13.
16. Paulini Béla - In: Magyar Életrajzi Lexikon Második kötet L-Z 1969. Szerkesztette: Kenyeres Ágnes Akadémiai Kiadó Budapest, 374. o.
17. Volly István 1976-1977. A Gyöngyösbokréta indulása In: A Gyöngyösbokréta. Írások és dokumentumok a mozgalom történetéből Szerkesztette: Dóka Krisztina - Molnár Péter, Eredeti megjelenés Volly István: A Gyöngyösbokréta indulása, Táncstudományi Tanulmányok 1976-1977 343-368. o. www.folkradio.hu/folkszemle/gyongyosbokreta09/ 2011. május, Internet letöltés: 2012. 11. 13.
18. Paulini Béla 1937. Gyöngyösbokréta In: A Gyöngyösbokréta. Írások és dokumentumok a mozgalom történetéből Szerkesztette: Dóka Krisztina - Molnár Péter. Eredeti megjelenés: Paulini Béla: Gyöngyösbokréta. Budapest. Dr. Vajna György és társa. 1937. 3-4. www.folkradio.hu/folkszemle/gyongyosbokreta03, 2011. május, Internet letöltés: 2012. 11. 13.
19. Fodor András 1969. Multság Buzsák 1948. - részlet In: A csend szólítása, válogatott versek, Szépirodalmi Könyvkiadó Budapest 59-64. o.

20. Morvay Péter 1948. MTA-BTK-ZTI, T 99/1
21. Tánczy Imre 1948. MTA-BTK-ZTI, T 299.
22. Dr. Lugossy Emma 1949. MTA-BTK-ZTI, Szn 1/25.
23. Dr. Lugossy Emma 1949. MTA-BTK-ZTI, SZn 1/28.
24. Lugossy Emma 1949. MTA-BTK-ZTI, AKT. 56. Ft. 358.
25. Lugossy Emma 1952. MTA-BTK-ZTI, F NI.
26. Lugossy Emma 1949. MTA-BTK-ZTI, AKT. 56.Ft. 358.
27. Dr. Lugossy Emma 1949. MTA-BTK-ZTI-Szn 1/27.
28. Dr. Lugossy Emma 1949. MTA-BTK-ZTI, Szn 1/26
29. Lugossy Emma 1949. MTA-BTK-ZTI, F NI
30. Lugossy Emma 1949. MTA-BTK-ZTI, AKT. 56. Ft. 358.
31. Frais Olga 1949. MTA-BTK-ZTI, T 988.
32. Frais Olga 1953. IX. 14. A társadalmi néprajzi gyűjtés alapkérdőíve, Néprajzi Múzeum Etnológiai Adattár – EA 29573
33. Tomcsányi Éva, Vünsch László 1951. XII. 1-3. MTA-BTK-ZTI, N.I. T/130, 131
34. Pálfı Csaba 1951. VII. 18. MTA-BTK-ZTI, N. I. T-132.
35. Máдай Zsuzsa, Juhász Mária 1951. XI. 17. MTA-BTK-ZTI, N.I. T-129. Ft. 81.
36. Molnár István 1951. MTA-BTK-ZTI, F Nm 2093
37. Hajba János 1952. MTA-BTK-ZTI, T 1547
38. Máдай Zsuzsa 1953. MTA-BTK-ZTI, N.I.T/305
39. Morvay Péter – Pesovár Ernő 1954. Somogyi Táncok- Művelt Nép Könyvkiadó, Budapest 17. o.
40. Morvay Péter – Pesovár Ernő 1954. Somogyi Táncok- Művelt Nép Könyvkiadó, Budapest 51. o.
41. Morvay Péter – Pesovár Ernő 1954. Somogyi Táncok- Művelt Nép Könyvkiadó, Budapest 67-68. o., 78. o.
42. Morvay Péter – Pesovár Ernő 1954. Somogyi Táncok- Művelt Nép Könyvkiadó, Budapest 148. o.; 150. o.
43. Morvay Péter – Pesovár Ernő 1954. Somogyi Táncok- Művelt Nép Könyvkiadó, Budapest 190. o.

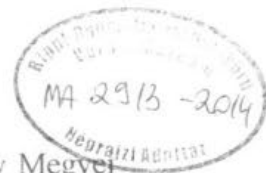

44. Morvay Péter – Pesovár Ernő 1954. Somogyi Tánckör- Művelt Nép Könyvkiadó, Budapest 206-208. o.
45. Morvay Péter – Pesovár Ernő 1954. Somogyi Tánckör- Művelt Nép Könyvkiadó, Budapest 228. o.
46. Szerző ismeretlen 1966. Buzsák története és néprajza – Buzsák község helytörténete, a népi hímzés és népi szokások keletkezése és helyzete a legrégebb időktől napjainkig – Somogy Megyei Múzeum Néprajzi Adattára, NA – 435.
47. Martin György: Magyar tánc típusok és táncdialektusok- Népművelési Propaganda Iroda Budapest – Néptáncpedagógusok Kiskönyvtára 37-66. o; 104-110. o; 139-147. o.
48. Felföldi László - Pesovár Ernő 1997. A magyar nép és nemzetiségeinek táncgyománya – Jelenlévő múlt Planétás Kiadó 209-215. o; 224 -227. o.
49. Felföldi László 2001. Néptánc – In: Kapitány Orsolya - Imrő Judit: Népművészeti örökségünk- Somogy megye népművészete Somogy Megyei Múzeumok Igazgatósága Kaposvár 491-492. o.
50. Pesovár Ernő - Pesovár Ferenc 1997. Dramatikus-pantomimikus táncok In: Felföldi László - Pesovár Ernő: A magyar nép és nemzetiségeinek táncgyománya – Jelenlévő múlt Planétás Kiadó 95. o.
51. Tengerdi Győző 1998. Balatoni nádas berek Buzsák község dalai – Buzsák község önkormányzata, 15. o.
52. Vargyas Lajos 1954. Tánczene In: Morvay Péter – Pesovár Ernő: Somogyi Tánckör- Művelt Nép Könyvkiadó, Budapest 243. o., 261. o., 251-252. o.
53. Vásárhelyi László: 1954. VII. 25-28. Pásztormulatság MTA-BTK-ZTI, AKT. 382.-
54. Vásárhelyi László 1954. VII. 25-28. Pásztormulatság MTA-BTK-ZTI, AKT. 382.
55. Vásárhelyi László 1954. VII. 25-28. Pásztormulatság MTA-BTK-ZTI, AKT. 382.
56. Vásárhelyi László 1954. VII. 25-28. Pásztormulatság MTA-BTK-ZTI, AKT. 382.
57. Vásárhelyi László 1954. VII. 25-28. Pásztormulatság MTA-BTK-ZTI, AKT. 382.
58. Vásárhelyi László 1954. VII. 25-28. Pásztormulatság MTA-BTK-ZTI, AKT. 382.
59. Még Rákosi is tapsolt a buzsákiaknak 2008. május 15. Somogyi Hírlap, 10. o.

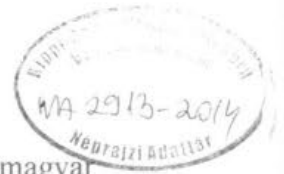

60. Pálfi Csaba 1969-1970. A Gyöngyösbokréta története In: A Gyöngyösbokréta Írások és dokumentumok a mozgalom történetéből Szerkesztette: Dóka Krisztina - Molnár Péter, Eredeti megjelenés: Pálfi Csaba: A Gyöngyösbokréta története Tánc tudományi Tanulmányok 1969-1970. 115-161.
www.folkradio.hu/folkszemle/gyongyosbokreta01/ 2011. május, Internet letöltés: 2012. 11. 13.
61. Morvay Péter – Pesovár Ernő 1954. Somogyi Táncok- Művelt Nép Könyvkiadó, Budapest 52. o.
62. Adatközlő: Tanasics Istvánné sz: Máté Teréz, Buzsák 1925. 04. 14. /Interjú 2012. 11. 05./
63. Jung Dezsőné 1965. Buzsák népművészete XIII. Országos Néprajzi és Nyelvjárási Gyűjtőpályázatra beküldött munka – Néprajzi Múzeum –EA- 14495. 18-19. o.
64. A vén gazember 1932. UFA film rt. MaNDA - Filmtudományi Intézet és Filmarchívum Adattára – JF 1195, leltári szám: 01-2555-5 / N-1942-20.
65. "Somogyország" Bokrétája 1934. szeptember hó - In: Paulini Béla Bokrétások lapja I. évfolyam 2. szám Néprajzi Múzeum 10965 – 6. o.
66. Adatközlő: Tanasics Istvánné sz: Máté Teréz Buzsák 1925. 04. 14. /Interjú 2012. 11. 05./
67. 875 szavazattal győzött az ellenzéki Gaal Olivér a lengyeltői kerületben – Huszadik század –www.huszadikszazad.hu, Internet letöltés 2013. 03. 17.
68. Adatközlő: Bogdán Józsefné, sz: Mikity Rozália Buzsák 1925. 12. 29. /Interjú 2012. 10. 25./
69. Frais Olga Visszaemlékezései 1987.– Kézirat – Faluház Buzsák
70. Frais Olga Visszaemlékezései 1987.– Kézirat – Faluház Buzsák
71. Fodor András 1990. Cséplés, Buzsákon 1947. In: Fodor András: Szülöttem föld, Szépirodalmi Könyvkiadó Budapest, 93. o.
72. Frais Olga Visszaemlékezései 1987.– Kézirat – Faluház Buzsák

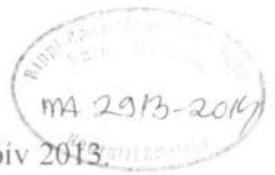
73. Fodor András 1990. Cséplés, Buzsákon 1947. In: Fodor András: Szülöttem föld, Szépirodalmi Könyvkiadó Budapest, 77. o.
74. Fraiss Olga Visszaemlékezései 1987.– Kézirat – Faluház Buzsák
75. Fodor András 1990. Cséplés, Buzsákon 1947. In: Fodor András: Szülöttem föld, Szépirodalmi Könyvkiadó Budapest, 98-99-100. o.
76. Fraiss Olga Visszaemlékezései 1987.– Kézirat – Faluház Buzsák
77. Megemlékezés az első magyarországi országos néptánc-fesztiválról /1948-1993/ Pályázat – Másolat, Faluház Buzsák
78. Buzsákiak győzeleme - Somogyi Világosság 1948. február 24. III. évf. 44. szám, 2. o.
79. Adatközlő: Bogdán Józsefné sz: Mikity Rozália Buzsák 1925. 12. 29. /Interjú 2012. 10. 25./
80. Megemlékezés az első magyarországi országos néptánc-fesztiválról /1948-1993/ Pályázat – Másolat, Faluház Buzsák
81. A 48-as Kultúrverseny megyei főrendezőjétől Gyula 1948. március hó 20-án.- Kézirat – Másolat, Faluház Buzsák
82. Fraiss Olga Visszaemlékezései 1987. – Kézirat – Faluház Buzsák
83. Adatközlő: Bogdán Józsefné sz: Mikity Rozália Buzsák 1925. 12. 29. /Interjú 2012. 10. 25./
84. Fraiss Olga Visszaemlékezései 1987. – Kézirat – Faluház Buzsák
85. Adatközlő: Knézics Istvánné sz: Nagy Anna – Ludas, 1937. 03. 30. /Interjú 2012. 12. 15./
86. Adatközlő: Knézics Istvánné sz: Nagy Anna – Ludas, 1937. 03. 30. /Interjú 2012. 12. 15./
87. Jung Dezsőné 1965. 06. 30. Buzsák népművészete.– Somogy Megyei Múzeum Néprajzi Adattár, NA – 352
88. Adatközlő: Knézics Istvánné sz: Nagy Anna – Ludas, 1937. 03. 30. /Interjú 2012. 12. 15./

89. Csontos Mária 1980. Buzsák népművészete és helytörténete – Somogy Megyei Múzeum Néprajzi Adattár, NA – 1391.
90. Adatközlő: Knézics Istvánné sz: Nagy Anna – Ludas, 1937. 03. 30. /Interjú 2012. 12. 15./
91. Knézics István 1998. Ünnepi beszéd - 40 éves a Buzsáki Népi Együttes 1987. DVD film- Madarász Attila magángyűjteményéből
92. Adatközlő: Knézics Istvánné sz: Nagy Anna – Ludas, 1937. 03. 30. /Interjú 2012. 12. 15./
93. Csontos Mária 1980. Buzsák népművészete és helytörténete – Somogy Megyei Múzeum Néprajzi Adattár, NA – 1391.
94. A Szövetkezetek Somogy Megyei Központjának meghívója a Béke és barátság 1962. műsorra – Knézics Istvánné magángyűjteményéből
95. Jung Dezsőné 1965. 06. 30. Buzsák népművészete – Somogy Megyei Múzeum Néprajzi Adattár, NA – 352
96. Adatközlő: Knézics Istvánné sz: Nagy Anna – Ludas, 1937. 03. 30. /Interjú 2012. 12. 15./
97. Adatközlő: Proity Jánosné sz: Szücs Julianna Buzsák 1944. 03. 28. /Interjú/
98. Tengerdi Győző 1998. Balatoni Nádas Berek Buzsák község dalai Buzsák Község Önkormányzata 14-15. o.
99. Adatközlő: Knézics Istvánné sz: Nagy Anna – Ludas, 1937. 03. 30. /Interjú 2012. 12. 15./
100. Sipos Gyula: St. Veit és Buzsák – Újságcikk (Ismeretlen az újság neve és a megjelenés időpontja)
101. Ausztriai újságcikk (Ismeretlen az újság neve és a megjelenés időpontja)
102. Jung Dezsőné 1965. 06. 30. Buzsák népművészete – Somogy Megyei Múzeum Néprajzi Adattár, NA – 352
103. Csontos Mária 1980. Buzsák népművészete és helytörténete – Somogy Megyei Múzeum Néprajzi Adattár, NA – 1391.

104. Buzsáki Bokréta Népi Együttes 1969. In: Kiváló együttesek - A magyar műkedvelő mozgalom legjobbjai – Népművelési Intézet Budapest 35. o.
105. W. E. Tízéves a Buzsáki Népi Együttes 1967. Somogyi Néplap az MSZMP Megyei Bizottsága és a Megyei Tanács Lapja (A megjelenés pontos ideje ismeretlen)
106. Buzsáki búcsú 1971. augusztus 15. MTV Archívum: Egyedi cím: Buzsák - Egyedi azonosító: 19917_FI_070217 FILMI/10948
107. Buzsáki Bokréta Népi Együttes 1969. In: Kiváló Együttesek – A magyar műkedvelő mozgalom legjobbjai – Népművelési Intézet Budapest 35.o
108. Adatközlő: Knézics Istvánné sz: Nagy Anna – Ludas, 1937. 03. 30. /Interjú2012. 12. 15./
109. Adatközlő: Polgárdi Erika Lengyeltóti 1954. 10. 03. /Kérdőív 2013. 02. 22./
110. Oklevél 1974. 04. 27. Balatonboglár, Somogyi Művészeti Szemle '74 fonyódi járási bemutatója – Faluház Buzsák
111. Somogyi búcsú 1978. MTV Archívum: Egyedi azonosító: 30428_V0_070217 LTO: 000380 VID00/03130 Sorozatcím: Röpülj páva! Egyedi cím: Somogyi Búcsú IX. Elődöntő: Első adás: 1978. 02. 24/1/21: 00
112. Varga István 1997. „Nekem itt a dolgom...” In: Kujtorgók, Kapos Bt. 42. o.
113. Adatközlő: Polgárdi Erika 1954. Lengyeltóti 10. 03. /Kérdőív 2013. 02. 22./
114. Buzsáki Istvánné 1998. Ötszáz év öröksége - Buzsáki népszokások, Buzsák Község Önkormányzata 22. o.
115. Adatközlő: Ureczky Csabáné, sz: Nagy Klára - Budapest, 1938. 04. 07. /Kérdőív 2013. 02. 20./
116. Adatközlő: Góz Mihályné sz: Bodrogi Erzsébet – Lengyeltóti, 1960. /Interjú2013. 03. 05./
117. Adatközlő: Ureczky Klára Tünde - Budapest, 1969. 07. 14. /Kérdőív 2013. 02. 20./
118. Adatközlő: Bakonyi Károly – Szentbalázs, 1932. 12. 04. /Kézirat 1981./

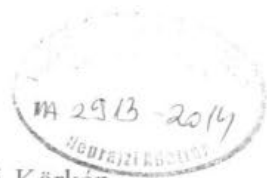
119. Adatközlő: Ureczky Klára Tünde - Budapest, 1969. 07. 14. /Kérdőív 2013. 02. 20./
120. Oklevél 1980. OKISZ, SZÖVOSZ, TOT Területi Néptánc Fesztivál Nagykanizsa – Faluház Buzsák
121. Adatközlő: Bakonyi Károly – Szentbalázs, 1932. 12. 04. /Kézirat 1981./
122. Meghívó a Somogy Megyei Szövetkezeti Táncegyüttesek Béke és Barátság bemutató műsorára 1981. július 4. – Faluház Buzsák
123. Oklevél 1982. március 13-14. IX. Szövetkezeti Néptáncfesztivál területi döntő, Keszthely – Faluház Buzsák
124. Adatközlő: Ureczky Klára Tünde - Budapest, 1969. július 14. /Kérdőív 2013. 02. 20./
125. Buzsáki táncok 1983. Gödöllő – Hagyományok Háza SVHS – 408.
126. Adatközlő: Bakonyi Károly – Szentbalázs, 1932. 12. 04. /Kézirat 1983./
127. Adatközlő: Ureczky Csaba – Miskolc 1960. 07. 18. /Kérdőív 2013. 03. 13./
128. Adatközlő: Buzsáki Istvánné sz: Baranyai Éva – Iharosberény, 1953. 03. 13. /Interjú 2013. 02. 02./
129. Oklevél 1984. március 11. Somogyi Művészeti Szemle területi döntő, Buzsák – Faluház Buzsák
130. Adatközlő: Bakonyi Károly – Szentbalázs, 1932. 12. 04. /Kézirat 1984./
131. Oklevél 1984. április 29. a X. Szövetkezeti Néptáncfalalkozó területi döntő, Nagykanizsai – Faluház Buzsák
132. Adatközlő: Buzsáki Istvánné sz: Baranyai Éva – Iharosberény, 1953. 03. 13. /Interjú 2013. 02. 02./
133. Oklevél 1985. március 1. Somogyi Művészeti Szemle '85 Boglárlelle – Faluház Buzsák
134. Adatközlő: Bakonyi Károly – Szentbalázs, 1932. 12. 04. /Kézirat 1986./
135. Adatközlő: Buzsáki Istvánné sz: Baranyai Éva – Iharosberény, 1953. 03. 13. /Interjú 2013. 02. 02./

MA 2913-2014
 SZÖVEGI ADATBANK

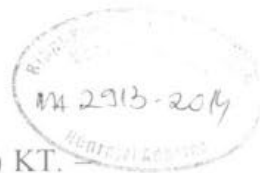
136. Adatközlő: Buzsáki Istvánné sz: Baranyai Éva – Iharosberény, 1953. 03. 13.
 /Interjú 2013. 02. 02./
137. Adatközlő: Bakonyi Károly– Szentbalázs, 1932. 12. 04. /Kézirat 1986./
138. Oklevél 1986. március 1. Falusi Színjátszók Megyei Találkozója, Buzsák –
 Faluház Buzsák
139. Adatközlő: Buzsáki Istvánné sz: Baranyai Éva – Iharosberény, 1953. 03. 13.
 /Interjú 2013. 02. 02./
140. Oklevél 1986. április 3. Somogyi Művészeti Szemle, Marcali – Faluház
 Buzsák
141. Adatközlő: Bakonyi Károly – Szentbalázs, 1932. 12. 04. /Interjú 2013. 02.
 10./
142. Oklevél 1987. február 15. Somogyi Művészeti Szemle és az Országos
 Diáknapok '87, Boglárlelle – Faluház Buzsák
143. Hegedűs Tibor 1987. Buzsák büszkesége In: Hálózati tájékoztató 1987/2
 Somogy Megyei Művelődési Központ Kaposvár 30-33. o.
144. Adatközlő: Bakonyi Károly – Szentbalázs, 1932. 12. 04. /Kézirat 1987./
145. Oklevél 1988. március 19. Somogyi Művészeti Szemle, Balatonlelle –
 Faluház Buzsák
146. Adatközlő: Bakonyi Károly – Szentbalázs, 1932. 12. 04. /Kézirat 1988./
147. Oklevél 1988. XII. Szövetkezeti Néptánc Fesztivál - OKISZ, SZÖVOSZ,
 TOT
148. Hírüket öregbitették Buzsákiak Hollandiában 1989. november 13. Somogyi
 Néplap 1. o.
149. Oklevél 1989. március 3. Falusi Színjátszók Megyei Találkozója
 Balatonlelle – Faluház Buzsák
150. S. F. 1989. július 17. Mi lesz veletek buzsáki táncosok? Somogyi Néplap
151. Emléklap 1989. május 20. Somogy Megyei Művészeti Gála műsor, Barcs –
 Faluház Buzsák

MA 2913 2014

152. S. F. 1989. július 17. Mi lesz veletek buzsáki táncosok? Somogyi Néplap
153. Hírüket öregbítették Buzsákiak Hollandiában 1989. november 13. Somogyi Néplap 1. o.
154. Adatközlő: Buzsáki Istvánné sz: Baranyai Éva – Iharosberény, 1953. 03. 13. /Interjú 2013. 02. 02./
155. Tengerdi Győző 1998. Balatoni nádas berek Buzsák község dalai – Buzsák község önkormányzata, 15. o.
156. Adatközlő: Buzsáki Istvánné sz: Baranyai Éva – Iharosberény, 1953. 03. 13. /Interjú 2013. 02. 02./
157. Buzsáki Istvánné 1991. Buzsák község 1991. évi Közművelődési Terve 14/1991./IV. 22./ KT. - Polgármesteri Hivatal 8695 Buzsák, Fő tér 1.
158. Adatközlő: Buzsáki Istvánné sz: Baranyai Éva – Iharosberény, 1953. 03. 13. /Interjú 2013. 02. 02./
159. Adatközlő: Bakonyi Károly– Szentbalázs, 1932. 12. 04. /Kézirat 1991./
160. Adatközlő: Buzsáki Istvánné sz: Baranyai Éva – Iharosberény, 1953. 03. 13. /Interjú 2013. 02. 02./
161. Jegyzőkönyv a Buzsáki Népi Együttes 1992. május 2-án, Százhalombattán történt minősítéséről.
162. Adatközlő: Buzsáki Istvánné sz: Baranyai Éva – Iharosberény, 1953. 03. 13. /Interjú 2013. 02. 02./
163. N. L. 1992. szeptember 28. A falu napja Buzsákon In: Somogyi Hírlap Közéleti napilap III. évfolyam 229. szám
164. Adatközlő: Buzsáki Istvánné sz: Baranyai Éva – Iharosberény, 1953. 03. 13. /Interjú 2013. 02. 02./
165. Buzsáki Istvánné 1994. - Buzsákiak Gorsselben In: Buzsáki Körkép 1994. III. évf. 7-8. szám Az önkormányzat közéleti, kulturális lapja 1. o. 3. o.
166. Balassa 1996. Búcsújárók Buzsákon In: Somogy Hírlap 1996. augusztus 12. VII. évfolyam 188. szám 1. o. 4. o.

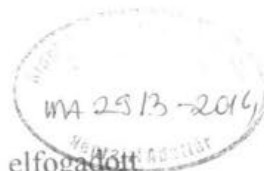

167. Buzsáki Istvánné 1994. Buzsáki táncosok Ausztriában In: Buzsáki Körkép 1994. szeptember Az önkormányzat közéleti és kulturális lapja – 4. o.
168. Adatközlő: Buzsáki Istvánné sz: Baranyai Éva – Iharosberény, 1953. 03. 13. /Interjú 2013. 02. 02./
169. Adatközlő: Bakonyi Károly – Szentbalázs, 1932. 12. 04. /Kézirat 1996./
170. Emléklap 1996. március 2. „Pogányvölgyi napok 96” rendezvény Lengyeltóti – Faluház Buzsák
171. Oklevél 1996. június 2. Néptáncosok Országos Bemutató Színpada Székesfehérvár – Faluház Buzsák
172. Adatközlő: Bakonyi Károly – Szentbalázs, 1932. 12. 04. /Kézirat 1997./
173. Oklevél 1998. március 21. Néptáncosok Országos Bemutató Színpada Kaposváron – Faluház Buzsák
174. G. M. Ötvenéves a buzsáki együttes Betáncoltak Európába 1998. május 23. Somogyi Hírlap
175. Buzsák község Képviselő-testületének határozata 42/1998. (IV. 22.) KT. – Polgármesteri Hivatal 8695 Buzsák, Fő tér 1.
176. Adatközlő: Bakonyi Károly – Szentbalázs, 1932. 12. 04. /Kézirat 1998./
177. Adatközlő: Buzsáki Istvánné sz: Baranyai Éva – Iharosberény, 1953. 03. 13. /Interjú 2013. 02. 02./
178. Adatközlő: Bakonyi Károly – Szentbalázs, 1932. 12. 04. /Interjú 2013. 02. 10./
179. Adatközlő: Buzsáki Istvánné sz: Baranyai Éva – Iharosberény, 1953. 03. 13. /Interjú 2013. 02. 02./
180. Knézics István 1999. Előterjesztés a Képviselőtestület 1999. május 25-én tartandó ülésére. 53/1999.(V. 25.) KT. – Polgármesteri Hivatal 8695. Buzsák, Fő tér 1.
181. Adatközlő: Bakonyi Károly – Szentbalázs, 1932. 12. 04. /Kézirat 2002./
182. Knézics István 2005. Beszámoló a Hagyományörzés, népművészet, idegenforgalom 2004. évi munkájáról, 2005. évi feladatok – Előterjesztés a

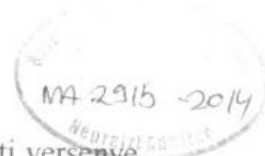

- Képviselő-testület 2005. április 13-án tartandó ülésére 27/2005. (IV. 13.) KT. –
Polgármesteri Hivatal 8695 Buzsák, Fő tér 1.
183. Adatközlő: Knézics Istvánné sz: Nagy Anna – Ludas, 1937. 03. 30. /Interjú
2012. 12. 15./
184. Emléklap Kövesdi Tiborné emlékére megrendezett Somogy Megyei
Hagyományörző Együttesek és Falusi Néptáncsoportok találkozója Kadarkút –
Faluház Buzsák.
185. Adatközlő: Bakonyi Károly– Szentbalázs, 1932. 12. 04. /Kézirat 2006./
186. Adatközlő: Jilling Tiborné sz: Tóth Éva- Tiszafüred 1960. 06. 20 /Kérdőív
2013. 03. 05./
187. A. V. 2008. Hatvan éves a buzsáki népi együttes In: Somogyi Hírlap 2008.
május 13.
188. Adatközlő: Bakonyi Károly– Szentbalázs, 1932. 12. 04. /Kézirat 2008./
189. Adatközlő: Jilling Tiborné sz: Tóth Éva - Tiszafüred 1960. 06. 20 /Kérdőív
2013. 03. 05./
190. Adatközlő: Takács László János - Büssü 1953. 07. 13. /Kérdőív 2013. 03.
29./
191. Adatközlő: Dr. Szűcs Gáborné sz: Nagy Katalin – Budapest, 1960. 11. 25.
/Kérdőív 2013. 02. 21./
192. Adatközlő: Dr. Szűcs Gáborné sz: Nagy Katalin – Budapest, 1960. 11. 25.
/Kérdőív 2013. 02. 21./
193. Adatközlő: Bakonyi Károly– Szentbalázs, 1932. 12. 04. /Kézirat 1998./
194. Adatközlő: Takács László János - Büssü 1953. 07. 13. /Kérdőív 2013. 03.
29./
195. Buzsák község Képviselő-testületének határozata 42/1998 (IV. 22.) KT. –
Polgármesteri Hivatal 8695 Buzsák, Fő tér 1.
196. Adatközlő: Madarász Attila Csaba - Lengyeltóti, 1969. 12. 14. /Interjú 2013.
03. 12./

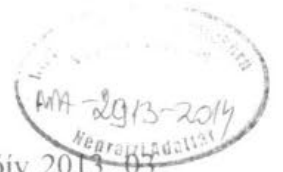
197. Adatközlő: Takács Gábor - Lengyeltóti, 1966. 06. 20. /Kérdőív 2013. 03. 19./
198. Buzsáki siker Bogyiszlón, 2005. In: Somogyi Hírlap 2005. március 16. (szerző ismeretlen)
199. Oklevél 2005. május 8. és május 28. Együd Árpád emlékére meghirdetett XX. Somogy Megyei Gyermek és Ifjúsági Néptánc Együttesek versenye
200. Adatközlő: Takács Gábor - Lengyeltóti, 1966. 06. 20. /Kérdőív 2013. 03. 19./
201. Kovács Józsefné 2008. Beszámoló a 2007. évi közművelődési tevékenységről, 2008. évi feladatok 14/ 2008. (II. 19.) KT. – Polgármesteri Hivatal 8695 Buzsák, Fő tér 1.
202. Madarász Attila Csaba 2009. Őrizzük a hagyományt! Újjáalakult a Buzsáki Néptánc Együttes In: Buzsáki Körkép Az önkormányzat közéleti, kulturális lapja 2009. január, 7. o.
203. Jegyzőkönyv a Buzsáki Boszorkányos Néptánc Egyesület alakuló üléséről 2009. március 14. – 3/2009. (III. 14.) sz. határozat
204. Jegyzőkönyv a Buzsáki Boszorkányos Néptánc Egyesület alakuló üléséről 2009. március 14. – 6/2009. (III. 14.) sz. határozat
205. Jegyzőkönyv a Buzsáki Boszorkányos Néptánc Egyesület alakuló üléséről 2009. március 14. – 7/2009. (III. 14.) sz. határozat
206. Jegyzőkönyv a Buzsáki Boszorkányos Néptánc Egyesület alakuló üléséről 2009. március 14. – 7/2012. (IV. 14.) sz. határozat
207. A Közgyűlés által elfogadott Buzsáki Boszorkányos Néptánc Egyesület Alapszabálya 4/2009. (III. 14.) sz. határozat
208. A Buzsáki Boszorkányos Néptánc Egyesület Közgyűlés által elfogadott 2010. évi beszámolója – 3/2011. (II. 04.) sz. határozat
209. Adatközlő: Madarász Attila Csaba - Lengyeltóti, 1969. 12. 14. /Interjú 2013. 03. 12./

210. A Buzsáki Boszorkányos Néptánc Egyesület Közgyűlés által elfogadott
2009. évi beszámolója – 3/2010. (IV. 17.) sz. határozat
211. A Buzsáki Boszorkányos Néptánc Egyesület Közgyűlés által elfogadott
2010. évi beszámolója – 3/2011. (II. 04.) sz. határozat
212. A Buzsáki Boszorkányos Néptánc Egyesület Közgyűlés által elfogadott
2011. évi beszámolója – 3/2012. (IV. 14.) sz. határozat
213. A Buzsáki Boszorkányos Néptánc Egyesület 2012. évi beszámolója
214. Adatközlő: Madarász Attila - Lengyeltóti, 1969. 12. 14. /Interjú 2013. 03.
12./
215. Adatközlő: Takács László János - Büssü, 1953. 07. 13. /Kérdőív 2013. 03.
29./
216. Adatközlő: Madarász Attila - Lengyeltóti, 1969. 12. 14. /Interjú 2013. 03.
12./
217. Adatközlő: Góz Mihályné sz: Bodrogi Erzsébet – Lengyeltóti, 1960.
/Kérdőív 2013. 03. 11./
218. Oklevél 1980. március 1. Úttörő Kulturális Szemle, Buzsák – Faluház
Buzsák
219. Emléklap 1980. május 25. „A művészet vándorútján” játék, Buzsák -
Faluház Buzsák
220. Oklevél 1987. március 5. a Körzeti Művészeti Szemle, Boglárlelle –
Faluház Buzsák
221. Oklevél 1987. április 25. MESZÖV különdíj a legjobb szövetkezeti
gyermek néptáncsoportnak – Faluház Buzsák
222. Emléklap 1987. április 25. Különdíj az Együd Árpád emlékére rendezett
Gyermek Néptáncsoportok megyei versenyén való kiemelkedő munkáért –
Faluház Buzsák
223. Emléklap 1988. március 25. körzeti Ki mit tud, Boglárlelle– Faluház Buzsák
224. Oklevél 1989. március 24. Úttörő Művészeti Szemle Balatonlelle– Faluház
Buzsák

225. Emléklap 1994. március 15. Sziporka Gyermekek Ki mit tud területi versenye
Lengyeltóti – Faluház Buzsák
226. Emléklap 1997. március 16. Együd Árpád emlékére megrendezett Somogy
Megyei Gyermekek és Ifjúsági Néptánc Verseny
227. Emléklap 1998. március 28. Együd Árpád emlékére megrendezett Somogy
Megyei Gyermekek és Ifjúsági Néptánc Verseny
228. Adatközlő: Buzsáki Istvánné sz: Baranyai Éva – Iharosberény, 1953. 03. 13.
/Interjú 2013. 02. 02./
229. Adatközlő: Góz Mihályné sz: Bodrogi Erzsébet – Lengyeltóti, 1960.
/Kérdőív 2013. 03. 11./
230. Adatközlő: Góz Mihályné sz: Bodrogi Erzsébet – Lengyeltóti, 1960.
/Kérdőív 2013. 03. 11./
231. Adatközlő: Ureczky Csaba – Miskolc 1960. 07. 18. /Kérdőív 2013. 03. 13./
232. Adatközlő: Buzsáki Istvánné sz: Baranyai Éva – Iharosberény, 1953. 03. 13.
/Interjú 2013. 02. 02./
233. Knézics István 2006. Beszámoló a vendégforgalomról, valamint a hozzá
kapcsolódó hagyományainkról, 2006. évi feladatok 44/2006. (IV. 18.) KT. –
Polgármesteri Hivatal 8695, Buzsák Fő tér 1.
234. Adatközlő: Jilling Tiborné sz: Tóth Éva - Tiszafüred 1960. 06. 20 /Kérdőív
2013. 03. 05./
235. Adatközlő: Dr. Szűcs Gáborné sz: Nagy Katalin– Budapest, 1960. 11. 25.
/Kérdőív 2013. 02. 21./
236. Adatközlő: Góz Mihályné sz: Bodrogi Erzsébet – Lengyeltóti, 1960.
/Kérdőív 2013. 03. 11./
237. Adatközlő: Takács Gábor - Lengyeltóti, 1966. 06. 20. /Kérdőív 2013. 03.
19./
238. Adatközlő: Madarász Attila Csaba - Lengyeltóti, 1969. 12. 14. /Interjú 2013.
03. 12./

239. Adatközlő: Takács László János - Büssü 1953. 07. 13. /Kérdőív 2013. 03.

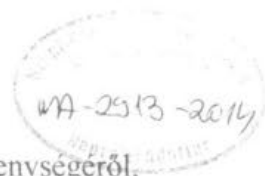
29./

240. Frais Olga Visszaemlékezései 1987.– Kézirat – Faluház Buzsák

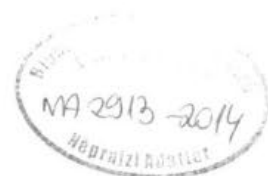

6. 1. Felhasznált irodalom

1. Debreczeni László: A «Gyöngyösbokréta» aktáiból In: A Gyöngyösbokréta. Írások és dokumentumok a mozgalom történetéből Szerkesztette: Dóka Krisztina - Molnár Péter Eredeti megjelenés: Táncművészeti Értesítő 1956. 99-104.
2. Dr. Szemesy József 1954. A buzsáki plébánia historica domusa – Kézirat, Egyházi levéltári anyag
3. Együd Árpád 1975. Somogyi Népköltészet – Somogy Megyei Múzeumok Igazgatósága, Kaposvár 511. o.
4. Erkel Ferenc Művelődési és Közösségi Ház levele Knézics István polgármester úr részére 1993. március 24.– Faluház Buzsák
5. Fraiss Olga 1987. III. 31. Művelődési Ház Igazgatójának Buzsák! – levél – Faluház, Buzsák
6. Gönyey Sándor: A Gyöngyös-bokréta története In: A Gyöngyösbokréta. Írások és dokumentumok a mozgalom történetéből Szerkesztette: Dóka Krisztina - Molnár Péter
7. Gönyey Sándor: 1938-iki Gyöngyösbokrétáról In: A Gyöngyösbokréta. Írások és dokumentumok a mozgalom történetéből Szerkesztette: Dóka Krisztina - Molnár Péter Első megjelenés: Ethnographia 1938. 427-429.
8. „Gyöngyösbokréta” A Gyöngyösbokréta. In: Írások és dokumentumok a mozgalom történetéből Szerkesztette: Dóka Krisztina - Molnár Péter Első megjelenés: Ethnographia 1933. 179-180. Az írás szerzője ismeretlen.
9. Hernesz Ferenc: Nívódíj és különdíj a hagyományörzőknek. Mélyek a gyökerek Buzsákon. Ami a buzsáki szokásjáték sikere mögött van In: Somogyi Hírlap 1994. október 27.
10. Ibos Gyula: Néhány adat az 1948-as országos néptáncverseny előkészítéséről és előkészítőiről – kézirat másolat – Faluház Buzsák
11. Jeles napok – Csá, csá, Bubuka... In: Lobogó 1977. április 21. XIX. Évfolyam 16. szám 18. o.
12. Képek a Felszabadulási Kulturális Szemle megyei döntőjéről – In: Somogyi Néplap 1960. május 4. 6. o.
13. Kiss Lajos 1978. Földrajzi nevek etimológiai szótára I. Budapest, Akadémiai Kiadó 135. o.

14. Knézics Istvánné 1973. május 20. Jelentés a buzásai Népi Együttes tevékenységéről, jelenlegi helyzetéről – Knézics Istvánné személyes anyaga
15. László Ilona: Buzásokon élnek az ősök – In: Ifjúsági Magazin 1971. augusztus VI. évf. 8. szám 35-38. o.
16. Malonyay Dezső 1912. A magyar nép művészete IV. Budapest Franklin Társulat 77-183. o.
17. Magyarország kistérségei Somogy megye Pogány völgye 1999. Szerk.: Izményi Éva CEBA Kiadó 50-57. o.
18. Magyarország megyei kézikönyvei 14. Somogy megye kézikönyve 1998. SZÜV – CEBA Kiadó 547-549. o.
19. Ortutay Gyula 1979. Magyar Néprajzi Lexikon Második kötet Akadémiai Kiadó 368-369. o.
20. Pályi Emme 1951. július 18. - Jelentés Buzsák község versenyben részt vett táncsoportja felhasznált anyagának néprajzi adatairól MTA-BTK-ZTI-AKT: 132.
21. Proity Marianna 1989. A buzásai óvoda története 1896-1989 Szakdolgozat CsVMTF 1-19. o.
22. Szabó Tünde: Buzsák – Tájház, Tájak – Korok - Múzeumok Kiskönyvtára 298. szám, TKM Egyesület a Somogy Megyei Műemléki Albizottság támogatásával 20. o.
23. Tersztyánszky Krisztina 1986. március 3. A tehetség teremtette légkörben - Falusi színjátékosok Buzásokon In: Somogyi Néplap
24. Téli esték Buzásokon – In: Esti Hírlap (Megjelenés ideje ismeretlen)
25. Várkonyi Imre 1984. Somogy megye helységnévrendszere, Kaposvár Somogyi Almanach 41. 57. o.
26. Vásárhelyi László 1954. július 25-26. MTA-BTK-ZTI AKT: 382.
27. Viski Károly 1934. Gyöngyösbokréta, In: A Gyöngyösbokréta. Írások és dokumentumok a mozgalom történetéből - Szerkesztette: Dóka Krisztina - Molnár Péter, Az írás első megjelenése: Magyar Szemle 409-417. o.

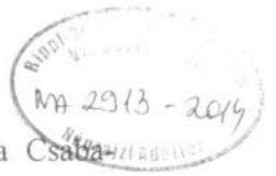
7. Képjegyzék

1. Buzsák	6. o.
2. Buzsáki táncsoport 1932.	20. o.
3. Buzsáki Gyöngyösbokrétás csoport 1935.	21. o.
4. Buzsáki együttes betlehemes játéka	23. o.
5. Varró est	28. o.
6. Vig szüret	29. o.
7. Buzsáki KISZ-lakodalmas	29. o.
8. Este a fonóban	30. o.
9. Tengeri hántás	31. o.
10. Buzsáki zenekar	32. o.
11. Ausztriában	33. o.
12. Menettánc	36. o.
13. Buzsáki Népi Együttes 1978.	37. o.
14. Üveges tánc	38. o.
15. Nyársdugás	40. o.
16. Pásztorfogadás	41. o.
17. Ádomásivás	46. o.
18. Aratás	48. o.
19. Lucától Újévig	49. o.
20. Bokréta Hagyományörző Együttes 2012-ben	52. o.
21. Buzsáki párnás-üveges tánc	54. o.
22. A 2008-ban újjáalakult együttes	58. o.
23. Buzsáki együttes a gyulai néptáncfesztivál 60. évfordulóján	58. o.
24. Buzsáki Boszorkányos Néptánc Egyesület	61. o.
25. Gyermek lakodalmas	64. o.
26. Kanásztánc	97. o.
27. Párnástánc	97. o.
28. Üveges tánc	98. o.
29. Májusfa kitáncolás	98. o.
30. Kanásztánc	111. o.
31. Párnás-üveges tánc	111. o.
32. Csépes tánc	111. o.

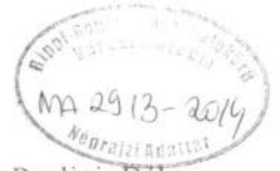
8. DVD melléklet jegyzéke

1. A vén gazember 1932. UFA film rt. MaNDA - Filmtudományi Intézet és Filmarchívum Adattára – JF 1195, leltári szám: 01-2555-5 / N-1942-20.
2. Buzsáki kopogó 1948. Gönyei Sándor táncfelvételei IV. Néprajzi Múzeum Mozgóképtár 76-108. Film 077.
3. Lányok körtánca 1948. Gönyei Sándor táncfelvételei IV. Néprajzi Múzeum Mozgóképtár 76-108. Film 077.
4. Buzsáki táncok 1951. Molnár István felvétele MTA-BTK-ZTI Filmtár 82.
5. Buzsáki KISZ-lakodalmos rádió felvétel 1960. és fotó felvételek- Knézics Istvánné sz: Nagy Anna – Ludas 1937. 03. 30. magángyűjteménye Buzsák
6. Buzsáki párnás tánc 1971. In: Buzsáki búcsú 1971. augusztus 15. MTV Archivum: Egyedi cím: Buzsák - Egyedi azonosító: 19917_FI_070217 FILMI/10948
7. Buzsáki táncok 1983. Ureczky Csaba állított színpadra Együd Árpád és Csikvár József gyűjtése alapján. Gödöllő – Hagyományok Háza SVHS – 408.
8. Pásztorfogadás – Németh Márta gyűjtése alapján – Madarász Attila Csaba- Lengyeltóti, 1969. 12. 14. magángyűjteménye Fonyód
9. Nyársdugás 1987. – Németh Márta gyűjtése alapján – Madarász Attila Csaba- Lengyeltóti, 1969. 12. 14. magángyűjteménye Fonyód
10. Gyermek lakodalmos 1987. – Buzsáki Istvánné összeállítása - Madarász Attila Csaba- Lengyeltóti, 1969. 12. 14. magángyűjteménye Fonyód
11. Buzsáki Lánykarikázó 1996. – Koreográfus: Takács László János, Madarász Attila Csaba- Lengyeltóti, 1969. 12. 14. magángyűjteménye Fonyód
12. Kanásztánc 2008. – Koreográfus: Takács László János, Madarász Attila Csaba- Lengyeltóti, 1969. 12. 14. magángyűjteménye Fonyód
13. Buzsáki párnás-üveges tánc 2008. - Koreográfus: Takács László János, Madarász Attila Csaba- Lengyeltóti, 1969. 12. 14. magángyűjteménye Fonyód
14. Pünkösödölő és Ádomásivás 2008. Buzsáki Istvánné gyűjtése alapján színpadra állította Jilling Tiborné együttes vezető és Tóth Tibor János koreográfus Madarász Attila Csaba- Lengyeltóti, 1969. 12. 14. magángyűjteménye Fonyód

16. Csépes tánc 2011. - Koreográfus: Takács László János, Madarász Attila Csaba- Lengyeltóti, 1969. 12. 14. magángyűjteménye Fonyód
17. Találka a pitaron 2012. - Koreográfus: Takács László János,
18. Hosszú Jánosné és Hosszú László 2008. - Az 1948-ban Gyulán is szereplő táncosok - Madarász Attila Csaba- Lengyeltóti, 1969. 12. 14. magángyűjteménye Fonyód

9. Mellékletek jegyzéke

1. sz. melléklet: "Somogyország" Bokrétája 1934. szeptember hó - In: Paulini Béla Bokrétások lapja I. évfolyam 2. szám Néprajzi Múzeum 10965 – 6. o.
2. sz. melléklet: Buzsákiak győzeleme - Somogyi Világosság 1948. február 24. III. évf. 44. szám, 2. o.
3. sz. melléklet: Fraiss Olga Visszaemlékezései 1987.- Kézirat – Faluház Buzsák
4. sz. melléklet: Knézics korszak további koreográfiáinak fotói
5. sz. melléklet: Nyársdugás – Kézirat 1986.- Buzsáki Istvánné sz: Baranyai Éva – Iharosberény, 1953. 03. 13.
6. sz. melléklet: Pásztorfogadás – Kézirat 1986. - Buzsáki Istvánné sz: Baranyai Éva – Iharosberény, 1953. 03. 13.
7. sz. melléklet: Ádomásivás – Kézirat 1990. - Buzsáki Istvánné sz: Baranyai Éva – Iharosberény, 1953. 03. 13.
8. sz. melléklet: Lucától Újévig – Kézirat 1997. - Buzsáki Istvánné sz: Baranyai Éva – Iharosberény, 1953. 03. 13.
9. sz. melléklet: A Buzsáki Boszorkányos Néptánc Egyesület helyi táncokból színpadra állított koreográfiáinak fotói

1. sz. melléklet

Buzsákiak győzelme a 48-as kultur népi táncversenyen

Kih a megye legjobb táncosai?

A tánc az egyik legáltalánosabb kultúrtevékenység az emberiségnek. A táncversenyek is, mint minden versenyek meg vannak a táncversenyek között is. A legutóbbi táncversenyek között a 48-as kultur népi táncverseny volt a legjelentősebb. A városi és vidéki csapatok között a Buzsákiak győztek.

Amikor meg is lett az eredmény a legutóbbi táncversenyen a Buzsákiak győztek. A városi és vidéki csapatok között a Buzsákiak győztek. A városi és vidéki csapatok között a Buzsákiak győztek.

A városi és vidéki csapatok között a Buzsákiak győztek. A városi és vidéki csapatok között a Buzsákiak győztek. A városi és vidéki csapatok között a Buzsákiak győztek.

A városi és vidéki csapatok között a Buzsákiak győztek. A városi és vidéki csapatok között a Buzsákiak győztek. A városi és vidéki csapatok között a Buzsákiak győztek.

A városi és vidéki csapatok között a Buzsákiak győztek. A városi és vidéki csapatok között a Buzsákiak győztek. A városi és vidéki csapatok között a Buzsákiak győztek.

A városi és vidéki csapatok között a Buzsákiak győztek. A városi és vidéki csapatok között a Buzsákiak győztek. A városi és vidéki csapatok között a Buzsákiak győztek.

A városi és vidéki csapatok között a Buzsákiak győztek. A városi és vidéki csapatok között a Buzsákiak győztek. A városi és vidéki csapatok között a Buzsákiak győztek.

A városi és vidéki csapatok között a Buzsákiak győztek. A városi és vidéki csapatok között a Buzsákiak győztek. A városi és vidéki csapatok között a Buzsákiak győztek.

A városi és vidéki csapatok között a Buzsákiak győztek. A városi és vidéki csapatok között a Buzsákiak győztek. A városi és vidéki csapatok között a Buzsákiak győztek.

Új rendelet a fizetéses szabadságról

A Gazdasági Főbizottság rendeletekkel a fizetéses szabadságról. A rendelet megváltoztatja a fizetéses szabadság feltételeit.

A fizetéses szabadság feltételeit megváltoztatja a rendelet. A fizetéses szabadság feltételeit megváltoztatja a rendelet.

Szavalkóverseny, kedden este 7 órákor próba!

A szavalkóverseny kedden este 7 órákor kezdődik. A szavalkóverseny kedden este 7 órákor kezdődik.

A szavalkóverseny kedden este 7 órákor kezdődik. A szavalkóverseny kedden este 7 órákor kezdődik.

Javult a vármegye közlekedése újabb autókészlettel

A közlekedés javult az újabb autókészlet miatt. A közlekedés javult az újabb autókészlet miatt.

A közlekedés javult az újabb autókészlet miatt. A közlekedés javult az újabb autókészlet miatt.

Újabb autókészlettel javult a közlekedés.

A közlekedés javult az újabb autókészlet miatt.

AZ OLVASÓ ÍRJA:

Már többször foglalkoztunk a hazánk közlekedésével. A közlekedés javult az újabb autókészlet miatt.

A közlekedés javult az újabb autókészlet miatt. A közlekedés javult az újabb autókészlet miatt.

A közlekedés javult az újabb autókészlet miatt. A közlekedés javult az újabb autókészlet miatt.

A közlekedés javult az újabb autókészlet miatt. A közlekedés javult az újabb autókészlet miatt.

Autókarambol ismét megindult

A közlekedés javult az újabb autókészlet miatt. A közlekedés javult az újabb autókészlet miatt.

Ismét megindult hadifoglyaink hazaszállítása

A közlekedés javult az újabb autókészlet miatt. A közlekedés javult az újabb autókészlet miatt.

Íratkozzon be a

Globus

kölcseknévtárba. ZÁRDÁU. 5.

Írása szépirodalmi újságot
munkát olvashat. Naponta cserélünk
AVI ELŐFIZETÉS 8 — FORINT.

Szépsegének ejolására
használgjon

Mittelmann-crém!

Kapható:
dr. MITTELMANN LÁSZLÓ gyógyszerárban
KAPOSVÁR, KOSSUTH-TÉR 4. SZÁM.

A közlekedés javult az újabb autókészlet miatt. A közlekedés javult az újabb autókészlet miatt.

Anyakönyvi hírek

Az anyakönyvi hírek a születések, házasságok és halálozásokról. A közlekedés javult az újabb autókészlet miatt.

Angliáidertem, seprítéktes - C. Nagy család
 keres, hogy no létemre igyud a ravnt kün
 de belecsoppot (1913) kőben a' elvittes
 hatónász is aruték ocs meul tovább
 a mntre. Est felváltés jätrolia. Itt egyé
 papnék ez hivője volt, is meghvnt a volu
 vőjere, ott a legmegyódt bantatomo
 elonit' lattau a buntit' tancokat ocs -
 gettel, a a nimsócs, kiz, is bantato
 omgós. It a fiatalos nem mepp jätas,
 a az nótél a megóméret, megpapárel.
 Ekor kätörtoau el, hogy est papjék jáni
 a fiatal is. A hroméba elip mra volt
 delutámbint tanc. Elmetuu, nérrelöttes
 A legjötte megpöt' párb nevit megpud -
 re, müvölöd beuloc, meglaten öket,
 megdélis el estendit a i. hótator, tud
 est megpantulapics. It a 100 ömehorit
 em távival, a ciferával, megpót volt
 tne is, Ö megpári tancos volt, a fivöl
 sorul be velle, megpütölle kőgan, egy küt

zishat, a méltos égosa felrochantas, ocsel -
 At' onthultak a nepplólet. Nem aratás
 ehhini hogy jőbe nem famult fiatal
 ember, poibe valamit is emishole
 onvédőre, It'itint' poci küheshovat
 ontemy agás dérel - a minethez a lé -
 nyud fül onthútk is,
 A hatónai autó előállt, is kerohorat
 buntit, kütörbe ök vitési oda.
 Sajnos, est a pot ontrával, lelhesi -
 dérel kiteróelt, megpant' eketet
 buntit' nem lehetett létis. Kultusbor
 onem volt. It is hótáru a min doreltor
 onecóvt onpátre, neppde, kónda sem
 pít volu el a nepplóluh. It' nem
 is bnditék elképeelin, om is kőgan
 volt. It is hole egyé kőmben próbáltu
 pártk egyháru kőre, atáno hitatónos
 is eme a helyis onndem, kőny neppel
 kleser ott tontom.
 kütörbe ar egú any, kő aróat, kőny
 ode való megpáresterm utás egy min -
 dert k'ambere onent. (Tótyos Főrf)

A Knézics korszak további koreográfiái:

26. Kanásztánc

27. Párnástánc

28. Üveges tánc

29. Májusfa kitáncolás

5. sz. melléklet

Cím: Nyársdugás

Adakozók: Az együttes tagjai, Proity József, és Barcsánics Jánosné

Gyűjtötte: Buzsáki Istvánné 1985.

Műsorba szerkesztette: Németh Márta

NYÁRSDUGÁS

Házigazda: Disznóölés hajnalán igyatok pálinkát
Kupicának használjátok a háziasszony hátulját!

Meg tudnád-e mondani komám, hány bele van a disznónak?

Disznóölő: MÉR ne tudnám megmondani? Van neki vékonybele, vastagbele, orrod bele, dugod bele.

Házigazda: No komám, járd el a disznóölő táncot
Hogy a végtisztesség neki is megjárjon.
Nagy a disznónk füle, farka, szép piros a bőre,
Adjon Isten még nagyobbat jövő esztendőre!

/ A böllér a kését földbe vágja, kanászdallamre döfködő mozdulatokkal körbetáncolja a kést./

Bedobják a nyársbotot.

Házigazda: Megjöttek a nyársdugók!

Háziasszony: Na megvagytok! Gyertek csak be!

Nyárshozó: Szerencsés jóestét a házigazdának!
Messze földről jöttünk, nagyon megéheztünk
Kérem ezért a házigazdát, rakja meg a nyársunkat
Tegyen rá egy kis háját, máját, hurkát, kolbászt,
meg melleje egy kis itókát.

Házigazda: meglesz, aztán tudtok-e jó kis köszöntőket?

Nyárshozó: Majd mindjárt elmondjuk a jókívánságainkat!

- háziasszony hátulján kinyilott a tulipán
házigazda meglátta, azhitte hogy saláta,
odament és lerágta.
 - Házigazda bő gatyája, tetü mozog a korcába,
ha az a tetü nem mozogna, házigazda békén volna.
 - Nyársat is dugtam, de semmit se kaptam, kinn ülök a kövön
és fázik a péntölöm.
Házilányunk gatyát mos, és így bizony nem álmomos
gondolgodik felüle, hol az ütő belüle
 - Házigazda fia olyan mafla, hogyha a lány tábca hívja,
fülit farkát is behuzza.
 - Üzenetét küdi nagybátyátok Péter, akinek a kése 40 centiméter
 - Adjon az Isten jövőre olyan unokát, aki pisál minden reggel
féldeci pálinkát.
 - Háziasszony szája a disznóéhoz hasonló, a két csöcse olyan
puha, mint a mosogató.
- /Erre elkergetik őket, de csak a szinpad széléig.
Háziasszony: na ne menjetek el, mulassunk egyet, hiszen disznóölés van!

Nem az az ember...
 Azért jöttem ide karikázni...
 Buzsáki vizesárok....
 Haj alá, haj alá... - című dalokra az asszonynépség
 karikázót táncol, a férfiak egymást kínálva mulatoznak.
 Házigazda: Ácsi! Tudom hogy örülnek akik engem látnak, mert
 több böcsületem van, mint háromszáz barátnak.
 Hogyne, mikor mindent én hozok be, én nézem meg
 hogy van-e a pintesövegbe.
 Ha nincs, majd hozok, közel van a pince
 Van még a hordóba akár kilenc icce.
 Noé apánknak is ettől jött meg a kedve
 Örömbbe ugrált, táncut mind egy kecske
 No mi se buslakodunk, el ne keseredjünk,
 Ígyunk vendégeim van még bor az övegbe.
 / Közös táncolás kezdődik, mely lassu csárdásból frissbe csap át/

Hej te barna legény...
 /Közben a disznóölő köszöntője/
 Disznóölő: Mi kell az asszonynak, rokka és motolla
 Falra cifra tükör, a szobába szép asztal
 Ha az asszonynépség ebből lát szükségét,
 Nem is ülhet senkivel vidám vendégséget.
 Mireg-morog ökelme az urára,
 Hogy az a fekete rosseb minek hozta ütet a nyakára.
 / Nyársdugó leállítja a mulatságot/
 Nyársdugó: Kedves háziak! Köszönjük a szives vedéglátást!
 Adjon az Isten jövőre is szép hizót, erőt, egészséget,
 bort, buzát meg békességet!
 Házigazda: /átadja a feldiszitett nyársat, rajta hurka, kolbász,
 szalonna, fánk, és egy üveg bor/
 Ti meg ezt fogyasszátok egészséggel, aztán jövőre is
 elgyertek ám nyársat dugni, mer milyen disznóölés
 az, ahun még nyársot se dugnak.
 Nyársdugó: Dugunk, dugunk, ha élünk, meg nem halunk.

Már Buzsákba két uton ...
 Élen a nyársvivővel kivonulnak énekszóval.

Részleteiben ma is élő népszokás, rokonok, ismerősök, barátok
 feldiszitett nyársbotot tesznek a gazda ablakába, aki disznót
 vágott.
 A nyársbot egy lehéjazott többágu ágvég, melyre apró cetlire irt
 jókívánságokat tűznek.
 Az együttes 1986-ban dolgozta fel szinpadra ezt a népszokást.

Cím: Hushagyó Buzsákon

Adatközlő: az együttes tagjai és Meretei János /1930./

Műsorba szerezte: Németh Márta

HUSHAGYÓ

Szoba, benna asztal, székek, az asztalon égő gyertya, feszület,
Mária szobor,

Jönnek a házhoz imádkozni az asszonyok.

A belépő kezében lábas, oldalára állítva, benne égő gyertya,
melyet régen lámpaként használtak az utcán.

I. asszony: Dicsértessék

Háziak: Mindörökké!

Aki jön, fölveszi az asztról a feszületet, megcsókolja,
leveti a belinert, elfujja a gyertyát, a lábast a széke alá

teszi és leül. Utolsó belépőhöz:

Háziasszony: Nem láttál már jönni senkit?

Asszony: Nem, elkezdhetjük Jézus szent nevibe.

Mindenki keresztet vet, s egyszerre mondják:

Az atyának, fiunak, szentlélek istennek nevibe, miképpen kezdet-
be vala most és mindörökkön örökké ámen.

Üdvözlégy Mária ... Ima, egy asszony imádkozza.

Ki hitünket növelje, szeretetünket tökéletesítse, ki remé-
nyünket erősítse.

Valamennyien: asszonyunk Szűz Mária ...

Ének: Mária kertjének nyitva ajtaja ...

Édes jó barátom mégis arra kérlek ...

Háziasszony: Na most pedig tartsuk meg a kánai mennyegzőt.

Ének: Az igaz messiás már eljött ...

Jézus Krisztus csizmája ...

Kolompolnak a farsangozók, és közösen éneklik:

Mi is azért farsangolunk ...

Házigazda: Na ezér a szép köszöntőér megkinállak benneteket, de
csak módjára, mer a szomszéd küszöböt nem tudjátok át-
lépni.

A többiek előrejönnek megnézni a farsangolókat.

- Ez a Mi Marcsánk, ez, meg a Náci stb.

I. Farsangoló: Értetek jöttünk, gyertek velünk farsangolni, a
kocsmában már áll a mulatság.

II. Farsangoló: Öltözzetek föl valaminek és gyertek.

Háziasszony: Ne menjetek haza, van itt a ládában mindenféle holmi

Házigazda: Én is azt mondom, mentjünk, mert nem lesz kotlós, meg
öregányám is mindig azt mondta a férfinép is menjen
mert nem lesz fias a tojás.

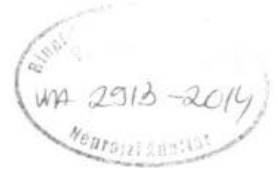
Fele öltözik, másik fele mulat, közös énekre kivonulnak.

Ének: Sej haj feleségem neve Sára...

Bejön a drótostót.

Drótozni, fótozni, fenekeni valót, asszonyok, lányok, likat
referálok, aki likas, mast szóljon. Drótozni, fótozni, fenekeni
valót!

Ének: Hegyen völgyön, völgyelőbe van az én hazám ...

Adamegy hozzá a kisbíró és megszólítja:

Kisbíró: Hát hunnan gyössz Janó?

Drótos: Hát onnan felluru.

Kisbíró: Tán csak nem az égbü?

Drótos: Nem, Trencsén vármegyébü.

Kisbíró: Aztán láttad-e az én apámat?

Drótos: Láttam, láttam.

Kisbíró: Mondtad neki, hogy én bíró vagyok?

Drótos: Mondtam, mondtam.

Kisbíró: Tudom, örült neki.

Drótos: Jaj örüt, örüt, sirt örömbé.

Kocsmárosné megkínálja őket, közben a farsangoló menet érkezik kzenekar kíséretében.

Ének: A Buzsáki rózsás kertek alatt...

Belép a pap - nyakába alsószoknya, kezében kolbászból kereszt.

Pap: Hagyd abba te zenész.

Mond meg édes lányom igaz lelkedre, még mindig az ágy alá söpröd a szemetet?

Asszony: Oda atyám!

Pap: Öt miatyánk!

Hát te kisbíró, gyere ide!

Hány akó bort ittá meg más pincejibe? Hány aranyat fizetté a lopott lóér?

Kisbíró: Sokat.

Pap: Tíz miatyánk.

Hát te lányom? Talán háskót ugrottá hogy így földagadoztá? /Szólítja meg a terhes menyasszonyt, aki igazából férfi./

Menyasszony: Igen atyám.

Pap: Egy talicska gyertya az oltárra.

Kivülálló: Az öreganyja annak idején kettőve tót.

Vőlegény: Jaj mibe kerül ez énnekem!

Valaki: Nem baj öcsém, nem az a fontos, a tehén hun folat, csak hazagyűjön borgyazni.

Vőlegény: Jaj meghalok /Összeesik/

Többiek: Kár vót neki megmondani. /kiteritik a földre, egy asszony elkezdí siratni./

Siratás: - Jaj ez mégis meghat! Gyurcsi Gyurcsi itthattá a rossz Gyerek ekre, legalább az élvezést hattad vóna rám.

- Megsütöttem a tököt, most tököd a padon, Te meg a hideg ágyon.

- Jaj, jaj, Te vóta pemetem csinálója, likam bedugója.

- Jaj, Julánk, Julánk, drága nagylábu jó tesférem, nem tudod mekkora bánatban vagyok.

Meghat a sántalábu jó komám. Jaj de ez vót a legjobb nádázó a faluba, jaj de illet, mikor billegett, ki duggya be azt a likat, ami csöpögött?

- Nem gyün még a pap? Akkor még siratok.

Egy személy: Igyá előbb komámasszony, mer kiszáradsz.

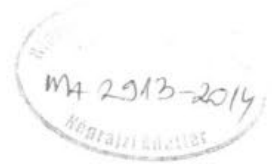
További siratás:

- Jaj, mikor a kaput is csinátuk én tartottam, de furtad meg mikor ebujtá a hordó mellé, engem úgy ijesztetté, hogy beu.

Valaki: Komasszon a toron szoszis lesz?

Sirató: Ne toszozzon, ne toszozzon, ekkora nagy bánatba.

Kinn vótam a temetőbe, megnéztem a sirodát, jaj de hosszú, jaj de méh, jaj de könnyen belefér.

Bejön a pap, kezébe pintesüveg.

Pap: Cirkum dedérum, gemitisz, mortisz.

Ismertem öreganyádat, ronda egy kutya vót, mikor nálatok jártam, majdnem megharapott.

Cirkum dedérum, gemitisz, mortisz.

Ismertem öregapádat, dusszagdag ember vót, a valagán egymást érte a fót.

Cirkum dedérum, gemitisz, mortisz, doloresz im Ferkó, neked a bor nem jó.

Vőlegény: Dehogynem, hun az az üveg?

Azérse halok meg. Asszony igyá! Zenész huzd rá!

Ének: Este van már, késő este....

Páros tánc

Kocsmárosné: Záróra, menjetek haza, hagyjátok abba a mulatást, mert öreganyátok eldugja a fánkot meg a kocsonyát mer begyün a nagybüt és nemlehet se táncuni, se mulatni, mer lepotyog a hoszisziva.

Közös elvonulás zeneszóval.

Ének: Vizözönkor szorultak az egerek...

A szokás a mai formájában csak részleteiben él. Akadnak még farsandoló csoportok, akik házról házra járnak. / cigányasszony, vékával, gyerekekkel, lakodalmas menet stb./ A hushagyó hétfői és hushagyó keddi szokások külön-külön ma is fellelhetők. Mikor hétfőn az asszonyoké a hegy, ahol a pincéknél összegyűlve mulatnak. ilyenkor férfinép nem mehet a hegy területére, aki mégis odamerészkedik, az asszonyok keményen megbüntetik, megtapogatják stb. Kedden a férfiak mulatoznak, majd csatlakoznak a farsandoló menetekhez.

Ádomásivás

Adatközlők az együttes tagjai

Gyűjtötte és műsorra szerkesztette. Buzsáki Istvánné (1990)

(Háziak várják a vendégeket)

- Háziasszony: Ergye, kislányom, hozd ide a főszedéses abroszt, amire az asztalpénzt lerakják. Apjuk, koma készítsenek föl bort, ne akkor kelljen menni a pincébe, amikor itt vannak a vendégek. Jula, nézd meg gyűnnek-e má az utca végén.
- Jula: jaj gyűnnek ám, de mennyien vannak. Ezek megeszik még a jövő hetet is.
- Háziasszony: Nem baj, készültünk rá,, van minden.
- Énekszóval érkezik a csapat, elöl a násznagy, nyoszolóasszony, kinek fején véka, szülők, rokonok, a barátok között a vőlegény. Ének, A buzsáki kertek alatt...*
- Kikérő násznagy a vőlegény keresztapja, kiadó násznagy a menyasszony keresztapja.*
- Kikérő: Adjon Isten jó estét!
- Házigazda: Adjon Isten, nektek is!
- Kikérő: Hát körösztnyanya, maga még él? Ej, komaazon miuta nem láttalak úgy meggömbölyötté, mind kertbe a tök. Jula, te is itt vagy? Kicsit sokan gyűttünk, de nagy a familia.
- Jula: Tegyétek le azt a vékát, messzirű gyűttetek, elfáradtatok.
- Keresztanya: Nem nehéz ez énnekem, derék menyecske vagyok én.
- Háziak: Tegyétek le, ne hagyjatok szégyenbe bennünket.
- Kikérő: Hát, komám, azt hallottuk, hogy nektek van egy bögyös fehér galambtok, nekünk meg van egy tarka bakgalambunk. Össze köne űket párosítani, ha lehetne.
- Kiadó: Mér ne lehetne, aztán mit annátok érte?
- Kikérő: Nem úgy van ám az! Ha elmegyek a vásárra lovat venni, megnézem nem-e csökönnyös, nem-e vak, ha csizmát veszekfőpróbálom, ha az asszony tutyit vesz, megpróbálja.
- Kiadó: Na, ezt nem próbájtok meg.
- Kikérő: Azér szeretnénk látni.
- Kiadó: Azt lehet, majd mindjár megmutasztom.
- Bevezet egy beöltöztetett öregasszonyt, aki sánta, körbeforgatja.*
- Vőlegény: Körösztapám, ez nem az, ezt meg ne vegye!
- Menekülne, de a barátok visszatartják: Jó lesz az tenedek!*
- Vőleg. apja: Én ezér egy fillért se adok!
- Vőleg. anyja: Ennek tán tyúkszem van még a lába között is.
- Kiadó: Na, én mutattam egyet, de mink is szeretnénk látni a tieteket.
- Kikérő: Ezt meg lehet nézni. Gyere ide, körösztfiam (sűgja) olyan erös mind a bika és úgy ál mind a cűjek.

Kiadó: Még jó, hogy az ő korában áll.
Na, majd én is hozom az igazit.

(Bevezeti a menyasszonyt, akit eddig nem láthattak, körbe megjáratják, megszemlélik.)

Vőlegény: Ez az, körösztapám, ezt vegye meg!

Kikérő: Aztán, mit kóstál ez a szép kislán?

Kiadó: Ezer pöngőt.

Kikérő: Ezer pöngőt? Hú, az nagyon sok ám, és azt se tudjuk, hogy szeretik-e egymást. Gyűjjenek ide a mestergerenda alá, csókujják meg egymást, hogy mindannyian lássuk, hogy szeretik egymást.

(A fiatalok összeölelkeznek, az idősebbek szétválasztják őket, még nem volt meg az egyezés.)

Kikérő: Kedves komám, mi úgy gondútuk, hogy 600 pöngőt megadunk érte.

(Közben csapkodják egymás kezét, mint a vásárban szokás.)

Kiadó: Mennyit? 600 pöngőt, ezér a dógos lányér?

I. asszony: Aki úgy e van készítve?

II. asszony: Három türet vászony van a sifonérba.

Kikérő: De a mienk se kutya ám! Egyes gyerek, pógár.

(A kikérő, meg a szülők összesúgnak, megbeszélni az egyziséget.)

Völeg. apja: Hát ez egy kicsit sok, ebbü, komám lekőne akunni.

Majd az asszony mingyá edönti.

Völeg. anyja: Nekem tetszik a kislány, úgy látom szeretik is egymást, hát a különbözetet meg kell felezni. Na, komám, úgy gondútuk, a 800 pöngőt megadjuk érte.

Kiadó: 800-ér a tietek, fizessétek ki az asztapénzt!

Vőlegény apja: Na, asszony, adide a pöntőbü azt a pénzt!

(Az anya az alsószoknyáit fölhajtja, kiveszi a legalsóra varrott zsebből a pénzt, ami zsebkendőbe van takarva. Az apa az asztalon leszámolja úgy, hogy a négy sarokra rakja le a bankót.)

Háziasszony: Te meg lányom, vidd ezeket a kendőket az új rokonokhó, csókúd meg őket, de csókpénzt kérgyé ám!

(Kendőt a közeli rokonok kaptak, akik a menyasszony összefogott kötényébe pénzt tettek érte.)

Házigazda: Kedves vendégcim, megtörtént az egyezés, kezdődjék az ádomás.
Egyék, igyék kedvére mindenki, mert
Piros bor az övegbe, száz pöngő a zsebembe,
Tikhús, lúdpecsenye legyen a böndőkbe,
Gyertek hát táncúni, most lehet mulatni.

Zene, ének: Két fa közé besütött a ...

(A vendégek kipakolják a vékát, elkezdődik a kínálás, evés, ivás. A vendégek között van egy, aki már kapatosan érkezett és iszik egyfolytában.)

Vőlegény: Legények, fejem az igába, lábam a táncra, huzzátok zenészek, Jeges a sudárfa...

Zene, ének: Jeges a sudárfa...

A buzsáki vizesárok...

Nincsen pénzem...

Sárgarigó rigófészek...

Csárdást, libegős, kopogóst táncolnak a fenti dallamokra énekszóval.

Kikérő: Banda állj! (a részeg elesik)

Kedves háziak! Köszönjük a szíves vendéglátást, de most már haza kő menni.

Kiadó: Komám, ti csak mennétek! Hát azt a részeg disznót meg tán én viszem haza a hátamon?

Kikérő: Ej, Csepregi sógor, de megszegyenítetté! Asszonyok hozzátok be a ganyéhordó sráglát, azon kell hazavinni.

Zene, ének: Új a cipőm, sárga cipőm...

(Közben fölteszik a részegét, nyakába paprikafüzért akasztanak, lába közé kukorica-csövet tesznek, kezébe pintesüveget és nótaszóval kivonulnak.)

Ez a szokás a kéretés utáni vasárnapon volt, amikor a vőlegény bérmakeresztapja, aki később násznagya is volt, szülőkkel, rokonokkal elment a menyasszonyékhoz, hogy megegyezzenek a menyasszonyt illető asztalpénzbe. Utoljára ebben a formában a 30-as években élt a szokás, azóta részletei maradtak csak fenn. Pl.: kéretésnél keresztiszü-lők, kendő ajándékozás, továbbá véka; vesszöböl font fejre való véka, melyben egy főtt tyúk, egy egész kuglóf, egy sült kacsa, pecsenye, kelt és nyújtott rétes, fánk, csö-röge, sütemények voltak. Volt, aki többféle húst is tett bele. Halat nem tettek a vékába, mert akkor elúszik a szerencse.

Lucától újévig

Adatközlők: az együttes tagjai

Gyűjtötte és műsorra szerkesztette: Buzsáki Istvánné (1997)

Fiúk jönnek, egy-egy hasábfát vesznek a farakatból.

I. gyerek: Innen vigyünk fát!

II. gyerek: Pszt, mer meghallják!

Közösen: Jó reggelt a Lucának, Luca fekszik ágyába!

Gyere pajtás, menjünk el, mennyországot nyerjük el.

Ha mi aztat elnyerjük, boldog lesz az életünk.

I. gyerek: Szabad-e kendtek tisztességes hajlékába kotyúni?

Háziasszony: Szabad, szabad.

Közösen: Kity-koty, kity-koty, gelegonya kettő, bíró hátán teknyő, benne van a jegyző, kilikatt a teknyő, kiesett a jegyző.

I. gyerek: Annyi csirkéje, zсібája legyen kendteknek, mint égen a csillag.

Annyi malaca legyen kendtek göbéjének, mint földön a fűszál.

Olyan szalonnája legyen a kendtek hizájának, mint a mestergerenda.

Akkora kóbászuk legyen, mint a táskai utca, és egyik végét én rágom, másikat a pajtásom.

Közösen: Ha nem adnak diót, leöljük a hizót.

Háziasszony: Adok, adok csak tartásat a tarisznyátokat.

Közösen: Köszönjük. (Elmennek a másik házhoz.)

I. gyerek: Szabad-e kendtek tisztességes hajlékába kotyúni?

Háziasszony: Nem szabad, menjetek innen!

Közösen: Akkor kendtek tiktya fossék, a másé tojjék.

Akkora csöcse legyen a gazdasszonynak, mint egy bugyogós korsa, akkora segge, mint a kemence.

(Háziasszony elzavarja őket, bepakol a család.)

Nyanya: Addig meg ne gyújtsátok a lámpát, amíg a köszöntés meg nem lesz!

Háziasszony: Eridj, lányom, hozd be az abroszokat, hogy három legyen az asztalon!

Unoka: De kumt szemme terítse, öreganyám, nehogy meglássa az ördögöt.

Fiatalasszony: Mér lebegteti, édesanyám, az abroszokat?

Háziasszony: Azér, hogy takarulásakor a szürü felé menjenek a tikok, ott szedjék össze a szemet.

Házigazda: Dicsértessék az Úrjézus Krisztus!

Közösen: Mindörökké!

Házigazda: Elérkezett az Úrjézus születésének ünnepe, adjon az Isten áldást, békességet, lélek üdvösséget, Adja Isten, hogy ez a szeretet megmaradjon a családunkban. Családunk minden egyes tagjának áldásos, békés ünnepeket kívánok!

Átadja a háziasszonynak az égő gyertyát, mely összekevert gabonába van állítva, ezzel a gabonával háromszor meghinti az asztalt.

Nyanya: Gyerekeim, én most már nem csinálok semmit, mert a régi öregek azt mondták, a legidősebb asszony karácsony szenteste üljön csak nyugodtan, mert másképp nem lesznek jó üllők a kotlók. Hozd be, fiam, azt a szómát alám.

Házigazda: Itt van, nyanya, csak üdögejen. (Egy szűrűrostába bepakol az asztal alá.) Itt van ez a rosta, tettem bele ekevasat, mert tudjátok, egy szántás egy kenyér, két szántás két kenyér, három szántás három kenyér. Tettem bele rudazóláncot, hogy a jószágaink olyan erősek legyenek, mint ez a lánc. Tettem bele rudazókötélet, hogy termésünket összefogja. A tetejébe pedig ezt a kis porció szénát, ha a kis Jézus be találna tévedni, legyen mire lefektetni.

Kolompolva jönnek a betlehemesek.

I. gyerek: Dicsértessék

Háziak: Mindörökké

I. gyerek: Szabad-e betlehemi kis Jézust bemutatni és karácsont köszönteni?

Házigazda: Szabad.

Angyalok: Betlehemi pusztán dicső lett a hajnal, Istent szült Mária, ki teljes malasztal. Eljött a megváltó, Jézus a Messiás, rongyos istállóba, így mondja az írás.

Leteszik a betlehemet az asztalra.

Pásztorok: Gyere be, te dadó, mer odakint megfagyó.

Öreg pásztor: Nem megyek, mer megetetnek pogácsáva.
Nem megyek, mer megitatnak egy csutora borra.

Pásztorok: Minket se kínáltak.

Öreg pásztor: Akkor se megyek, mer a kamrába szalonnárium, kóbászérium, de nem elérium,

I. Pásztor: Székre fölálérium és lekurkálérium.

Öreg pásztor: Akkor se elérium.

Apró pogácsás, teli kulacsos jó estét a ház népének!

Jaj, de elfáradtam, feküdjünk le, pásztorok!

Angyalok: Betlehemnek ős lakói...

Pásztorok, pásztorok nagy öröm vár rátok...

Pásztorok fölkelnek.

I. Pásztor: Mit álmodtál, pajtás?

II. Pásztor: Én akkora fényességet láttam, majd' belevakútam.

Hát, te pajtás, mit árottá?

III. Pásztor: Én is láttam, most is látom, ott ragyog az úton.

Elvezet majd Betlehembe zsidók királyához, a kis Jézuskához.

Induljunk, pásztorok!

Ének: Pásztorok, keljünk fel... (egyházi ének)

I. Pásztor: Köszöntsük a ki Jézust egy tánccal!

Körbejárnak az ének dallamára.

- Ének: Felsietve pásztorok Betlehembe menjünk...
- Közösen: Dicsérjük az urat! (Mindenki letérdel, keresztet vet és közösen imádkoznak.)
- Ima: Pájomu Jézusu szi csiszi bogáti, drávi, e veszeli mnádo drágo jeto bozsenom dáj sásztinom dáj dusno pászenyá nájvise ámen.
- I. Pásztor: Békés karácsonyt a ház népének!
- Háziasszony: Köszönjük a szép betlehemes játékot, ezt a diót, almát, kalácsot fogadjátok érte szeretettel.
- Ének: *Pásztorok, pásztorok örvendezve... (egyházi ének) — kivonulnak.*
- Háziasszony: Elfűjja a karácsonyi gyertyát.
Na, apjuk. Vége az ünnepnek, pakoljunk félre, készülődjünk a Jánosnapra.
- I. Köszöntő: Jó estét! Szabad-e Jánost köszönteni?
- Házigazda: Szabad, szabad.
- Ének: *Dicsértessék az Úrjézus drága szent neve...*
A mi Jánosunkat a jó Isten tartsa...
- I. Köszöntő: Komám, János hegyen jártam, terád gondoltam, hoztam jó kis kövidinkát, érjed soká neved napját (átad egy korsó bort).
- Komaasszony: Komám, Isten éltesen sokáig! Ezt meg fogadd szeretettel (átad egy kuglófot, szakajtóba téve, hímes ruhával letakarva).
- Köszöntők: — Isten éltesen sokáig, pénzbe' járjál bokáig!
— A mi Jánosunknak nincsen bajca, de legyen a disznájának sok malaca.
— János hegyen, a hordója mindig tele legyen!
— Szekerinek kereket, csutorájának feneket, hogy jövőre ihasson eleget.
- Házigazda: Köszönöm a sok jó kívánságot, de kerüljetek má beljebb, mulassunk egyet, mer tudjátok,
Öregapám halászott, akukaca elmászott,
Hosszi szudány, meg gyékény, kacér legény vagyok én.
Húzzad zenész izibe, most mulatok kedvemre.
Három éjjel, három nap, nekem meg a páromnak.
Öreganyám süket vót, mégis mindent meghallott.
Halljátok hát, cigányok menyecskékkel táncolok.
- Ének: Megérett a fehér szőlő...
Éljen, éljen a háziasszonyka...
- Háziasszony: Köszönöm ezt a sok jó kívánságot, gyertek az asztalhoz, egyetek, igyatok!
- Zene, tánc: Este van már, késő este, kilencet ütött az óra...
- Csárdás, lassú és friss tánc.*
- Köszöntő: Kedves háziak, köszönjük a szíves vendéglátást, de haza kell már

menni, mert Kisberényben már vérad.

Kedves komám, adjon Isten minden jót, jobb időt, mint tava vót. Bort,
búzáat, borocot, kurta farkú malacot.

A lovaknak sok zabot. Istállóba sok barmot, a háznépnek minden jót,
vénasszonynak koporsót. Szekeredbe kereket, csutorádnak feneket,
ha jövőre elgyüvünk, ihassunk eleget.

Boldog új évet!

Kivonulás, ének: Vízözönkor szorulnak az egerek...

A betlehemes játékkal a gyerekek házról-házra járnak a falut. A karácsonyi asztal és a hozzá fűződő szokások, hiedelmek az időseknél találhatók csak meg.

A Buzsáki Boszorkányos Néptánc Egyesület helyi táncokból színpadra állított koreográfiái:

30. Kanásztánc

31. Párnás-üveges tánc

32. Csépes tánc

NYILATKOZAT A SZAKDOLGOZAT EREDETISÉGÉRŐL

Alulírott MADARÁSZKÉ PROITY MARIANNA az Apor Vilmos Katolikus Főiskola GYEDMEKTÁNC AZ ÓVODÁBAN szakos hallgatója büntetőjogi felelősségem tudatában nyilatkozom és aláírással igazolom, hogy a

BUZSÁK TÁNCOS ÖRÖKSÉGE című

szakdolgozat saját, önálló munkám, és abban betartottam a főiskola által előírt, a szakdolgozat készítésére vonatkozó szabályokat.

Tudomásul veszem, hogy a szakdolgozatban plágiumnak számít:

- szó szerinti idézet közlése idézőjel és hivatkozás nélkül;
- tartalmi idézet hivatkozás megjelölése nélkül
- más publikált gondolatainak saját gondolatként való feltüntetése

E nyilatkozat aláírásával tudomásul veszem továbbá, hogy plágium esetén szakdolgozatom visszautasításra kerül.

Vác, 2013. április 09.

Aláírás:

Madarászke Proity Máriaanna
Hallgató aláírása